

Lod. Furl. a S. Gio. Grisostomo F.

U S D A S I
MANDALJENE
POKORNIZE

U SPILLI OD MARSIGLJE

Spjevani po

D. IGNAZIU GJORGI

OPATU MELITENSKOMU.

K'cemùse josc ra/like Pjesni duhovne, i djello.
ispravne, slo/cene od Istoga, prilagaju.

*Additur in fine Liber Primus ejusdem Magdalidos ab
eodem Autore Heroico carmine Latine redditus.*

IN VENEZIA, MDCCXXVIII.

APPRESSO CRISTOFORO ZANE.

CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

Prisv.^{mu} i Priposčt.^{mu} Gnu

GOSP. VIZENZU SMAJEVICHJU

Arkibiskupu sadarskomu, Apostolskomu
Namjesniku po Servii, Arbanii &c.

D. Ignazio Gjorgi Opat Melitenski. P.

Jllujeme vele usfrokaa sa Vaschemu
Prisv.^{mu} i Priposčt.^{mu} Gospodstvu
moju *Mandaljenu*, koja is svoje
Spille na prostranu svjetlos od
svjeta ishodi, osobito pripraviti,
i pokloniti. Er tkomu raslofcitie
da poklognena bude *Pokorniza* ra-
sglascena, negh onomu, kojije i rukopisanu to-
liko gljubio, i dojoj nacin dase is pritisctaconize sa
u dugo rasglasi. Tkomu dase pripraviti *Svetiza*,
koja zjeh gne goruchje Vjerre dostoja bit od Isu-
karsta ucignena, ko upisa S. Jerolim, *Apostolorum*
Apostola: negh onemu, koji i pismom, i rjeci, i
rasumom, i hrabrenosti neozkvargnenu cjaas, ob-
las nekrenutu, i uvisceno nadimenovagne suproch
besobrasnjem opchjene Zarkve Odmetnizima Rims-
koj pravovjernosti, i sadarskjem doscjastjem Arki-
biskupima nedobitno usdarfcjode? Tkomu dase pri-
da Blasceniza, koja *dilexit multum*, negh onomu,
koi toliko scestok gljubovnik prema Viscgnemu,
i toliko uredan nastojnik u Boscjoi basctini; mil-
linom od chjudi, stavnosti od besjede, mudrosna-

gnem od pameti, i blagodarnosti od djellovagna, ne samo svojeh Podlofçnikaa, nu i daleka, i inostranna sarza, inokupno k' sebi flatnem ufam od darfçjanoga dugovagna, i povoglnoga dobrohtjenstva pritefçe?

Alli pokli ove, kojèvam poklagnam, kratke Pjesni sasmàsu malahan dar i mojoj fçegli, i Vascjoj dostojnosti; prilagam svesçto fa sad mogu, tojes moje sarze pripofçjudno, fa vafðase Vasce fvatiti. I pokli priteghnut glasom od Vascieh ifabranjeh, i ufmnofçnjeh Krepostji, odavna fçegljeh bit od Vas prigargljen fa Priateglja, i slugu: ter iskah podobnu prigodu fa tu hvagljenu posçjudu stavit u djello: sad kada ufdamse, da naghjoh sçto iskah, i da po Vascjoj blagosti faisto stecchju sçto fçjudjeh, ostajèmi toliko ghiðavu srechju stecenu nepristavnom slufçbom nedospjerno utemeglivati. fato molim Vasce Prìsv.^{lo} i Pripofçt.^{no} Gosp.^{vo}, da kakòste zjeh Vascega blagodarstva svakkomu priobilni millostima, tako i meni budete fapovjedima, koje fa najdrafçe millosti szjenim, er po gnima posnatchju, dävamsàm u dobrohtjegu, i tolikjem dobrom naslaghivatchjùse, imajuchiga svegh na pameti. I s' ovjem gljubechi ruke Vascemu Prìsv.^{mu} i Pripofçt.^{mu} Gosp.^{vu} klagnamse osobito.

Na XX. Settembre MDCCXXVIII.

SCTIO-

SCTIOZU

PRIE negh proghjesc naprieda, molimte Priateglju nebudditi tescko ova kratka Napomenutja pogledati, gneka sa tvoje lascgne rasumjegne u sc̄tegnu, gneka sa moje podpunno opravdagne u slof̄cegnu.

Parvo snaj, da mi Adrianski Primorzi, alli Slovinzi od Dalmazie, nejmamo stavna, i osobita fakona od Uredno-pisagna, alliti *Ortografie*: er piscjuchi mi tughjem, tojes Latinskjem slovima, kojeh vlas svaki od nas nesudi jednako, kako tkomu na um dohodi, i boglje vidise, sbiramo, i rasfrehivamo ta slova po rjecjeh. Pace buduchi Gjamagnich Dubrovjavin radio utemeglit, i sasjechi uredbe od skladnopisja Slovinskoga, dogodilomuse sc̄to jur velikomu Platonu u uredbah, i fakonjeh od gnegova Skupno-vladagna, alli *Republike*, kojisu bili od gnezjeh hvagljeni, od gnezjeh pohugljeni, a od nikoga nasljedovani.

fatoj chjutechise ja slobodan sa u tomu kakohochju djelovati, vidjemise podobno, koliko mogoh, ugoditi pismo s'nacinom najobicjajniem nascega Dubrovackoga govoregna: i staviti pomgnu sa uklonitse od svakoga Dvobigljescija, alliti *Equivoca*, od rjecji. Kròzjehceffa ulof̄sich dvoje slovo na mjestu. Rasdjelih S. od f i ovo posledgne stavih mjesete Slovinskoga 5, ter upisah semglja, *terra: flato, oro: savjet, voto: usdifati, malzare &c.* Nadstavih klobuczaz rjecima pok atjeniem: na priliku, *Kâ, Tvê, Mû &c.* tojes, *Koja, Tuoje, Moju &c.* Prilof̄sich mnokrat Nadslovak (*Accento*) gdijesu rjeci sjedignene; kako sa rjet; Ovòje, *quest'è: Mismo, noi siamo: Draghmisi, mi sei caro.* I takoghjer (sc̄to, molimte, da osobito pametujesc) rjecima od Minutoga vremena (*Preterito*) koje slovom I svarscevaju, pristavah flamegne, dase od injeh vremenaa na occigled rafasnaju. Tojes Minuto vrijeme saglavih slovom J dughjem, a svjem injem I kratko ostavih. Na priliku.

Ti svjet gljubj, Nebbo ostavj: *Amasti il Mondo, il Cjel lascjasti.*

Onte hvalj, slavj, usnosj. *Egli ti lodò, glorificò, inalzò.*

On gljubi, *egli ama.* Ti gljubi, *ama tu.* Ah da on gljubi, *O s'egli*

egli amasse. Kad on usgljubi, *quand'egli amerà* &c. Ostalo sčto tvorih rad bistriega rasumjegna, mnim da bes truda pospjesendchjesc po vidjegu, i raskuscjagnu rasabrati. A gdi nebji prilike od samarsceгна, i tamnosti, mallo hajah: i upisah, kakómi na ruku doghje.

Drugo: dajemti na snagne, da u spjevagnu momu usdarščjah gneka imena inostrana. Na priliku, *Anghjeli* &c. Nu necjudise, er to ucinih po isgledu, i obicjaji od nascjeh szjegnenjeh, i poglavitjeh Pisalaza. Takoghjer prem da Stari nasci opchilisu govorit; *Po nas, pri nas; u nas, o nas, na nas: Pa vas, pri vas* &c. *Po gnih* &c. besjedechi ne o prihodjegu, negh o bora-vgljegnú stanovitu: ja sa bit baršce rasumjen, obrahse ugodit s obicjajnjem sadagnem besjedovagnem, i rjeti; *U nami, pri nami* &c. *U vami* &c. *U gnima* &c. Josc i koigod drughi davgni govor, sadagnjem uscima mallo ugljudan, i obicjan, ispravni, i ponapravih, da boglje i primjenie pada. Stari vegljahu: *Ušēju, gnu use: Onju sejudi, on gnu sejudi* &c. A ja, kakóse sad u posna doba obicjaji, rjeh; *Ušėje, Onje sejudi* &c. Ovo hotechi ucinih: akoli u cemu glavniemu nehotechi sghjoh, htjej millostivo tvojom dobrotom oprostiti, a mudrošnagnem ispraviti.

Trechje. Svako tjelo pod svjetlosti ima svoju sjennu: i svako Slošcegne, koje na svjetlos iside, akóje pohvagljeno, stece, tkomu tu hvalu prione nenavidno obsjennivati. Bogu hvala, moja *Mandaljena* malšone sve Mudre naghje sa proslavnike: alli sasve to ne minuje tko rece; da Ušdisagne *Mandaljenino* nije naravno, i da tko place nasbigl svoj grjeh, nije moguch uresceno bolovati. Nu ne sasna dobro taj promislj: pokli otole sljedi (djim sa scpotu) da rasboricnie, i ugljudnie, negh svoj grjeh u mojih Pjesnjeh *Mandaljena*, place u pópjevkah kneša Nikolu Kneghigna *Vidosava*, koja naravnom i neredbenom bolesti kidajuch vlase, mechjuchiih šase leleka, i bugari; *Jaobvesi gnoj scjalasnoj*. Dakle Sveti Bogoslovaz *Gargur*, alliti *Mudaraz Apollinario* sghje, kad u *Prikasagnu Mukke Gospodinove* stavju usta od bolešnivjeh *Nasljednikaa tuscbe* i *mudrošvanne*, i urescene? Dakle *Jerolim Vida*, i *Sanazar*, i *Mantuan*, i *tolizi ini sagra-bisce skladno-pjevajuchi suse*, i *ušdisagna od Svetjeth*, i *nesljedechi nered od naravnega hukagna i jaukagna*, koje urnebes: no *is sarza scjalostiva usbukgnitua*, i *oglasivase*? U kratko: kadbi to tako bilo, nebismo nikad imali sloščiti njednu tuscbu u pjesan, er naravnjem nacinom šaisto nitko ne poje tusccechise. Bji

i josc tko rece, da Mandaljena neprilicno besjedi, pokli duboko Bogoslovstvo, alliti *Teologia*, kojase pod Mesctrom uci, mallose nahodi u scenah, prem da prisvetjeh. Snebivamse na taj govor, er Mandaljeni, koja Isukarsta istoga sa Vciteglja u Bogoslovstvu imalaje, ako itkomu, podobase na uciteglsku Bogoslovno besjediti.

Rjetchje tkogod, da drugo Usdisagne nije od isgleda prem duhovnoga, er gljuveni scivot Mandaljenin pripovjeda. Alli nije tako: pokli na ti nacin nebi bila od prem duhovnoga isgleda ni sarzala od Isповјести, koja u sebi usdarfce sve varste od grjehaa isbrojene, i prikasane. snaj dakle, da kako Djello-ispravniczi, alliti *Moralisti*, pripovjedaju, i prikascjuju te grjehe sa scioze privesti na isповјidjgne, i pokajagne. tako i ja htjeh stavit Diklizam prid occi priljepo, i prikorisno ogledallo: nekase cjuvaju i od malljeh pocetaka, i neka bjesce opchjegne od sljeh druscizaa, i akose ehjute, dasu scito skrivile, isplaccju, iskaju, ispokore svoj grjeh sajednoš Grescnizom, i Pokornizom, mladom, ljepom, ghisdavom, gospodicnom Mandaljenom.

Pridruscih k' Usdasima i gneke Pjesanze, koje vechi dio parvinasu od moje mladosti. Mallosu, snam, dobre, nu svaka Matti djezu i nesgrovnu gljubi, ter nechje da isghinu. Ista mojemuccja prigljkaje svomu porodu, i mni sa priljepe sve gne porodjene gardobe, i isopacegna od naravi. Akoti neugode, ostavijh: ti zar, tigospodar sa scititih, i nesctitti. Bjehih vele vechje od djetinstva sloscio, nu juriduchi sa stati u Rimu, ko stvar falihu, i malle szjene, uscegoh svekolike, ke bjehu pri meni: alli ne s' podpunnjem porasom, er mnoghe ismeghju ostaljeh u tughjeh rukah sahraniscese, one navlasctito, koje gljuvesni, i tasctine ishitrenie sadarscjahu: ter od drusjeh u kittu sloscene idu s' mojom bolesti po rukah, s' nadpisom od *Raslicjeh Pjesnji Nika Bagne Gjorgi Vlastelinz Dubrovackoga*, kojemse imenom nasivah prie, negh odstranishu u Redovnicтво. Josc imam i *Salijer Slovinski*, tojes Istomacegne od sto i peset Pjesnji Davidovjeh, koga usdamse, dachjuti is Pritisctaoizze (*stamperia*) na svjetlos isnesena, ne nakon vele vremena dobrovoglno pokloniti. Nepropustih ni u rasdrjesceno, i prosto govoregne scitogodi Slovinski upisati, i megghju ostalo scivot *Priblascenoga Chjacha Benedikta Sc.* Ovoti sve pripovidjeh, neka posnasc, da moje Kgniscevno nastojagne sasve o drusjeh Nauzjeh sabavgljeno, usdarfcjalaje svegh osobitu gljubav svomu rodnom Jesiku, isvo-

joj Adriano-slovinskoj Pokraini: koju, prem da i sada prionut Latinski, i Talianski pisati raslika nepogardiva umohitregna; darscim sarcjano, i dobrohochno svegh prid occima: i svescto piscem, cinim da gnu gleda, da gnu utiscti, da gnu hvali, i u-smnascja u plemenitojszjeni, i svjetluimenovagnu prid svjetom. Dospjeh, jòscti i ovo na usdanu napomenuchi: da kad podobno usmofcesc, dostoiscese ne jednom, negh i opet proscctiti sljedechnja Mandaljenina Usdisagna; er po svjedocjanstvu od Priategljaa posnah, da najmagnesu ugodna u najparvomu susretisctu. I Viscgniti svaku cestitos udjelio.

Josc molim tvoj rasum, i dobrotu, da scto u Pjesnjeh Raslizjeh sretesc savisce receno suproch scenama primisc sa Pjesnicko ufvelicegne, alliti Esagerazion, a ne sa istinu; erih i ti szjenit imasc, kòih i ja szjenim, mogu rjet, sve inokupno sa vrjedne, kreposne, i Bogumille. I is nova prosimti s'Nebesaa svaku srechnju.

NOI REFORMATORI DELLO STUDIO DI PADOA.

H Avendo veduto per la Fede di Revisione, & approbatione del P. *Fra Tommaso Maria Gennari Inquisitore* nel Libro Intitolato *Ufclafi Mandaljene Pokornize &c. po D'Ignazio Giorgi Opatu Melitenkomu. Scritto in lingua Illirica, ma di carattere Italiano*, non v'esser cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica; & parimente per Attestato del Secretario Nostro, niente contro Principi, & buoni costumi, concedemo Licenza a *Cristoforo Zane Stampatore* che possi esser Stampato, osservando gli Ordini in materia di Stampe, & presentando le solite Copie alle Pubbliche Librarie di Venetia, & di Padoa.

Dat. 22. Agosto 1728.

- (*Gio: Francesco Morosini Kav. Proc. Ref.*
- (*Alvise Pisani Kav. Proc. Ref.*
- (*Pietro Grimani Kav. Proc. Ref.*

Agostino Gadaldini Segret.

Errata	Corrige	Errata	Corrige
<i>Illyricè</i>		<i>Illyricè</i>	
Sct. urnebes ; no cestitos	urnebesno cestitos	CXLIV. bras	bars
V. samascena	samarscena	CLIII. dnscjam	ducscjam
VII. smchjeni	smuchjeni	CLV. svjiru	svjiru
XII. uvrjpej	uvrjedj	CLIX. istakm	istakmā
XXI. monkrat	mnokrat	CLXV. sunz strahu	sunzu strah
XXVI. nebik	nebih	CLXVIII. valekrat	velekrat
XXVIII. vclika	velika	CLXIX. svcgh	svcgh
XLIII. rnmnilla	rumenilla	CLXX. sredi	sred
XLIX. ubjeli	udjeli	CLXXII. srechi	stechi
LI. ghinus' tobom	ghinu s' tobom	CLXXVIII. enu	gnu
Ij ednako	I jednako	CLXXXV. pr	pri
Itko je	I tkòje	CC. scpore	scpote
LX. rjedho	rjedko	CCVIII. besjedla	besjeda
LXV. snaje	sanje		
LXXIII. koli	toli	<i>Gracè</i>	
LXXXII. krag	Kragl	CXLVII. κελινγ'	κελινγ'
ucise	ucisce	εικνω	εικνω
LXXXIII. tescki	tescki	CXLIX. ωπερ	ωπερ
ulosch	uloscjh	CL. δακρυων	δακρυων
LXXXIV. roli	toli		
LXXXV. Nu	Nu	<i>Latine</i>	
karvasvjeh	karvavjeh	CXXX. sunr	sunt
XCI. sireda	ureda	CCXII. periphraeom	periphraeom
XCII. svi	svi gne	CCXIII. laborc	labore
XCIII. kadse	kadse	CCXV. ethereo	æthero
XCIV. srupom	stupom	pericis	periclis
IC. ascto	fascto	CCXVI. nunquam	nunquam
CIII. satravghjena	satravgljena	CCXVII. Ecee	Ecce
CIV. umna/cja	umna/cja	CCXIX. Ince	luce
CXIII. ou	ou	CCXX. cteatæ	creatæ
CXXIX. otvorase	otvorasc	luctificæ à	luctificā
CXXXVIII. imu	simu	CCXXIII. ingennià	ingenità
CXLII. kà	kà		
CXLIII. nitcta	nisceta		

(I .)

U/ D I S A G N E P A R V O

U S P O / N A G N U

V Jerro sveta , koju face
Slaunom rjeci Chjachko slavni :
Davne istine novi frace ,
Novjeh slavaa frace davni :
Boghje sunze rajskih dvoraa ,
Ti rajskoga Sunza zora .

Ti pricista , ljepa , i draga
Sljepjem nami danfi obician :
Na zelovse tvoj podlaga
Bitjem snagnem puk raslicjan :
I tvoj sljedeč stjegah pribjeli
Jedno ufa , gljubi , i sceli .

Tisi umarljem , kadse skrusee ,
Provodiza privesela ,
Kgljuc od Raja , Raj od dufce ,
Od kreposnjeh dufcja djellaa ,
Dobro occito , skrovna istina ,
Tamna svjetlos , svjetla tmina .

Ah s' ufroka ne drugoga .
Neghli s' tebe prosvjetgljena :
Isukarsta gljubjenoga
Ljepa obgljubj Mandaljena :
I cjovjecku pafech sliku
Boga posna u cjovjiku .

Ona ostavj gresne pute ,
Ures varfce svoga od liza ,
I sred gljuti raspuknute
Ukopase pokorniza ;
Dabi u Raju pak posnalla
Scade po tebi vjerovala .

A

Tjem

(II.)

Tjem rasfloghje , kad gnu pojem ,
Gdi , u spillah svoj grijh scjali ,
Dàme obasjasc frakom tvojem
Erte hvalim u gne hvali :
V gne slavi tvàse krie ,
Er sètòe slavna po tebjie :

fato slabjem môjm pjesnima
Tvôm stavnosti stavnos stuori ,
Nek' u vjcke ja po gnima
Rajski lovor stecem gori ,
I mâ trubglja s'bogljom cesti
Varhu svjesdaa bude sjesti

Kraj Franackjeh plodnjeh stranaa
Marfiglskàse pustosc uidi ,
Gdi od vjeka saharana
Ustaranjem mrakom bljidi :
A niš plechi brjega starma
Norec lusi pusta garma .

Najescenjeh is ponoraz
Zarne maghle gljut ismechje
Kamenitjeh varhu goraa
Lefce od snjega gore vechje ,
Ter ufrasla krunni sima
Sjedo celo oblazima .

Cjùesc is klissur' muklo odissat
Vjetre , i rjcke gdise ore ,
sa potopom satarissat
Sela u sebe , sebe u morre :
Reve voda , i u varlini
Placce raspe , koje cini ,

Vsmnascjaju sred slobode :
Prjezjeh svjerji stada cesta
Svoem vapajom bukku od vode ,
Svojem strahom strah od mjesta :
Refci medvjed , vuk savia ,
Vepar hrocce , sviscde smija .

(III.)

Tuj gdi puklom pod grebeni
Priduscena noch boravi ,
ſceglno stupaj svoj hrabreni
Mandaljena ljepa ustavj ,
I ukopa tvarde u stjine
S' svôom ljeposti svôe krivine .

Gljubovniza ona oghgnena
Gneghda od gljudji , sad od Boga ;
Osta svjetu prigrabgljena
Sillom plama nebeskoga ,
Ter neumarloj pri gljubavi
Svjet , i sebe ſaboravi .

Iſctom lize Jeſuſovo
Vidje , i skupgljen Raj u gnemu ,
Krof gorjegne cisto , i novo
Ponovgljena oſta u svemu ,
Letechi svoga iſ pepela
Pomladjena ptiza bjela .

Gnega darſci varhu svega ,
Gnega misli , ſcgnim beſjedi :
Gnega ſciva , martva gnega
Iſchte , ſcjudi , dvori , i ſljedi ,
I jedina ſcgnim ſaviſce ,
Gnim odisce , ſcgnim iſdiſce

Kolikratſe ne ſaſrami
Vſ grob ſidjet , svoj Dragh gdije ,
Kô da radi svôim tuſfami
Tvardi mrator da raſbie ;
ſcivuch ſmartnom pri ſatvoru
Vechje unutra , negh na dvoru .

Pokoj nachi jaka nije ,
Pravi er pokoj gne proſcjôje :
Mre , er ne mre , kad umrie
Tko bji duſcja duſce ſvoje :
I beſ duſce ſciva akôje ,
Sama gljubav duſcjajojje .

(I V .)

Blaghi Jesus ganut s' toga
Ljek donese na gne vaje ,
I uskarsnut liza svoga
Parvu sunzem obasjaje ;
Da Uciteglja slavna , i sciva
Navjesnizim navjesctiva .

Nu on kad poghje k' Chjachku svomu ,
Is rodjenjeh ona stranaa
Po prögonstvu scidovskomu
Bji nemillo istjerana ;
Da po morru sionom iscte
Inostrano utociscte .

Alli tarpech toj sa Boga ,
Primj sve sa tughe malle ;
Dokle s' kraja Evrienskoga
Na Marsiglske stupi scjale ,
I odredj pod stjenama
Bogu , i sebi scivjet sama .

Markla spilla ah kô u sebi
Gnu primechi Osta radda !
Mneeh dàje ona sunze s' Nebbi ,
Kê ne uighje vjik do tada :
Noch usigra , kad svôu tminu
Od gne liza frak obsinu .

Gluha sabit , mrak od spille ,
Strah , i golet , glad , i sima
Bisce sarzu gne primille ,
Er nemille bjehu occima ,
Cjem plam iscte gne poscjude
Vehje u trudjeh istjeh trude .

Ona od ljepjeh zvjet , i krunna
Jur nadsiva sunze , i svjisde ,
Draga , uresna , slavna , i punna
Cjasti , dvorbe , hvale , i ghisde :
I u napravah svjeh ghisdava
Svôim napravam bji naprava .

(V.)

Poruscena sad u stvoru
Poniscenoj u odjechi
Vse boles , i pokoru
sa rafgovor svoj najvechi :
sa utjehu tugam pace ,
Svakcjaz tughe patit jace.

Vse isgled ona is nova
sa napravu od pramena
Najescenjeh u dubovaa ,
I u garma raspletena :
A u rjekaa nauk use
Bes pristanka ronit susc.

Vidje vihre bit planinu ,
Vdri bicim nago tjelo :
Is gledase bljedu u tminu ,
I bljedillom prikri celo :
Plahe svjeri vidje u gori ,
I sa Boga svjerse stvorj.

Gorko seglje , i nesfano
Gne lijepe ufti prudi , i truje :
Pitje s'placcjom ismiescjano
Vechma jceghju rasdrascjuje :
A pogledjoj strascj od svuda
samascena diviac huda .

Akòe ikada tko vidio
Dragh perivoj pun milline
Ghije proharan ubljedio
Pod udorzim fle godine ,
Komu osravj prjeka sctetta
Plot bes busa , bus bes zvjera .

Ter pod sillu tescku od visce
Slomjen Cemin s'Ru-om zvili ,
A prikiden gorko isdiscie
Uf Gljubizu Gljubdragh milli :
Mlade Dikle placcju svoga
Poraf zvjetja gljubjenoga .

(VI.)

Takàje u zvjet svòe mladosti
Mandaljena u dnu od gore,
Cjem perivoj gne ljeposti
Hara silnos od pokore,
Kolikòjoj duscju shara
Gneghda od svjeta *sla* privara.

flato, kjèmse pram dicio
Na svenuto prighje lize:
Od ustàje Trator mio
Ufeo sliku od Gljubize:
A svakdagni bici gljuti
Porafisce Ljere od putti.

Bjesce jednom frak od jutra
Prosvjetlio varh od hridi;
Neka u spilli ona unutra
Strascno mjesto boglje vidi;
I sva skrovna gnoj otvorj
Strascne od nochi danak gori.

Parvo umuknu, pak smetenz
Klice vapit u glas ovi.
Ovòlisu, Mandaljena,
Uresceni tvoji dvorovi?
Ovòlisu svjetli stani,
Kjemse klagno frak suncjani?

Bih gospoghja : jasnom dikom
flato uresj prame moje:
Pod vlasctitom mòim scibikom
Slavni Maghdal robovòje :
Dvoriscème, jaoh, gnjekade
Dicni Mladzi, Dikle mlade.

Sad, kad vapim, glasom mòjim,
Meni sama hridse ofiva:
Moje sufe susam svòjim
Starma rjeka sadruciva
I nestavni vjetri plassi
Natjeccjuse s' mòim usdasi,

(VII.)

Nu rasfoghje , tko na svjeti
Po krivinah svjerse ucinj ,
Da pustoscne sred goleti
scive , kò svjer u planini :
I da nije mèu gljudima ,
Tko ufagne u gnih ima .

Pravòè , da tko grjescech use
Meghju gljudem svjersku sliku ,
Meghju svjerim ronech suse
Doghje gljudsku na priliku ;
Er kajagne svòjim sufami
Nas , i Boga vrachja nami .

Lele , lele veomi ruscna
Bogu , gljudem , istoj meni !
Ah ad ikako mogu tuscna
Utech sarza vaj skroveni ,
Samnom ufrok mojih sala
U Pakòbih ukopalla .

Eto stara slochja kleta
Sjennom liza pakgljenoga
Mene strasci , kori , i smeta :
I spomena grjeha moga
Ragna u tesckom nepokoju
Glusjem bicim pamet moju .

Svescto u vele jur vremena
Skrivih , sadme snaghje ujedno :
Màè svjes name nabugnena :
Sarze smeteno , i neredno :
Boj , bojniza , poglje od boja
Suproch meni duscjæ moja .

Pafech Nebbo sva protarnem ,
Er svòih sudaa snam visine :
Kad nisdoli pogled svarnem
Vidim mjesto mé krivine :
Kad fatvorim vid smachjeni
Gledam grescnu mene u meni .

(VIII.)

Kudse obratim , svèmi ufoci
Trud , i kasce sctòsam bila :
Donosimi noch prid occi
Mè ras/blude , kêje krilla :
Skrovna a fabit mê privare ,
Mê poruke skrovne , i dare .

femglju plescem ; ona usplodj
Zvjetje , kèsam Drafsem Dala :
Sunze veli ; Ti kadgodi
Ime od sunza jesi imalla :
Mjesez opet ; Mojeh frakaa
Vigh nestavnos , ti bji taka .

Svjer slikuje mû slobodu ,
Moje pusto bitje gora ,
Moju ljepos dan na ishodu ,
Mê naprave zvjetna zora ,
A twardina hridja ovega
Mene u slobi tvarghju od gnega .

Svudse vidim , svud opako
Mê scivgljegne prid mnom sceta .
Sud , i Sudaz , Smart , i Pako
Zarnjem krilim svudme obljeta :
I takàsam occim môjim ,
Kakva u vjeke bit dostojim .

Bjescim tufcna , niti umiem
fnat kud bjescim , bjescim samo :
Divjem mrakom lize kriem
Po pustigni sjemo , i tamo
Klissurrami sa svjeh stranaa ,
I strahochjom safidana .

U nemiru , sumgni , i smechi
Iša stagna mjenim stagne :
Bjescim , alli jaoh bjescечи
Samnom nosim mê spošnagne :
Kriemse , alli vajmeh meni ,
Ne kriemse môj spomeni .

(IX.)

Oblak , kîmi sunze krie :
Sunze , u placme kê rascina :
Plac , kojemu slike nije :
Slika od smarti , smartna tmina ,
Momu sarzu od staroga
Spofnaguèje grjeha moga .

Prie oblaka gromme obsine ,
Prie groma trjesme udara ,
Prie trjeskàme smart prikine ,
Prie smartime Pako shara ,
Kad is meghju placca , i zvila
Spomenemse sctòsam bila .

Ah gardochjo mè krivine
Sctetna , isdavna , i himbena !
Gljudi blasnisc , date ucine ,
Pakih korisc ucignena :
Dàse sobom srame , i budu
Osughjeni na svom' judu .

Ah sad vidim u nevrjeme ,
Gardi Grjesce , varke tvoje :
Sad sram , i strah nasarchième ;
Kime onada snach imòje ,
Kadme na flo svjetovòsi :
Ah sad posnam tkòsam , sctòsi .

U nisctàsam obrachjena
S' tebe , er tisi niscta u tebi :
Niscta , er Millos Boscjanstvena ,
Duscjaa scivot , zjena od Nebbi ,
Sve , i samo dobro od svjeta ,
Po tebije meni oreta .

Boga otèmi , kije sve meni ,
A ja ostah niscta od niscta ,
Niscta u dobru , niscta u zieni ,
Niscta u djelljeh svjeh godisctaa ,
Niscta u svjesti , niscta u snaggu ,
U vjecnomu niscta ufaggu .

Er samo ono rjetse moſce ,
 Da ima u ſebi bitje ſvoje ,
 Sčtòe beſ grjeha ; pokli , o Boſce ,
 Dobru tebi prikladnoje :
 Grieh , i greſcnik tjem niſčtaſu ,
 Er beſ dobra ſvakogaſu

Nu prem dàſi Grjeſce niſčta ,
 Vele cinisc , ah jaoh vele !
 S' vjekuvjecnjeh ti ſjedisčtaa
 Rajſkijeh dvoran' cette bjele
 Nesmotarno na urat rinu
 Tamnjeh ogagn' u pucinu .

S' tebe vochkom Chjachko parvi
 Vas raſtrova rod doſcjasti :
 S' tebe oghreſnu bratskom karvi
 ſemglja , i draccjam ſva porastji :
 S' tebe umarli kuſcjau ſvuda
 Teſcko ocinſtvo vaja , i truda .

S' tebe u vodah ſvjet popliva ,
 I u daſedu jur ſionu
 Svàse uduſci ſemglja kriva ,
 I s' greſcnikom grieh potonu :
 S' tebe potop ſgar oghgneni
 Zjele gradove iſkorjeni .

S' tebe maci bojni ſjeku ,
 Silla , iſdajſtuo , pljenſtvo mori :
 S' tebe ſkrovna ſmartje u ljeku ,
 ſmia u zvjetju , lav u gori :
 S' tebe nejma vjerru iſtinu
 Gljubi u vojnu , chjachko u ſinu .

S' tebe Stvoraz na ſtvoregne ,
 A na Stvorza ſtvor udari :
 Parvoſtvorno ſametegne
 Tiſe moſceſc rjet od stvarji
 Neſklad , nered , nemir , ſčtetta
 Tjela , duſce , Nebba , i ſvjeta .

(XI.)

Gdje ti prighjelo iſ nenade
Marci u nami Boſcia ſlika :
ſnagne oſljepi , raſbor pade ,
I u ciovjeku nije ciovjika :
Joſc da i Bogh moſce umrjiti ,
Neuſpreſceſcga pogubiti .

Kobna ſvjefda , plam od trjeſka ,
Morre , vihri , treſcgne , i kughe :
Sva ſvjetovna , ſva nebeſka
Sargba , oſvete , brighe , i tughe
Tva bit ſlika moghle nebi ;
Er ſcto mogu , ſvete po tebi .

Rjeke ſeljem , luſim plami ,
Vihar gnivam , val plavima ,
Kuga tjelu , trjeſ gorani ,
Kobna ſvjefda Kragljevima ,
Treſcigna ſamjem ſgraddam udi ;
A ti , o Grjeſce , ſvjem , ſvegh , ſvudi

O guſare vjeenjuh daraa ,
Boſcie karvi raſpe hudi ,
Vjeenjuh ſeteraa vocho ſtara ,
Koja trujesc u raſbludi :
O pucino ſla ſvakoga ,
Koja uſvireſc tja do Boga .

O pucino ſa proſedrjeti
Œcto bji , ſcto jeſ , ſcto bit moſce :
Smarti , kâ mrjet , a ne umrjeti
Ciniſc , dâſe mukke uſmoſce :
ſubgljo , kâſi Pako ſtakla ,
Pakle od ſvjeta , Pakle od Pakla .

Er ti Paklom Pako ſtvarasc ,
Tiſ' plam , ti zarv , ti neuſfagne :
Dâga ti ſam neraſgarasc ,
Biobi Pako uſcivagne :
Ti ſam kroſ tvu ſjennu opaku
ſaſtupaſcimu Boſciu ſrakku .

(XII.)

I silnika tolikoga
Ute , ò Duscjo , primilàsi !
Tili uvrijepej Boga tvoga ?
Ah jaoh va'meh , i moghlàsi !
Ah moj Grijesce , ah sli Svjete ;
Ah kò tarnem mislechite !

Nu slochjèli mē neoprostj
Krof prislavne svòe besjede
Iesus , kime svòom millosti
Na pravedni put privede ?
Da scto isctete jadi , i smechje ,
Kad kakvabih njesam vechje ?

O cjudesa nevidjena !
O mà cesti gorka svjime !
Ista gljubav Boscjanstvena ,
Ista millos , va , strascime ,
I boj bie nesmilljeni
Mà cestitos suproch meni .

Jakno brodar , koga u tmini
Val ufrasto s' nochim arva ,
Kadse ugleda u tiscini ,
Kùmu donje zora parva ,
Jose u sarzu miran n je
Mislech predgne poghbie .

Mislim staroj o krivini ,
Mislim Visgju millos mnogu ,
I scto Iesus fà ne ucinj ,
I scto ucinit fagn nemogu :
I fnam , da tko vele prima ,
Vele vratit , vajmeh , ima .

fnam i mukku Sina Boga
fnam i mjerim po nacinu
Velicinom ljeka toga
Mē nemochi velicinu :
I saplatit taj lijek hochju
Slicnom mukkom , nu kakòchju ?

(XIII.)

Gdjeste , o scive Smarti od gore ,
Vepri oghgneni , smaji sarditi ,
Kjéh glas stresa sej ponore
Krof urnebes gromoviti ;
Hodte punnit s' djella harla
Mnom otrovnjeh propas garlaa .

Stjene ufrasle , kjeh strahochia
U starmoglav nad mnom vissi ,
Garda sliko mojih slochjaa ,
Kê do Nebba smjenstvo ufvisj ,
Ah sa millos nàme orite
Vasce varhe strahovite .

Ah otrujse kufenu u dahu
Povjetarze najmillie ;
Boli tescke , i smart plahu
Svaki odihaj moj da pie ,
I da s' trudim smartnjem gljutjim
Bes usmartja mrjetse chjutim .

Bes ufagna zore draghe
Stisnitème nochne sjenni :
Sve nekobne , sve neblaghe
Istiecite svjesde meni :
Buddi cemer sva dubrava ,
Cemer voda , cemer trava .

sgar karvavjem meni oblakom
Karscitèse oko cela
S' bukkom , s' treskom , s' smechnjom svakom
Dascdi od ogagn' , graddi od strjelaa ,
I scivota od mojega
Porasite do bigljega .

Stvori drasi , hudi Stvori ,
Kî mom' grjehu drusi biste ,
Pomostème u pokori ,
Kîme u slochjah pomoglište :
Stvorza uvrjedih , nabugneni
Ustanite suproch meni .

(XIV.)

Ah nesvjėsna ! Ah jaoh tkoga
Prema tvojoj klicesc slobi !
Kad pedepsom grjcha tvoga
Stvoregnėse sramilobi :
Tolikòsi Mandaljena
S' tvojih krivinaa potisćena .

I cjudimse , nàme od groma
Glasom dàse svjet neoprijeci ,
Vapech : sceglje tve veoma
Ponosite jesu , i rjeci :
Oholėse srechjom drusi ,
A tva oholas raste u tufi .

svjeri , vihre , i trjeskove ;
Povjetarze , semglju , i morre
faman , faman tvoj glas sove ,
Dàte satru , dàte umore ;
Er sve stvari podsuncjane
Na viscjàsù djella obrane .

Morrėe stvorno , dàe do vjika
Isgled Stvorza velicini ;
Krunnàe Nebbo , trjes scibika ,
Pristogljėmu oblak cini ,
Slikujese po sred rminaa
Svoja otajna kragljevina .

svjėsde occi gnegovėsu ;
Kjem bdi vice svoga stvora :
Kadse jafi vjetrim tresu ,
Tujse jakos svòa satvora .
A u hridi flamen stavj
Nepomicne svòe narau .

Stavj u gore skor nesvjėsni ,
Da uci strahnas od Nebesi :
Da gnegove frak gljuvesui
Siva odasvud , on uresj
Kittam vohja , zvjetja , i trave
Poglja , livade , i dybrave .

(XV.)

I oni da svôu cjaas sabudu ,
I pozarne svjetlo lize ?
Ter karvnizi tamni usbudu
Tac pogane isdajnice ?
Ne , ne vjiku : ti bud' sama
sa pedepsu tvojim slobama .

Tebe tobom mucci , i ragna
Ti bud' slijcan poraf' tebi :
Zarv smardechi od spofnagna ,
Kise od grjeha face u tebi ,
Pedepsagne prilicnôje
sa pogane dusce tvoje .

Mnim , da veli Svjetmi ovako ,
I ne vajmeh bef rasloga :
Ja sled , ja smart , jâsam Pako
Moga sarza scjalosnoga :
Ah jaoh krivzu , kise kaje ,
Krivina ista pedepsaje .

Pedepsâmi grjeh istije
Od pedepse tesci sada ;
Er pedepsa proch umie ,
Nu krivina ne nikada ,
Koja vajmeh po sve vrijeme
Svoôm spomenom muccitchiême .

Dospje , i ufat use paka
Viscgnu pomoch , kad to isrece :
snajuch , zarna van oblaka
Vjecne slasti dasc da istjeece :
I spofnagne dâje od slobaa
Ljek , i ranna u isto doba ,

Svarha Parvoga
Ufdisagna .

U/DISAGNE DRUGO

U S P O V J E D A G N U .

P Riva raje u gresniku ,
 Ki na pravi putse obrati ,
 Da krivinu svôu veliku
 S' mallo susaa szjeni opratti ,
 I ustati moch' ikade
 Lasno , kako lasno pede .

znam da mnokrat usdah jedan
 Neisfjernu millos stjece :
 I da ostane duh pravedan
 Netom jedno Vaj isrece :
 Nuje opeta strascna odsvudi
 Viscgna pravda , vjecni sudi .

Tjem cjovjeku svegh trjebije ;
 Da s' pokorom gre naprjeda :
 Pravje , tko mui , da prav nije :
 Blascenje oni , ki svegh preda :
 I taj samo svetse veli ,
 Ki svegh sumgni , josc svet jelli .

Mandaljena , kôjse objavj
 Bogh sa parza na svom'sudu ,
 Kû prigarlj , kû postavj
 Svoga sarza sa ra/bludu ,
 Eto u placcju svôih krivinaa
 Svegh pokoru svôu pocina .

Potvardjena u millosti ,
 I na vratjeh jur od Raja ,
 K' svom' Dragomu vapi ; Prosti ;
 Bes pristanka , mjere , i kraja :
 Terse strasci Sudza od svoga
 V zelovjeh Sudza istoga .

(XVII.)

Ona isčtuchi, da otvori
Svjetu stare slochje svoje ;
Nekje sljedi u pokori
Tko gnu u grijehu sljediòje ;
Isvan sebe poce u glase ,
Cjem dae sama, nestavgljase .

Dikle, s' draga kjem pogleda
Meghju ljeppjem raste hvala,
V zvi gljegnju mom' naprijeda
Vighte, kako pocne s' malla,
Tkogod sarne ja upasti
Svjeh krivinaa sred propasti.

Od pocetka cjuvatèse ,
fatezite plam gljuveni ,
Cjemste same kros urese
Gneghda ljepoj slicne meni ,
I u vami cjaas u smnascja
Draga od tjela duscja drafcja .

Snajte, da bji tanka hvoja
Hras, ki krunni varh od gore :
Slaba istece rjeka, koja
Ljeva od voda morre u morre :
sgar gromove, trescne ofdala
Raghja od femglje parra malla .

Tako i duscja pogled plodi ,
Pogled rjeci, rjec posjudu ,
Ter na svakcjas naprijed hodi ,
Dokle utopi nas u bludu :
Ah jaoh nitko u cjas jedan
Neucinise nepravedan .

Uspregnutbi moghla prie
Trjes, ki pada : val, ki pjeni :
Prah prid vjetrom : vjetar, kije
Arvat napro kraj starmeni ,
Neghli sebe jedna Vila,
Kaje gljubav prigarlila .

(XVIII.)

Gdise slohja má spovjeda
Hochju dàme vas svjet cjuje;
Nek:se cjuva s' moga isgleda,
Cjemse isgledom móim sramuje.
Nu što velim? Kudà sljedim?
Tkoga sovem? S' kiém besjedim?

famanise moj plac glasi,
Ako odi nije nikoga:
Samnomèsu sami usdasi,
I spomena grijha moga,
Svjeri, hridi, strasi, i tmine,
Slicna družba mé krivine.

Nu nije saman: korit hochju
Móim scivotom sebe sama:
Bes sramàchju pronjet slohju,
U kù padoh jur bes srama:
I moi svaki grijeh skroviti
Na mojchju isti sud donjiti.

Cjajte Lusi mé tasčtine:
Cjajte svjeri mé prikore:
I ti o Spillo, ká krivine
Moje nefnasc, snasc pokore,
Posnaj sada, kolije magne
Moga od grijha mé kajagne.

Ah da mošce hridju u tvomu
Udjegljatse má besjeda,
Da u tem' pismu neumarlomu
Vas sacjudjen viek rasgleda
Mú neharnos, millos moga
Uvrjedjena Neismjernoga.

Cjajte. Isgubih mlado u doba
Od proljetja djevickoga
Roditeglja jednom oba
Majku, i Chjachka gljubjenoga;
I u gospostvu ostah sama
Nad obilnjem daršjavama.

(XIX.)

Brat o sebi Lazar stasce,
Marta s' mallo vechje ljetaa
Ni smiasce, ni mogasce
Po godisctjeh datmi svjetta:
Bjesce sebi mlados moja
I svjetniza, i gospoja.

Oblas, blago, mlados dicna
Na gnekàme prighnu diella,
Djella mladu sarzu obicna:
Djella prigljudna, i vesela:
Djella, u kojeh sla ne ima,
Van scto na slo putje u gnima.

Samochjomse vjik ne krijah:
Po prozorjeh cestokrati:
Nefavidjah, nu marfiah
Cjut kù Vilu ljepom svatti:
Bjescjah gljubav, nùmi bjisce
Prjategljevat drago od visce.

Vegljalr; bitchju gljubescgliva;
Da podlofni pukme gljubi:
Sctose resim niesam kriva,
Nise u tomu mâ cjaas gubii;
Er gosposko sa gospoje
Urescegne pristojnòje.

Tad nesrechnom sarzu momu
sa sabavu, jaoh, omillj
U tanaczu rasbludnomu
Skladno isviat stupaj milli:
Tad besjedu dvornu uciti,
Vjescto pisat, pisma sctitti.

Tad flatjenjeh romon scizaa
S' mednjem glasom ugaghjati:
Sudit tughje misli, i liza,
Sve snat, sve cjut, sve gledati,
I nesctedjet pomgne, i blaga
sa hvagljena bit, i draga.

Dokle facjuh, tamo ovamo
 Dàme slavi družba mlada
 Ne gopoghjom grada samo,
 Neghli od sarzaa svjeh od grada,
 I da po mom' rajskom lizu
 Sudjenàsam fa bofcizu.

Tada moja svjes u/bjesnj,
 Tadmi rece miso opaka;
 Bes sabave od gljuvesni
 Dàe saludu ljepos svaka,
 Ter nije drugo ljepa biti,
 Negh bit gljubjena, i gljubiti.

Poceh gljubit, nu neredno
 Zjeh' nevjesta plama moga:
 Gljubjah ljepos svaku u jedno,
 Osobito ne nitkoga:
 I nestavnjeh scegljaa u smechi
 Svjeh negljubjah, svjeh gljubechi.

Gljubjah: alii josc ne smiah
 Gljubov nizom svatti mene;
 Er gljubechi josc ne umiah
 snat, da gljubim mê gljubjene:
 snah, što kuscjah da dragòje,
 Alli nesnah prem to štoje.

snah, dàe gneka skrovna silla,
 Kòj nije moch, duh dàse oghluscii:
 Dàje gneka boles milla,
 Kàme sladko sckakglje u dufci:
 Gneka sceglja, nu smetena,
 Pace od sceglje slika, i sjenna.

Er što scegljah, ne ighjah stechi,
 Ni tojmogah stechi ikada;
 Cjem mê sceglje tjek parscechi
 Sram ustefce, strah pripada,
 I novina sceglje neda
 scegljet scegli môj naprjeda.

(XXI.)

Monkrat rekoh fama u sebi ;
Da to i scjudim sctobi bilo ;
Sctoè to nefnam , nùje trjebi ;
Dàje dobro , poklije millo :
Nu strah tajcjas moju prjeku
Prisjezasce miso u tjeku .

Vegljah opet ; prie nemilla
Dàme profcdre semglja hochju ;
Negk ja vjiku ozkvarnila
Tom poscjudom mù cistochju :
famiscgljahse pak u temu ,
I ufdisah nefnauch cemu .

Bjeh u lizu probljedjila ,
Pusctah ures , mucjah sama :
Sadse usciscjah is bljedilla ,
Sadse stvarah led is plama :
Marfjah , gljubjah , kuscjah svuda
Trud is slasti , slas is truda .

Jakno lovor ; kî s' plamenom
fa neifgorjet dugh boj bie ,
Voevah s' scegljom môm gljuvenom :
Alli u dugo najposlie
Gnu tjerajuch , gnu mislechi
Segnomse obiknuh nehotechi .

Strahimi uminu : poce ovako
S' sobom sudit svjes smamgljena ,
Da nije gljubav fla prem tako ,
Pak dâe dobra , i hvagljena ,
fa tjem , dâse i djellima ,
Kô stvar dobra , sljedit ima .

Uto mlade Drughe moje ,
Koje od mene vechje snahu ,
Sve gljuvesni tughje , i svoje
Potankòmi spovjedahu ,
Velechimi : Nije krivine
Cinit , svescto mnosi cine .

(XXII.)

Ah *sla* druſcbo , cemu doſti
Tvom' poraſu njeſi ſama :
Cemu i druſjeſh put tamnoſti
Od vječnoga vodice plama ;
Ako u Paklu traſcnoſnom doli
Svakàe druſcba teſce ob boli.

Jedna varhu ſvjeh Diklizaa
Bjeſce iſ meghju ſkuppa toga
Moga ſarza potajniſa ,
Pace ſarze ſarza moga :
Mâ poguba ſa rjet boglje ,
I ſva napas me ſvevoglje ,

Ona nad ſvjem , lijepe kêsu ,
Sva raſkoſcna , ſva gljuvena :
U miriſu , i ureſu
Ponoſito raſbludjena ,
ſnaſce ſveſceto moſce ſnatti
Duh ſatravgljen domiſcgljati .

Gne rjec , iſgled , i hitrina
Kudà mene , vaj , neuputj ,
Da uſbude mâ taſctina
Gne taſctine priſtighnuti ,
I da ſkriu vele gori
Gne ſramote moji prikori .

Samnomje ona na prozoru ,
I kaſcèmi mladze iſbranc :
Pakmi u ſkrovnu raſgovoru
Pripovjeda ſcjaptom ſ'ſtrane
Gnih imena , gnih raſblude ,
I ſceto mogu , i ſceto ſcjude .

Cjem to veli , iſto u vrijeme
Gljubovnizi nareſceni
S' poſcetajim raſbludnjeme
Klagnajùſe oſdal' meni :
Odgovaram a ja gnima
Večje ſarzem , neghli occima .

(XXIII.)

Gorim sarzem : i skoncjana

Na gorkòsam gnih skoncjagne :

Nu stid kascem , i gledana

Negledajuch gledam nagne ,

Er fa gledat bef svjedoka

Dostàmje kraj od oka .

Govorimi Druga tada ;

Gnihov jace plam rasdrasci :

Posmjehnise sad , a sada

Skrji tve lize , sadga ukasci :

Hoch dvorena bit sadosti?

Stucci dragos s' nemillosti .

Ona tako rjeci usmnašcja :

Na gne rjeci nevam jàse:

Cjaasmie draga , gljubav drašcja ,

Mislim nàgnu , mislim nàse ,

I rasbiram krivo , i prjeko ,

Sčòbi o meni tad svjet reko .

À ne mislim sarzu u momu ,

Da sčto mislim sve Bogh uidi ,

Kî sve , kî svegh , kî u svakomu

Prie grjesceгна grjeh prividi:

I da vissi varhu mene

Mac gnegove pravde oghgnene .

Nu fla Druga hudu odluku

Samnom tjera svakjem putom :

I gne rjeci daršce ruku

S' chjudi na slo môm prighnutom ,

Kâ fasjede svjetta kriva

Skrovno isnutra prigargliua .

Perivoja draga u sjenni

Bjehmo jednom obje same :

Ubra ona zvjet rumeni ,

I s'posmjehom sjedde usame ,

Velech : Tvàje slika milla

U ovem zvjetu zvjete od Vilaa .

(XXIV.)

Nu da *if* megħju tamne trave
Zvjet sad njesam ovi ubrala ,
Gnegovàbi tuj bef slave
Sva ljepora na tle opalla :
Da ti cemū tvoj zvjet gubisc ?
Dasve skrovno mnim da gljubisc .

Cjujme u kratko : tìs' gospoja ,
I bitjèje tve slobodno :
Tebije fakon voglja tvoja ,
Tebije cjasno, sctòje ugodno :
Gljubi occito; svjet gljubiti
Dàte i vidi, sctòchje rjiti?

Nije rasflogħ, dàte strasci
Oni, kìse strasci od tebe :
Nami rados strasi nasci
Grabe mnokrat bef potrebe :
Er gosposke, snaj, rasblude
Sljede puzi, a ne sude .

Besjeda ova nefnam kako
Bji plam, bji trjes *sa* uscech mene :
Pridobita ostah tako ,
Da *sa* ispunnit sceglie oghgnene ,
Nehtjah ino , negħ da poda
Putmi, i nacin kà prigoda .

Ah kô u mallo naucih vrijeme ,
Scto pak parjat nebik jaka :
Varchse na vrat lasnòe svjeme ,
Nùse ustavit nije moch paka :
U *jas* pakgljen putje od svudj :
Nu vratitse? Tujsu trudi .

sgodise , u mē da darfcjave
Prighje Egipske *if* kraine
Pun kreposti prighjdave
Vriedan mladich nad sve ine ,
Svojeh ljetaa u zvjet parvi
Srechjan blagom , svjetle karvi .

U rafkoscjah on fadojen ,
 I u dvornickom hitropchjegu ;
 S' Koga Egipski pukje brojen
 Nad svjem skladan u dvoregnu ,
 Bjesce s' Drugom môm jedinom
 Bratt i rodom , i hitrinom .

Istom u Grad s'puta doghje ,
 Nukajuchga Sestre svjetti ,
 Kako svoje u Gospoghje
 U dvorove mê doletji ;
 Dâbi na cjaas mû sapiso
 Dvornom rjeci slufcbu , i miso .

Vidje , i planu : a i ja tade :
 Er negova vlas pogleda
 Narecemi is nenade ;
 Dajmi , dajmi sarze ureda :
 U cjas tako nasc skroveni
 S' plamenomse plam samjenj .

Sestra svoja , mâ drusciza ,
 Kad on poghje , doghje k'meni ,
 I u promjeni moga liza
 Posna novi plam gljuveni :
 Posmjehnuse hitro nâme :
 Jâse smutih , lize isdâme .

Dakle videch upùchjenu
 Dobro srechju Bratta svoga ,
 I mû duscju pridobjenu
 Susretiscta sred parvoga ;
 Use slutit svakcjas vechje
 Svom' Vitefu slave , i srechje .

Tajcjas donjèmi ispisane
 Pjesni u listu poslatjenom ,
 U kjeh posnah mê spjevane
 Hvale tughjem pod imenom :
 Pitah ; pjesnik tko biasce ?
 Moj Bratt , rece , pak usdascè .

(XXVI.)

Donesèmi dare *if* nova ,
Kjeh bogastvo *famjernoje* :
Menih , rece , Bratt darova ,
A ja tebi , mà Gospoje :
Ti *fa* harac gljubko primi
Bratta , i Sestre sarza u gnimi .

Od tjech pjesnji , od tjech daraa
Vighjah svarhu , i scto iskasce :
Alli pusctah , dàmè vara ;
Er s' privarom tom ighjasce
Moje sarze a bes truda
Na smiregne svojih poscjuda .

Moj dragh tako ne man stavj
fa osvoitme pomgnu , i smjegne :
Priaan pòce , plamse objavj ,
fa tjem nafta sagljubjegne :
Mnogo stece on sluscechi ,
Nu ne svescto scjudje stechi .

Stavno er darfcjah , da Gospoji
Svjetle karvi , mnoghe oblasti ,
U vjekèse nepristoji
Prem nifoko gljubech pasti :
Nu da padoh tko rjet nechje ,
Kad pristupih k' jasu od vechje .

Daj ne stvorom , padoh misli ,
I pristupih k' poghibu :
Svak ubjene mni , kî stisli
U krilòsur gljutu smiu :
Kisu u valjeh , gljudiil szjene
Vechje u valjeh utopjene .

Uboizàje sebe istoga ,
Tko strascnoga lava garli :
Da i neudte trjes nitkoga ,
Najblisegnega gljuto isparli :
Bogh isnutra , a svjet sdvora
Sudi sliku od prikora .

(XXVII.)

Ljepi Srame, po kojemu
scenska ljepos ljepos stjece,
Tescko u vjeke, tescko onemu,
Tkòse jednom tebe odrece,
I da ruscjan nespofnàse,
Ive sarzalo varfce fàse.

Tìsi slika od Nebesi,
svjefde tamni svjetlos tvoja:
Ti ghifdavi strascnik jesi
Djevicoga perivoja:
Ures tjela neproscjasti,
Cjaas od dusce, duscja od cjasti.

Kraglizàse cjaas odjeva
Tvòem grimifom bef prozjene:
Od kreposti sunze sjeva
Ifa zore rve rumene:
Drafce ifhodj tvoga if plama
Od cistochje flato u nama.

Tvojem vjenzom od ruscizaa
Krunni djevstvo pram najvechje:
Tebe if sarza Djevoiciza
Trudno, a trudgne s' liza odmechje:
A josc trudgne tisuchkrati,
Kad odmetne, nafad vrati.

Jàte ifgubih u nesjjini,
A sad pofnam zjenu tvoju,
Gneghda uresu moj jedini,
Sad ifgubgljen moj pokoju:
U nevrjeme jaoh pofnani
Zvjete od Raja, Srame ifbrani.

Sram poscteni kadme ostavj,
Mjescte gnega sarze u moje
Sjedde himben sram nepravi,
Lifimirstvo kê svandje:
To jes krepos bef istine,
Vele gora od krivine.

(XXVIII.)

Ter lasciva lizù u momu ,
I hotechi, kô da nechju ,
Prema meni u svakomu
Stvarah sceljju svakcjaz vechju :
I pod sjennom od dobrote
Tjerah skrovne mê sramote .

fa fasiennit mê plahosti
Vodih samnom dvorbu sjeđu ;
A to da pri gne starosti
Millia sinem u pogledu :
Skratih ures, nekse objavi
Kôsam liepa po naravi .

Opchih zarkvu , da i tuj scele ,
Ki mu vide dragos plahu :
Mallo s' Bogom usta , a vele
Occi s' gljudem govorahu :
K' Nebbu u/disah , nu Bogh snasce ,
Da k'gnemu u/dah moj ne ighjasce .

Ah kolikrat gljubovnika
Rjecim hulih scto snah gore ;
Da s' huljegna prem vclika
Posna on silne mê govore ,
I u gnima profret bude
Unutargne mê poscjude .

Ad kolikrat Vil' ghidave
Rjeh grjesene, erse rese sillom :
svah neslicne gnih naprave ,
Gnih bjelochju svah bledillom ,
I gnih cela svah sa slobu
Martvjeh pramaa grob na grobu .

Cjuh da gorji s' draga liza
Mlad gljubovnik, viknuh, slòje .
Cjuh da gljubi kâ dikliza ;
scivùe sprascit, rjeh, pravòje .
Cjuh da ljepom kâ svanàje ;
Akòc dobra, rjeh, ljepàje .

(XXIX.)

U toliko u potajno
Dare primat , date slatti :
S' mojem Dragljem nepristajno
Gluvefnimse natjezati :
I primatga moje u dvore
Na skrovite rafgovore .

Vrjescit sarzém fle pohlepe :
Cinom , okkom besjediti :
Hitro pisat liste sljepe ,
Sljepe liste hitro sctitti ;
Bjesce rufcna mã sabava ,
A sdvorase kafah pravva .

Tako i oblak , if visine
Prie negh sctetni dafc prolie ,
Unutargne strascne tmine
Sdvora uresnom Dugom skrie :
Tacse skrie sva pod zvjetje
Trava otrovna u prolietje .

Ah jaoh u cem' njesam kriva ,
Kad fa sljedit chjud necistu ,
Vjecnoj pravdi suprotiva
Ja podigoh krepos istu :
Ukafahse dobra pace
fa dobrotu gardit jace .

Naghjoh nacin vlasti opakom
S' potisctene më hitrine ,
fa pozarnit sunze frakom ,
fa usmnofcit sunzem tmine ,
fa potamnit prjeko dosti
Krepos istom , vaj , kreposti .

Nu Bogh , kâ proch opazjime
Svôe trjeskove svegh ne tratti ,
Môem orufcjem porafjime :
I më himbe nâme obratj ,
Ter krivine më mucechje
Vechma oglasj , sctoih krih vechje .

(XXX.)

Puk sve ufašna (ah sčto ikada
semglja isdavna pronjet nechje!)

Ter svak sudit uše tada ,
Da sčto nefna velèe vechje :
I da pomgna mà tolika
Tajidiella sasma prjika .

Gneko od slobe , s'kòm jacega
Gleda tkogod mošce magne :
Gneko , isgleda da s' mojega
Svoje opravda djellovagne :
ša osvetu gneko od Vilaa ,
Kjêh ja odprie bjeh sudila ;

Ovi onomu scjapchje : Nije
Cjasno opchjegne toi nikako :
Gnimse srami , kadga krie :
Kadse srami , totje opako :
Gljube svjetlos svjetla djilla ,
Djellùe tamnom tamnos milla .

Tako glase më prikore
Mlade , i Mladi svi jednaga :
Svak slo veli , misli gore ,
Svak raspreda , svak prilaga :
Dokle , vajmeh , kratko u vrijeme
Od grescnize stekok ime .

Tjem rjecima , jak na vjitru ,
Moj hud ogagn planu jace :
Chjud povargoh rotnu , i hitru ,
I rastuorih më polace ,
Oholechse unaprjeda ,
Da më slochje vas Puk gleda .

Ter kô najprie kad pod Nebbi
Ukascèse sred dubravaa ,
Sebi porod , majka sebi
Ljepa Fenice , i ghisdava ;
Sve ine ptize s' sobom vodi ,
Daje dvore , kud prohodi .

Tac ne samo moj Jedini
 Dvoritine ufe occito;
 Negh i Mjesčtani, i Tughini,
 Kjeñh josc dalek oghnevito
 Moj dragh ures neposnani
 Svôe ljeposti glasom fanji.

Taim mjesez bjeh od nochi:
 Taim sunze bjeh od dana:
 Ja Bosčjanstvo viscgne mochi,
 Ja hvagljena, ja spjevana:
 Ja sa prikor Nebba, i svjita
 Môm sramotom ponosita.

šame ighre privesele,
 šame cjasti spravne stahu:
 šame u tanzjeh nochi zjele,
 U posjedjeh danzi ighjahu:
 I karvavoj u savadi
 šame mrahu Stari, i Mladi.

Onjeh darščjah u ufagnu,
 Ovjem drago rjec prodavah:
 Svjeh u rasčtom obechjagnu
 Varah, i opet obechjavah:
 I svaghjahse velekrati,
 Svesčto obechjah, sa ne datti.

Sčto ne motrih ! Sčto ne cinih!
 Smetah, grabih, raspe budih:
 Morech blasnih, blasnech hinih,
 Hinech gljubih, gljubech udih
 Sebi, i družjem sa svom mochi,
 Mislim, djellom, u dne, u nochi.

sa stech vaje vjekovite
 O Jefuse moj scjudjeni,
 sa isgubitse, sa isgubitte
 Toli istrudih, dabi meni
 Tega od truda stoti dio
 sa stech tebe dosta bio.

Tasčta u meni slas otrova
 Svesčtòe tvoje, Kraglju od Nebbi :
 Sčtòmi obilnos tva darova ,
 Sve obratih supročh tebi,
 I neharna nadasvjima
 Uvrjedihte tvôim darima .

Mû neharnos sasvjeh stranaa
 Varh Sionski jamnjevasce:
 Bistra rjeka od Jordana
 Mê sramote romonjasce:
 I sufama mirisnjeme
 Kitni Liban plakascème .

Plakascème, nu saludu
 S' mudrijem Brattom Sestra sveta ,
 Pafech sarnut mû rasbludu
 Bes obfira, stida, i svjetta :
 Nu vesela môim sčtettama
 Ja ne plakaah menesama .

Ter sčtòe dusci od potrebe
 Sve pogardih zjeh slobode :
 I starmovrat vargoh sebe ,
 Kò nis rjeku silla od vode ,
 Put pakglijene vas Grad pecchi
 fanesena fanosechi .

Ah moj Bosce, nàte gledam,
 K'tebi vapim: Bosce prosti,
 Prosti slochje, kê spovjedam
 Prid pristogliem tve millosti:
 Prosti, i na moj grijeh prihudi
 Vechja od grieha millos buddi .

Tis' pun sceglie millostive:
 Tebè sa Raj svoj Raj obro;
 Ide ij tebe, tobom scive,
 Ute ulasi svesčtòe dobro:
 Ti smart nechjes do vjik vjkaa
 Negh skruscegne od grescnika .

(XXXIII.)

Nije nach plate, snam, pod Nebbi
fa moj platit dugh nepravi:
Sasma, sasma skrivih tebi ;
Uvrjegahjena mâ Gljubavi :
Sasma uvrjedih, ah jaoh meni,
Tebe, o Chjachko Boscianstveni :

Dâbi bila mâ pokora
fa svegh ragnat duscju moju ;
Vjetri usdasi, suse mora ,
Occi sitne svjesde u broju ;
Tõe sve nisctor, kad moj odi
Sve pokore grjeh nadhodi.

Pokorâbi ta mucila
Mene, kâsam zarv na svjiti :
A krivina mâ nemilla
Priviscgnega smje ranniti,
Ki u bitju jes svojemu
Sam Svet, sam Ljep, sam Sve u svemu.

Ah nije mjere u besjedi ,
Kômse ismjerit moj grjeh ima ;
Er po onomu tkoga uvrjedi ,
Uvrjegahjegne mjeru usima :
Ah nije mjere grjeha moga,
Pokli uvrjedih Neismjernoga.

Nu ti o Chjachko, u Kom' nechje
Vir millosti vjik svarsčiti,
Prostit mofcesc vele vechje ,
Negh ja tufcna sagriesčiti,
S' tjem ustavj rjec, i pustj
Sarzu oghgnenom vlas od ustji.

Svarha Drugoga

Ufdisagna.

U/SDISAGNE TRETJE U POGARDJEGNU

V Jeko--stvoraz gljubi, i chjuti
Vjecnom gnemu slicno sctôje:
Svescto mosce poghinuti
Prid Neumarljem priprostôje:
Vjecnu duscju chjuti, i gljubi,
Kû sa osvoit, sebe ifgubj.

Kôj sa scivot dat, u snojû,
I u karvi svoj ugasj:
Ah vigh, Duscjo, zjenu tvoju,
Ah spofnajse kolikâsi:
Er vas ures od Nebesaa
samjenaje tvoga uresa.

Ah i ures tvoj ostavj,
Kjem samamit moglâe Boga,
Gnegda sljepa pri gljubavi
Od uresa telesnoga
Mandaljena, svoga liza
satravgljena gljubovniza.

Alli u kratko posna vrijeme
Kê ljeposti jesu prave:
Ter sufama tekuchjeme
Smaknu s' liza sve naprave:
Da gne krepos viscja ustane
Varh tasctine poplesane.

Vidje Nebbo, Kadjoj s' cela
Od napravaa oblak minu:
Kad gne proghje zora bjela,
Tadje rajsko sunze obsinu:
Vochje u dusci provre, kade
Gne ljeposti zvjet opade.

(XXXV.)

Ter kô mjesez, kad prostarle
Nagnsu svoj mrak kobne sjenni,
Sve pritefće k' sebi Umarle,
Dàga pafe facjudjeni:
Tako i ona tamna, i bljeda
Raj pritefće, dàje gleda.

Skupnjeh kapagl vlasnu sillu
fgar ljevasce hridna spilla,
Kô da i hrid placnu uf Vilu
Bjesce zvilit naucilla:
I gresgnasce strana svaka
Kuchnjem dascdom bef oblaka.

Romonito cjem padasce
Voda nij varh pukloj stjeni,
Sva najedno protjezasce
U naravni sud kameni,
Kom' cignahu svud okoli
Tvardu ogradu stanzi goli.

Evrjenkigna jednom mlada
Kon jezera toga sjedde:
Ter ugn uprje punna jadda
Uzvigljene svôe poglede,
Velech: Sufe jaoh smuchjene
Tebe usmnofće, skrachjâu mene.

Placce dascdom hrid u spilli,
Da ti rastjet budesc s'toga,
O Jezeru drufce milli
Moga zvila pokornoga:
Placcem i ja, nu smuchjeni
Ghine u susah scivot meni.

Ti kamene placcesc tako,
fasve plakkat nejmasc trjebi;
Er ti vjeran doba u svako
sciviosi kraglju od Nebbi,
I jedina bji tva sceglja
S' scegljom tvoga Stvoriteglja.

(XXXVI.)

Tebi on rece: semglju resi
Velicinom varha tvoga:
Tise usdighnu put Nebesi,
I proslavj stvarza Boga:
Nise tuscisc, sctote udara
Samosilnos fljeh vjetara.

šapovidje, date isgardi
S'voom strahochjom divjac tmasta,
I dat' cine saklop tvardi
šapletenjeh scille od hrastaa:
Naredjti: Stavan sjedi;
A ti obslufcj, sctø on naredj.

A ja vajmeh. Pak ispustj
Ufdah is dno sarza svoga:
Rjec utopj gnoj sred ustji
Rjeka placca nenadnoga:
Ter u misljeh sadubena
Osta varhu stjene stjena.

Na skut ruku svou naslonj,
A na ruku placno lize,
Pafech vodu, gdi romoni
Protjeccjuchi nis litize:
Kad u vodi toj pafechi
Nafre sliku svou po srechi.

Lize u lizu kad neugledea,
Kjem od ljepjeh siva u broju,
Negh obrafa suhor bljeda,
I bef slike sliku svoju;
Splete ruke, glavom strese,
Pak vapiti podiscese.

Gdjeste, o Mladi, ah tezite
Tascte dusce k'ovoj strani;
Vascju Ljepu da vidite,
Kavas gnekad sladko ifranj,
I kuscjati vas usillj
Dragu u plamu nemir milli.

(XXXVII.)

Ah kâ nesvjes vas obsjenj ,
Da scivete s' mene u vaju!
I dvorite satravgljeni
Jednu ljepos , kû haraju
Parvo tughe , paka vrijeme ,
Smart na svarhu , zarv sa tjeme!

Ljepos svaka na svjet odi
Poprav ima rjetse u stvoru
fid na snjegu , snjegh na vodi ,
Voda u rjezi , rjeka u morru ,
fgledna svjetlos , kâ skrachjase ,
Bjeguch ures bars na cjasse .

Grob poslatjen : scterna mama ,
Medni cemer , smart scjudjena ,
Pjenna , maglâ , vjetar , slamma ,
Plam , hip , san , glas , prah , dim , sjenna ,
S' mallo slave , i godisctaa
femglja if femglje , niscta if niscta .

Eto vi isti svjedocite
I nehtechi ovu istinu ;
Do Nebesaa kad slavite
Pjesnim ljepos kû jedinu :
Ah vascja ista hvala kasce ;
Dae sa mallo , sctõe najdtasce .

Vi fovete zorom celo ,
Vi danizam occi mille :
Vi glasite , dae veselo
Sunze u lizu dicne Vile :
Nu dan jedan , snate , u morru
Gasi svjesde , sunze , zoru .

Pripjevate parsi od snjega :
A scto od snjega barsce mine ?
Usti od zvjetja scivuchjega :
A scto od zvjeta lascgne isghine ?
Posmjeh vedri : a vedrinu
S' Nebba oblazi cjassom skinu .

(XXXVIII.)

Nu sètòe gore, jur duoriste
Vi bjeguchje mè rasblude,
Dare darim prilosciste,
Molbe molbam, trudim trude;
Kâ sa stechi platu nâgne;
Negh bes stvora prašno ufagne.

Er vi snate, sna i Bogh s' Nebbi,
sna i duscja mâ skruscena,
Da u meni vjiku nebji,
Neghli od bluda sama sjenna;
Svjertme sudech sa bludnizu;
Ne po djellu, negh po lizu.

Nu josc da bih blaga od vechje
Vascjoj scegli, Mladzi oghgneni:
I da s' jedrom punnjem srechje
Pribrodiste val gljuveni;
Rezitèmi kâbi bila
Vascem trudu plata milla?

Jedna rados, kû grjeh pada,
Draccja u zvjetju, kèchje opasti,
Zvjet proscjasti s' mallo ploda,
Plod otrovni s' mallo slasti,
Slas, kâ barso gre na magne;
A sa slasti pokajagne,

Ako cistom vi velite
Bes glubjegna Dikla kâje,
U istinu svi sudite,
Da glubjegne ghnusobàje;
Ah ter hotech uplivate
U ghnusobu, kû posnate?

Tjem nejmate opravdagna
Dragos isctuch ghnusnu u kalu,
I topechi bes pristagna
U jas pogan mudros pallu,
Mudros slavan, ljep, i mio
Od Boscjanstva srak, i dio.

XXXIX.

Nu sčto korim injeh sada
 Ja prikorna, vajmeh meni,
 Čjem fanese tac gnekada,
 Mene ures moj gljuveni,
 Da potrattih u napravu
 Rašbor, krepos, vjecnu slavu.

Srak bjeguchi liza moga
 sa usmnošcit moch sadosti,
 Pustih duscju, pustih Boga,
 Pustih išgled svjeh ljepostji,
 Ki dvorove od Nebesi
 Rajom, a Raj sobom resi.

Mnjah, da ovi svjet ne ghine
 šame svojoj u promjeni:
 I moj ures pun tasčtine
 Sam Bogh bjesce sljepoj meni:
 Vres sa mi cjaas jedinu,
 A cjaas darščjah sa krivinu.

faman rašbor: Sčtoe ghidavo
 Odi, rece, vjik ne szjeni:
 Ah sčto cinise? Toi nije pravvo;
 faman rašlogh vika u meni:
 Ma spofnagne rece moje;
 Svesčto resise, sa mallöje.

Er kê istrajah vrijeme! koja
 Blaga, pomochi, i hitrine!
 Da naravna dika moja
 Pristavgljenom dikom sine.
 I da Ljepe sasvjeh stranaa
 Ljepščja gledam, svjem gledana.

Smetah nochne më pokoje,
 I privrachjah vas mrak tmasti.
 Mislech, kòbih lize moje
 Uredila dan doščjasti:
 Josc i spechi snjah ghidave
 Dvorbe, gledagna, i naprave.

Htech, spleteni da moji prami

Prame od svjesdaa pridobiu:

Dase zora sobom srami,

Videch mene rumeniu:

Drafce frake da faskoci

Sunze u sunzu mojih occji.

Eto svjetli Kragl od dana

Jasnjem kollom istok flati:

Eto ustajem i ja is rana

S' farzalomse svjettovati;

Kô da ishitrim nevidjeni

Sklad rasbludan novi u meni.

Kô da cinom svjesti morim,

A posmjehom dusce vescem,

Kô da ragnam, kad govorim:

Kad pogledam, kô da uscescem:

Kô da u robstvo sarza uvodim;

Pljenim, vladam, i gospodim.

Dvorkjgnizaa kollo okoli

Drusci, i slufci mene od svudi:

Svaka ures moj oholi

Sklada vjescoj u rasbludi;

Vadech flatne is pohrane

Draghe masti, vode isbrane.

Drafjem vodam parvo umivam.

Snjegah naravni putti bjile:

Povrachjamse, promjegnivam

Isa vodaa vode mille:

Alli u temu nijemi dosti

fadovoglnom sjat svjetlosti.

Negh is suda mirisnoga

Prisaghivam hitrom ulasti

Josc na ljere liza moga

Od snjescja ne lier pomasti,

I nad rusam mojim istinjim

Silni trator nizat cinim.

Pak na prame ruku u/discem,
 I gnih muccech sebe trudim,
 Pravvim, djelim, skubem, striscem,
 Spusctam, pletem, vescem, rudim,
 Dokle ucine u dva djela
 flatnu Dugu sunzu od cela.

Kolikrati neiduchi
 Na moj nacin redmi od liza,
 Moj obratih ghgnjev goruchi
 Put pravednjih dvorkigizaa:
 I pedepsah svescto moje
 Urescegne skriviloje.

Kolikrati na farzalo
 Mojse ufcesce bjes oghgneni,
 Er nebjesce prikafalo
 Safma ugodnu mene meni
 Ter pometnuh ghgnjevno od vechje,
 I potlaccih zklo marfchje.

Sva bjech ures : nu ma slava
 Jose na uresjeh gradi urese :
 S' zjenom svjetlos od napravaa,
 Zjena s' redom nadtjecese:
 Mjesta uresim nije vech, i ja
 Josec bit scjudim ghisdavia.

flatno zvjetje flatom svito
 Trepti flatnjem nad kosama:
 Usci, i garlo ponosito
 Gore u frazjeh flatna plama:
 I flatomse obkruscilo
 Bjeljeh rukaa srebro bjilo.

Svoom tancinom pogled vara
 Kopreniza, kom putt resim :
 Ruho oblacim, koje odsgara
 Isatkanjem sja cjudesim,
 Na kom'dobi sasvjeh stranaa
 Istu narav igla snana.

(XLII.)

Biseromse pobjen vie
Oko bedar paas samjerni :
Na grimisnoj svili krie
Tkane zvjete gradd biserni :
Obuchjàje biser doli ,
Dàga stupaj plesce oholi .

Punna blaga bjeh svakoga ,
Uf to blago dàse ukafce ,
Kolikòje blaga od toga
Mê ljeposti blago drafce :
A pod blagom tjela moga
Mrasce od tughe duscja uboga .

Mrasce u meni duscja fcedna
Vjecne slasti Boscjanstvene :
Gladna darim , kê pravedna
Jur usciva dopusctene :
Mrafsna , zarna , gola od vechje .
Svjeh krepostji bes odjeehje .

Od farzala ogled slati ,
Prid kjém spravgljah red od tjela ,
K' mojoj dusci da tko obrati ,
Kakvàbise jaoh vidjela ;
Gdi gne occi nasrelèbi
Garghi od Paka Pako u sebi .

Er stvoreni zjeh jednoga
Vjecni jasi grjeha bisce ,
A hud Pako sarza moga
Sve krivine sagraдисce ,
Navagljuhuch smeche u smechi ,
I fla na fla prilofcechi .

Ah jaoh tada vidjelàbi ,
Mà naprava kò gnu ifgardj ,
Gdje pritece , gdje prigrabj
Strahovitos svakoj Sardi :
Gdje nakafni iste hude
Pridobite gnomse cjude .

(XLIII.)

Zjehja moga rnenilla
Gdiše scjari kucnjem plamom:
Zjeh bjelochje moga tjila
Gdi tamnosti bljedi samom:
Zjeh uredbe moga prama
Gdi goruchjem vrji smjama.

Gnu oholas s' jedne strane,
S' druge sloba rasnosasce:
Gnoj varh glave poplesane
Najescena nesvjes stasce:
Gnoj derasce unutarzna
Gljubomornos pakla zargna.

Grjehu vruchja, dobru mrafna,
Cjem sa dobro sctoe slo sudi,
Pomettasce besobrasna
Strah od Nebba, sram od gludji:
Poduscena u barlogu
sciva grjesim, martva Bogu.

Tac mâ duscja s' svoga ureda
Od vjecnese Srechje odjelj:
Parja ocinstvo od Nebesaa,
Slicna ruscnoj Jezabelli,
Kâ nemillo pada strena
O napravah sabavgljena,

O Naprayo vjecna od Raja,
O mê duse Raju pravi,
Sâte plahos mâ nehaja:
Alli time ne ostavj,
Negh obratj millo k'meni
Tvoj blagh pogled rasvedreni.

Scjudjeh gnekad, o Ghjzdavi
Nad svjem gljudskjem sinovima,
Dâre ljepos mâ satravi:
Nu stravgljena tvôim srazima,
I poscjudna tvoga pljena
Bih u pljenu sapijegнена.

(XLIV.)

Eto rafkoscne, i vesele
Dni pometnuh, ter mû slochju,
Kômti u kratko skrivih vele
Smarsit dussem placcjom hochju,
fa naresit mochse u vsjke
S' tvê vidjene Boscje slike.

fa pomasti mê scjudjene,
Eto umivam susam lize:
fa odjechje mê slachjene,
Naga umiram sred litize:
fa rastatse s' môm tasctinom
Sahnem gladom, strahom, tminom.

I ako tasctjeh zjeh rafbludaa
Sebe muccech, i morechi
fa bit ljescja, nejmah truda
Podnjat svaki trud najvechi:
I rjeh: Staros cekat nechju,
Ako i umrem, ljepa umrjetchju.

Staros scelim sad, fa mochi
Boglje smaknut dike sctetne:
Da telesnoj pri gardochi
Svôu gardochju duscja odmetne:
I po dugu nepokoju
Prigarlisme ti fa tvoju.

Svjet mû ifgardj duscju prie;
Jachju tjelo gardit ovo:
On ifgardj sctòe Boscje,
Jachju gardit sctòe gnegovo;
Dokle plati s' pravve osvete
Sve svôe slochje, sve mê sctette.

Tako ifrece: ter u ruke
Stiscte naglo bic karvavi,
I hrabrene puna odluke
Putt marfechju bitse stavi:
Toli silno, da ne udara
Tako u hridi mugna odsgara.

Tuce,

(XLV.)

Tuce, i dere scto dohita,
Dafede ranne s' desna, s' lijeva :
svjede uvit gvofdovita,
I potopom karv proljeva;
Doklegodij pade od mukke
Snaga if tjela, bic if ruke.

Svarha Trechjega

Ufdisagna.

UŠDISAGNE CETVARTO U NAPASTOVAGNU.

DAvid slavni, ruka oblasna,
Strascna oholjem svjem veomi,
Kî Goliu gorostasna
Jur djetignom prachjom slomj,
Bjescja usplascen put planinaa
Iš prid sabglje svoga Sina.

Kascjuch da nije druga silla
Tac pogubna, i strasciva,
Koli iskargna ratt nemilla,
I domachja suprotiva,
S' koje odtuda primasc ranne,
Odkle ufosi same obrane.

Tri slotvora nasc duh ima
Svjet, hudobu, sama sebe :
Nu nadstupim isvagnjima
Moscse odarvat sred potrebe :
Najsctetnii mîsmo nami
Unutargnjem fasjedami.

Scto hoch cini, tvâ naravna
šcegija nechje doch na magne :
Svudte sljedi miso isdavna,
I tve grescno ponukagne.
Ah scto Cjovjek umarlje,
Kadmu u sebi vjerre nije !

Alli millos Boscjanstvena,
Kâ svjeh brani, koji isctuje,
S' ujernjem duscjam sadrucena
S' toga od slave krunnëim kuje :
Kako u rajskoj sada dizi
Môj pokornoj Dobitnizi.

(XLVII.)

Noch ifide, ter u spilli
Varh tamnosti taminos sjedde :
Priklopisce mrak nemilli
Pridoscjaste sjenni bljede :
A hukahu if litize
Mukljem glasom nochne prize :

Nochni strafi bjehu stisli
Isctom hridi sej divjacne,
Kad od tmine tamnie misli
Duh stisnusce Vile placne :
Ter gne pamet, sillom plahu,
Glubjem kollom priviahu.

U gne svjesti skupnoj one
Nochnjem mukom jakos stjecju :
I dosadom sille smione
Svud nasarchju, svudie obtjecju,
Nukajuchje, da promjeni
Gne scivota put hvagljeni.

Jur gne sarze jadovito
Oscetre, blaghe, rotne, isprafne
Lako, plaho, skrovno, occito
Dubu, viu, strasce, i blasne,
Da pokoja nejma, i kada
Od gnih bjes/ci, ùgne upada.

Tako plavim sillu cini
Barfjeh vjetar plaha ismjena :
Tako i sarna po planini
Po sve strane fatecena
sa utech lovze, lava kleta,
sa utech lava, lovze sreta.

Tjeràjh ona, ter boj bie
savadjena sobom sama :
Dokli jedna priblafnìje.
Dobroslicnjem privarama,
I fasve od gne neprimgljena,
Daj dostoja bit cjuvena.

(XLVIII.)

Vegljaščèjoj : Ah ustavi
Sufe, i sebe ne umori :
Od pokore redè pravi
Mjeru daršijat u pokori :
Nechje Visogni, Mandaljena,
Da poghinesc prie vremena.

Lome dubje vihri sčtètni;
Strijela oghgnena hrid rastvori :
Dostae vjetriz primaljetni
sa otrunit zvjet na gòri :
A ti lomisc tvoj zvjet mlada
Trjeskom, vihrom truda, i jadaa?

Marta tvoja Sestra snana
Taki scivot, snasc, ne scive :
Negh Franackjeh priko stranaa
Steruch ruke millostive,
Svud pomochi djeli, i svuda
Bogi glasi, tvori cjuda.

Bjesc' if spille : krepos svaka
Nepofnana krepos nije :
Tamnaè zora sred oblaka,
Tamnoè flato, kèse krie :
Sini dakle, i odkri svjetu
Cjudo od cjuda, Ljepos svetu :

Stvar famjernu varh svjeh stvarji ;
Viscju od sunza sunzu objavi :
Tojes tebe, Kà privarj
Pun privaraa svjet nepravi :
I pod noghe varšce tvoje
Svesčto u gnemu priljepòje.

Daršjavàte rodna sove,
Koja u tebi svoj ljek nachè :
Tko jur scjudje tvè zelove,
Sad tvoj stupaj zelivatchje :
Tkòte istjera gnjegda, i smete,
Sad svòu u duscju primitchjète,

Ah

(XLIX.)

Ah videchte (kô vesele!)
Ufigratchje gore u sebi:
Kitni cedri, vite jele
Priklonitchje varhe tebi:
Ustavitchje tjeke opchjene
Bistre rjeke sacjudjene.

Tad vas Istok s' cistjem dari
Itchje u tebi cjustit Boga:
Odisatchje punni otari
Dima oblake mirisnoga:
I gorjetchje beſ pristagna
Luſi Arapski na sto ogagna.

Klagnatichje narod ſcegljan
U sto stupaa tvoje urese:
Pod nogamti Pako iſdjegljan
U mramoru krivitchjese,
I kafatchje potlacenu
Tvôem stupajom hvastu, i szjenu.

Sjatchje pismo slaeno ofdala:
Ovôe vjezim posvechjena
ſemglje Evrjenske krunna, i hvala
Gospodicna Mandaljena,
Kâ pridobj mlada u ljetta
Svjet, i sebe vechju od svjeta.

ſvjerim spilla, krepos slavi:
Scto zknisc vechje, scto zknisc odi:
Tvoga iſgleda srak ghidavi
Pored s' danom sterat hodi:
Tako er dobro, raflogh veli,
Svemu svjetu dâse ubjeli.

Gnu ovako miso iſdavna,
Pace u misljeh svjet potice:
Nuse varkam Dikla slavna
Stavj, i sasviem glasom klice:
Ah poſnamte, ah prokleta
Slizi u tughjoj Misli od svjeta.

(L.)

Dali jàchju hvale iskati
Po Evrienskoj kragljevini,
Gdi bji vrjeghjan tolikrati
Odkupitegl moj jedini:
Gdi bji gnemu cjaas najparva
Varh prikorna umrjet darva?

Ja varh karvi da gnegove
sgradde usdiscem tasctjeh slavaa?
Mene svetom da Puk sove,
Gdi jur gnega sva nepravva?
Gnemu boles, meni szjena?
On progognen, ja dvorena?

On u draccjah, ja u slatu?
On na rannah, ja na stolu?
Ja u dvoru pribogatu,
On u grobu hridnu, i голу?
Ne, ne: slicni u prilizi
Bit imaju gljubovnizi.

Bjesf, o Svjete, na dalece:
Bjesf od mene, njesam tvoja:
Drughi Vitesf mene stece
Sred karvava dāvno boja:
Kad ti prid gnim, i smart kade
Prid gnegovom smarti pade.

Cjume: tvoja dvorgna dika
faman sada samnom hini:
Erse onomu dah do vjika,
Ki sa mene vechje ucinj.
Mene uvrjeghjen Bogh obgljubj,
Kadme obgljubjen ti pogubj.

Nevjernice, sctde tvâ slava?
Varka od misli sred rasctine.
Sctde tva hvala prighisdava?
Dah od ustaa besf istine.
Sctde tvâ svjetlos, sctde tvâ szjena?
Plod vremena, pljen vremena.

Ja

(L I .)

Ja da sljedim, snajuch sčtòsi ;
Tvòih sahvalaa dim, i sjennu ?
Moj u tebe duh da prosi
Krof poscjudu potisčtenu,
Sčtose od tebe svegh davalo
Mallo, malljem, i sa mallo?

Malljem, erše trudno stechi :
Mallo, er dobro tve prafnòje :
A sa mallo, er parscechi
Ghinus' tobom slave tvoje,
Kê prohodech strjelovito
Tvú himbenos kascju occito.

Sve tvê bitje, sve tvê ìmagne,
Kjêmse ghisdasc nad sva ina,
sdraglje, jakos, plemstuo, snagne,
Blago, ljepos, velicina
sa snat svesčto sobom nose,
Odi samnom vigh napose.

Slavnòe blago . nu neblaga
Od blagàje hvasta, i slava:
Nesteceno duh primaga,
A steceno sceglju isdava,
Ternas cini s' dobra malla
Tamnjem suscgnim svjetla kala.

Slavnàe ljepos : nu po meni
Posnam slave gne lascive:
Nàse marfi, tko gnu szjeni ;
Er scgne umira, tko u gnoj scive :
Ijednako, vajmeh, trudi
Itkòje ima, i tkoè scjudi.

Slavnòe stechi snagne umarlo :
Nu to snagne kolikòje ?
Er josc dàse svud prostarlo
Nebi snallo, negh svjet sčtòje.
A svjet sčtòje najposlie ?
Stvar, ká svakcjias jes, i nije.

Slavnòe nosit zarsku odjehju ,
 I bit dvoren s' krunnom gori :
 Nu ne tebe , negh tvù srechju
 Dvorj samo , tkòte dvorji :
 I u vajeh sa vaj tesci
 Tvoja dvorba s' srechjom bjesci .

Dragos kopni pri vremenu ,
 I u sebise sama isjeda :
 Plemstvo udjeli potisctenu
 Srechja , a vriednu mnokrat neda :
 Tko ima vele nad injima ,
 Od velèse strascit ima .

Prijateglstvòje malle vjerre ,
 A sdravgljèje slabo dosti :
 Vesegljese sa cjas stere :
 Mlados leti put starosti :
 I cestokrat nepomaga ,
 Neghjè sctetna snascnu snaga .

Nu josc i dàe prava tvoja
 Svjetlos , Svjete prihimbeni :
 Josc da dare tvê bes broja
 S' varhom prospesc u skut meni ;
 Jeda u krilu take cesti
 scivjelàbih bes bolesti ?

U najvechjoj cestitosti
 Ovàbìmi miso ustalla :
 Dokle , ah dokle sej radosti
 Uscivatchju ? Jaoh do malla :
 Tjem neuscivam po raslogu ,
 Er neuscivat barfo mogu .

Ah kò vjetar vjetre u boju ,
 A valove val rasbia ;
 Mjeni u cestu nepokoju
 Blaghe srechje ces gorcia ,
 Ter od dobra isgubgljena
 Placna ostaje uspomena .

(LIII.)

Samàe stavnos gori u Raju,
Er Raj Boghje, kî neumirre:
Tuj sva dobra nepristaju:
Tuj svegh nova slas isvirre:
Tuj svegh stjece svescto sceli
Opit slavom duh veseli.

Tuj neifrecnjeh sittje daraa,
I tjeħ daraa duh sitt nije:
Sittje, er tone sred dobara:
Nije sitt, ermu nedodie:
Ter sve imajuch s'tjem darima.
Scjudi imatih, fasvèih ima.

Tuj frak Sunza Boscjanstvena
Nefapada Blasćenjeme:
Tuj slom smarti smart satrena
I beskrilaa lesci vrijeme:
Tujse u vječnom stanu obechia
Vječnom Puku vječna srechia.

Sad ti osudi sudom pravjim,
Ako istine jes scto u tebi;
Jèlli raslogh, da ja ostavim
Ja tvè slave Slavu od Nebbi:
I sa sjenne pustim tvoje,
Sctòje istino, scto vječnòje ?

fatoj saman ti blasnechi
Zarkve na cjaas mù nariza:
Zarkvæ mà Raj, gdi videchi
Boga ostatchju ja Bosciza,
Ugn stvorena, i u gnemu
Ufviscena Priviscgnemu.

faman cjastit ti pripravj
Mene otarim mramornjima:
Raj otarje mè gljubavi,
Na kojemu gorjet ima
Besifgari moje oghgneno
Sarze Bogu posvechjeno.

(LIV.)

Ti bud' plata tebe istoga ,
Kom'neftavno sve dragòje :
Dajmi Nebbo , dajmi Boga ,
A usmi tebi slave tvoje ,
I rasctinom tvòih dobara
Tebe nuddi , blasfni , i vara .

Plac moj , i trud dospjet nechje ,
Trudih , plakkah : placem , trudim :
I koliko placem vechje ,
Vele vechje plakkat scjudim :
Nu ne fate ; negh er momu
Moj plac draghje Pridragomu .

Taj pokorni plac ikada
Ako umarlu platu iskòje ,
Novjem susam jàchju sada
Plakkat predgne sufe moje ,
I cinitchju tescju , i goru
Zjeh pokore mé pokoru .

S' tjem umuknu : nu himbena
Miso opeta gne svjes rannj ,
Govorechjoj , Mandaljena ,
Placcesc , trudisc , bdisc samani :
Tascòde djello , snaj , pustiti
Scto jes sa ono , scto ima biti .

femgljàe tebi prid occima :
A tkòe tko sna , sctòje gori :
Sebi Nebbo , a gljudima
Svjet darova , tko svjet stvorj :
femglja tvoja faistòje ,
Mosce i nebit Nebbo tvoje .

Dobròe , dobar scto Bogh dàje ,
I nije grjeha tuj njednoga :
flochjàe szjenit , da flochjàje
Nasladitse darim Boga :
I dostojan daraa nije ,
Dare uscivat tko neumie .

(LV.)

Sad ufcivaj, cjem vedrjeme
frakom mladostvoj pram slati :
Boga gljubit sveghje vrijeme ,
Nije svegh vrijeme sa ufcivati :
Mucnoè umarle steh radosti ,
sa steh Nebbo htjetje dosti .

Tako miso gnu favodi
U sahode prjeka svjetta :
Tjeraje ona , nu dohodi
Istjerana miso opeta :
Dokle punna sumgne , i mukke
K' Nebbu usdighnu glas , i ruke .

O Nebeske dike , i ghifde :
O privedri svjem prostori :
O pisane flatom svjifde :
O pobjeni svjesdam dvori :
O priciste strane svete ,
Kê sve dobro mê kriete .

Vime cjujte , i doglasiti
Mom' Jesusu htjetje same :
Tvâsam , i tvâ hochju biti ,
Alli isdavni Svjet smetame :
I silluje , moj Pokoju ,
Proch môj vogli duscju moju .

Mislim , svescto mislit nechju ,
Cjemje miso mâ nepravva :
I nevoqlju sa mû vechju
Miso moja mene isdava :
Scto da ucinim , moj Scjudjeni ,
Kad nije vjerre meni u meni .

Nu svjes parsci , a ne htjegne ,
komsî sceglja svako u doba :
Misli u meni mê grjescegne ,
Misli obicjaj starjeh slobaa :
I na mene sarne sada ,
Svescto huda bih ikada

(LVI.)

Dobro moje, fini, fini
fa ljek momu nepokoju :
Ti fa mene vele ucinj ,
Ti brani me, kô stvar tvoju :
Tvâsam, i tvâ bitchju, a i ti
Mojsi, er nemojc, negh moj biti.

S' tobom, Svjete, govorechi ,
Nechju duglit vech raslogaa :
Raflofsu moji najvechi
Bici, i cjavli moga Boga :
Gnegove usti probljehjele
I mucechi velce vele.

On na kriscju tesckom gori
fa stech mené sebe isgubj :
Dâme garli, ruke otvorj ,
Prighnu lize, dâme isgljubi :
Dâme cekat nepristaje ,
Gvosdjem pribj svôe stupaje.

Onmi velji : Ja nadsvjima
samjenâsam tvâ bogata :
Jasam isgled tvôim djellima ,
Jâsam svarha, jâsam plata :
Ja dah ures svjetu ovemu ,
Da ti dvorisc mene u gnemu.

Jâti kascem, kako ufiti
Imasc k' Chjachku priviscgnemu :
scjudisclice neisgubiti ?
Evòr' puta, hod' po gnemu :
Sred pucine sej, smuchjene
Jâsam svjesda, gledaj mene.

Tako ustavj svôe besjede ,
I o svjetovnoj mislech flobi ,
Veselitse s' sobom sjedde ,
Scto u mislejh svjet pridobj :
Kad tu rados gnoj otrova
Predgne is misli miso nova.

(LVII.)

Kâ bji : Etòsi jur dobita
Od veseglja tvoga istoga ,
Er sçto dobj misli od svjita ,
Oholdse dicisc s' toga :
Nije tvâ dobit , negh Viscgnega ,
Neharnize , hvali gnega .

Na to ubljedje Vil jedina :
Pak sçto moofce , tagne , i jace
Sta rašbirat , jèlli istina ,
Sçto himbena miso face :
Nu kad naghje , dàje inako ,
Svôe fatece misli ovako .

Poghte , ah poghte , Misli , od mene
Krepke u vascjoj nekrepcini :
Misli u tmìni poroghjene ,
I prem slicne sljepoj tmìni :
U sçto ufate ? kud parscite ?
Sçto hochjete ? sçto prosite ?

Prie negh strjela sunze harli ,
Prie negh sunze vjetri sljide ,
Barfce od vjetra gre trjes varli ,
Barfce od trjeska pogled ide :
A vi , o Misli , barfce vele
Vjetra , trjeska , sunza , i strjele .

Vrachjatèse vi bjescechi ,
Vi mir kascjuch bietème :
Vi sterete tjek mucechi
Glusce od nochi nochno u vrijeme ,
Da mnokrati , jaoh , neszjeni
Mâ svjes ista , dàste u meni .

Nije vremena , mochi nije ,
sa spravitse , da ne idete ;
Er harlite spravve prie ,
I svu spravvu rašmechjete :
Ter gdi nemni duhvas sreta ,
Er sad njestè , sadste opeta .

(LVIII.)

K' Nebbu idete , nu bef Krilaa :
Val bef plavi prihodite .
Vi bef occji , vi bef tjila
Sve gledate , sve chjutite :
Vi chjutjegne , vi vam iste
Krila , tjelo , plav , occiste .

Predgnem bitju mom' prikladne
Lize if liza privrachjate :
Blaghe , mille ; hude , jadne
Sad blasnite , sad ragnate :
I hitrina vascia cini ,
Scto nije drugoj moch hitrini .

Da nije skrovno , sctòse krie :
Da sctòe dalek' , blisue occima :
Da sctòe prosclo , prosclo nije :
Da ne prohje , scto proch ima :
Da u/bude , scto bit nechje :
A sctòchje bit , da jes vechje .

A u sebi sctòste paka ,
Negh varh vode prasno pismo :
Cjas od cjassa , mugne frakka ,
Iskre od oghna , kjem scivismo :
Vjetar , koi parsci , i leti
Po prostorjeh od pameti .

Plod od dusce , sa gnu smesti
Krof promjene svòe raslike :
Rjec bef glasa , glas od svjesti ,
Slika od stvari , stvar bef slike :
Cesto sctetna , slobna , i tmasta ,
Svegh nestavna , svegh proscjasta .

Man u pomgnah moj duh vene ,
Manvas tjeram if pameti :
Er kad tjeram vas if mene
Moja na vas miso leti :
A kad miso na vas pada ,
Vas , o Misli , mislim tada ,

(LIX.)

Takòe, vidim: er scjv tkòje ;
Nije bef misli svoja u ljitta :
Alli ufamse misli od moje,
Da bit nechju pridobita :
Miso barfo, a u vjek prochi
Nech ti, rajska mà Pomochi.

Tac Dikliza put Viscgnega
Misli tlacech tjek prostira ;
Slicna sunzu, kê cjem gnega
Tjek od Nebba nasad tjira ;
Nedobitnoj u slobodi
flatno kollo naprjed vodi.

U to zorni san scjudjeni
Svòom rasbludom is nenade
Smirj nemir gne skroveni ;
I od misliji sve savade :
Dokle na plac, koi i prie,
frak suncjani probudije.

*Svarha Cetvartoga
Ufaisagna.*

U / D I S A G N E P E T O

U R A / M I S C G L J A G N U .

B Laggo onemu, kî od svjeta
 Iſ Jamjere sei stvorene
 Vadi, jakno peela iſ zvjeta
 Med Boſcie uſpomene:
 Kuſcja on bitja dio rajſkoga,
 Er svegh gleda ſvjesti Boga:

Tjemje u trudjeh, i u gorkosti
 Mandaljna ſvôoj ceſtita,
 Docjem Viſcgne od ljepeſti
 Gljubovniza oghgnevita,
 Stvari u ſvakoj beſ priſtagna
 Gnu raſmiſcglja, ſreta, i klagna.

Primaljetje liza ſvoga
 Bjeſce iſnjelo diku urednu:
 I ſ' ſtupaja ſrebarſnoga
 Dighlo rjekam okov lednu:
 Poſcigljuhih po proſtoru,
 Da ures gnegov glase morru.

Indje medni pjet ſlavizi
 Cjujahuſe najmillie,
 A Maſiſgſkoj po litizi
 Pomladjene zicjat ſmie:
 I karſcitſe niſ grebeni
 Vepri bludom raſceſceni.

Poſna i Dikla, dàe Proljetje,
 Er noch jacja prikrje doli:
 Kada meghjù rjedho zvjetje
 Gora buſjem uſroholi:
 I uſbuknu ſgar na ſtjeni
 Po ceſvinah tarn spleteni.

Nis hrid rafbjen snjeh pjegnasce ,
 Rjekom bjescech toplie ljiito :
 Snafsnijem vjetrim jektiasce
 Scjupglja prozjep gromovito :
 Vlagga oblakom dima kruta
 Maghliasce rafnarfnuta .

Primaljetje kad videchi ,
 I scgnim mjerech gardu spillu ;
 Nemio posmjeh fa jad vechi
 Pusti placna Vil pod sillu :
 Ter ovazjem sebe sama
 korit ufe besjedama .

Eto rados dragu svuda
 Ponovgljena Narav plodi :
 Ljepos, pokoj, i rafbluda
 Po livadah tancjaz vodi :
 U gljuvefni sladkoj gore
 fvsjede, Nebbo, kopno, i morre .

I ti if groba hod' ovoga,
 Vjenze kitti, beri zvjetje :
 I obasjaj liza tvoga
 Primaljetjem primaljetje :
 fnsac, da gnekad drago tvoje,
 Mandaljena, vrijeme ovoje?

fnsac, Kad slaviz sta pjevatj ,
 Mnech, da u tebi zoru sreta,
 Kad fa tebe zelivati
 Vjetritz zelov pusti od zvjeta ?
 Kad suncjani Zvjat gledòje
 Mjesçte sunza occi tvoje?

Hochjètise: da neoslabisc
 fapuscènu dragos tvoju :
 Da josc Bogu dusce grabisc,
 I pridrucjasc k' starom broju :
 Da tvoj skroven ne mre u tebi
 Sçettan ures femgli, i Nebbi .

(LXII.)

Hochjètise, o Grescnize ,
Nu stav' pamet iflasechi ,
Da ne omarkne danu lize,
Grescni Pako tvoj pafechi :
I ne prohje simno u bitje
Prid strahochjom tvôm Proljitje .

Mlado ljetto , kak' i prie ,
šate ne gre s' istjem redom :
Prof. susëga najgorcie
Drusjem pasi sad pogledom :
Usmi s'sarzem sad drughjeme
Drughe misli drugo u vrijeme .

Ah Proljettu primjerenâ
Gnekadascgna mâ ljeposti ,
Telli s' tebe nach vremena ,
Kêmi prohje bes scjalosti,
Kad svec semglje sred pokoja
Nepokojnâc duscja moja!

Dali bio dan, noch sa danom,
Primaljetje, ljetto, i sima ,
I s' promjenom podsuncjanom
Svako doba, vajmeh, ima
Svegh u zvilu bes promjene
I ostavit, i nach mene?

Placcem ljetti, sêto neisgara
Segnim sa Viscgnem moj duh ovi :
Placcem, sêto mâ boles stara
S' Proljettjemse neponovi :
Placcem simi, pokli moje
Sunze od mene dalekôje .

Placcem plodno vohja u vrijeme
Moga sarza neplodnosti :
Placcem mrakom prid nochnjeme
Sêto nesvighjam moj grjeh dosti :
Placcem u dan, svjet pafechi
Ustrok tesckoj môi nesrechi .

(LXIII.)

O proljetna diko milla ,
Kâ bisernjem rosam drašjim ,
I rumenom rufcjom krila
Vjetrizima kittisc blašjim ,
Kâ svjem blagom resisc lize
fenglje od Nebba vjerenize .

Ljepa mladosti od vremena ,
Navjesnize mira ugodna ,
Od pokoja ra/blughjena
Srechni ufroce, majko plodna ,
fenglje ufagne, krunno od ljetta ,
Sliko od Raja, Raju od svjeta .

Vrjeme Nebbu obgljubjeno ,
S' kojem poce Svjet stvoreni :
Vrjeme sveto, i blašceno ,
Kê nasc Odkup face opchjeni :
Vrjeme, Kê Bogh karvi uresj
Nad uresom svjeh Nebesi .

Ah blagàti cesje tvoja ,
Gdi s' stvorengem svjem ujedno
Slavisc hvalam, a bef broja,
Kraglja od svjeta tac naredno :
I svjedocisc u radosti
Moch gnogovu tvóm ljeposti .

fenglju s' Nebbom, kraj s' valovim
S' tvoga mirisc ti dohoda :
Pace svjesdam treptise novjim
U profracnom lizu od vodaa ,
Dàse ogleda fgar, i ghisda
svjesdaa u fraku frak od svjisdaa .

Ti Boscjanstvu neismjernomu
Varh otara svjeta ovega ,
U selenom skutu tvomu
Nosisc parvi plod od svega :
Termu usciscesc na cjas goru
Ljepscjem frakom sunze, i zoru

(LXIV.)

Ti sežuberisc s' medenjeme
Slavizima Priviscgnemu :
Odisagnem mirisnjeme
Zvjetju is' ustaah dahnesc gnemu :
I od zvjetja s' tisuch' occji
farcisc Sunze rajske istoci.

A u meni svakcjas jacja
Ah jaoh raste sima plaha ,
Vihri od smechnje, dascdi od placcja ,
Maghle od sumgne, gromi od straha ,
Mraf u sarzu, a u svjesti
Nadmen oblak svjeh bolestji.

Nefavidim nu nikako ,
Ljepo Doba, tvojoj srechi,
Da Viscgnega gljubisc tako,
I moj korisc led gorechi :
Neghte molim, krof tvê plame
Daga gljubisc vechma, i sâme.

Nuse tuscim tebi, a nâte ;
Cemu usprescesc meni sada
flu samjenu slicne plate ,
Sctôte uscivah slo gnekada :
Cemu, prem da u spomeni ,
Slas ikakvu davasc meni ?

Tjem pomechjem sarza is' moga
Mislit tvojoj o ljeposti :
Ter is' skuta sbiram tvoga
Svescto mogu nach gorkosri :
Tebi ostavgljam scto dragoje ;
Sctôte bolesno, mnim sa moje.

Moj svisd smajski, tvoj glas ptizaa :
Bud' ti u sjenzi, ja sred jame :
Moj cenèrje, tuâ traviza :
sâte ruse, draccjâe sâme :
S' tobom tihi vir, samnome
Vodde, Kêse nij hrid lome ,

(LXV.)

Eto odjelih tvoga iſ krila
Sĉto podobno, ſnam, meniĵe:
A tvâ dobra ſladka, i milla
Nek uſciva, tko umie
Boga ſlaviti gnegovjima,
A ne vrjeghat darovima.

Pace ſa moĉ, kôje trjebi,
Sve u duſciju doſvat jadde;
Mislim ſveſĉto Viſcgni u tebi
Podnje ſa moj grjeh gnekade:
I ponavgljam sve ſpomene
Mê Radosti ſame ubjene.

Ah tvê vrijeme neozkvargnena
Mom' Jeſusu ſnaje ljetta:
Ti poĉetak ſvjeh vremenaa
Svarſci Stvorza nepoceta:
I kroſ ſmartni trud najgori
S' ſvjeta otjera, tko ſvjet ſtvorj.

Tvoje targne bji, gnegovu
Kê priſlavnu glavu probj:
Po nemillom tvom' darovu
Oſĉtro prutje puttmu oſnobj:
Na kom' ſtece ſmart prigljutu,
Dubſe uſgoj tvomu u ſkutu.

Tvoja ſelen bji najbliſcja,
Kû poſctrapa ſnoj karvavi:
Pet kladenaz' puſtj s' kriſcja
Po tvojemu zvjetju, i travi:
Tvoji vjetrizi, cjem iſdiſce,
Svoj pokogni dah primiſce.

Tjem marſinte, o pritamni
Streniteglju Draga moga.
Alli eri ti ſvenu, i ſtamni
Groſno placjuch martva Boga,
Draghi opeta tuſcnoj meni,
Kô moj ſlicjan drugh gljubjeni.

Draghsi, er zvjetje bji tvê u doba,
 Kjêmmu martvu ranne iskittih:
 Draghsi, er niknu slavno is groba
 Rajski tvojeh zvjet u zvjitjih:
 Draghsi, er donje tvoje us zvjetje
 Ljepsece duscjam on Proletje.

Draghsi, draghsi; er menise
 Najpric uskarsnut moj Ghisdavi,
 Perivojnik cinechise,
 Sred seleni tvoje objavj:
 I kafami svôe suncjane
 Prozvjetalle Slavom ranne.

A nadasve vrijeme drago
 Tisi, i dragos bes prozjene;
 Er slikujesc vjecno blago
 Od Millosti Boscjanstvene:
 I profiram u ljepomu
 Sve mê dobro lizu tvomu.

Ah nicemu, prem kô tebi
 Nemoscèse primjeriti
 Boscja Millos, kâ pod Nebbi
 Duscjam Rajske vjenze kitti:
 I svôm vlasti stvara u vjike
 Od grescnikaa blasćenike.

Millos s'slasti nerafdiona,
 A ti od semglje rasbludasi:
 Ti trjeskove simgne, a ona
 Vjecne osvete plame gasi:
 Gnomse nascja svjes ponovi,
 Kako tobom vas svjet ovi.

Tisi od vohja doscjastoga
 Plemenito srečno ufagne:
 Ona od blaga neumarloga
 Prikoobilno obechjagne;
 Tisi plodnos kopna, i morra,
 Ona od sarza, i od rasbora.

(LXVII.)

Tobom pusti lughse odjiva,
Gnom duh svakoj u kreposti:
Tobom zvjetje, gnomse usciva
Ljer od parve pravednosti:
Ti dan kascesc rasvedreni,
A ona Boga bes fasjeni.

Ah sctoe bes gne dusejal U emini
Zarna, i sljepa u pogledu,
Dub nerodnoj na parscini,
I perivoj suh na ledu,
I u oblicju samom sciva
Vjecne smarti sjen strasciva.

Scto hoch cini: mukkam svjima
Pecjalise, sahani, i bljedi:
Sve strahochje daj occima,
Svjem cemerom usta ofledi:
Jednu u miso skuppi, i stucci,
Svescto ragna, smeta, i mucci.

Pridaj tjelo sa u prah starti
Gvosdju, hridju, lavu, i smaju:
Mri neuniruch dugom smarti,
Naprijed kuscjaj Pako u vaju:
fate Nebbo nejma plate,
Kad nije Millos viscna ufate.

Nascja pravda svakolika
Prid Viscgnemje potiscjena:
Sama Millos gnèje dika,
Gne dostojnos, snaga, i zjena:
Kojoj samoj platu odvrachja
Bogh, kad nascju pravdu plachja.

Ovòe Millos, ocistjene
Kòm Vmarle Bogh draguje,
I scestoko gnih glubjene
K' svomu sarzu pridruscjuje:
Dar najvechi sgara onaje,
Ki povogлно Boginam daje.

Rjeh povoglnu gnu podatu
Vjecne is ruke Stvoru svomu :
Tojes, ne sa dugh, i platu ,
Er Bogh darfcjan nije nitkomu :
I kad Millos Bogh istije ,
Tko da Vmarli dostoije ?

* Nu sasve toj, sa gnu stechi
Kû dostojnos i duscja ima :
I dar taki od svjeh vechi
Nedavàse lefcjazima :
Djellûe i duscja , nu prem mallo ;
Bofcja Pomoeh svêje ostalo .

Djello er voglja gljudska naga
Bogo-stjecno tvorit ne ide ,
Ako vjecna Pomoeh draga
U drufcbùjoj fgar ne side ,
I necini , dabi ustalla
Gne nejakos grjehom palla .

Taka Pomoeh sveghnas gleda ,
I kreposti , kê tvorimo ,
Ne samònam fapovjeda ,
Neghli i cini , da cinimo ,
Podfcjfcjuchnas skrovnjem plami ,
I djellujuh pored s'nami .

Pritjecenas, nek hochjemo :
Drufci, da prav put posnamo :
Podpomaga, da mofcemo :
Sljedi, neka krunnu imamo ,
I darfcimo neifgubjeno
Dobrohtjegne Bofcjanstveno .

Ona data htjegnû, i svjesti
Vafda Vjerru najprije budi :
Pak sa faklad Rajske cesti
Viscgne Ufagne stavglja u gljudi :
Dokle ufidighne priljepoga
Gnih na Gljubav Chjachka, i Boga .

* S. August. Lib 1. ad Simpl Qu 2. Ut velimus (Deus) & sum esse voluit, & nostrum: suam vocando, nostrum sequendo .

Id. Lib. 2. de Peccat. merit. & remiss. Cap. 5. Adjutor noster Deus dicitur: nec adjuvari potest, nisi qui etiam aliquid sponte conatur .

Id. Sermon. 7. de Verb. Apost. ad illud; Petrus vos non confirmari. Nisi scitis esse in eis propriae voluntatis consentionem, cui & isti aliquid agerent, non diceret; Petrus.

Id. Tract. 4. in Epist. Jo. loquens de castificatione hominis. Castificas te non de te, sed de illo, qui venit, ut habitet in te. Tamen quia ibi agit aliquid voluntate, ideo & tibi aliquid tributum est .

(LXIX.)

Ter ufroci, da oni tvore
Sve rad Boga gljuvefnivi:
I kad sgrjesce, mrü s'pokore,
Samo erbösu Bogu krivi:
I fasjeku, sve na svjiti,
Prie negh Boga isgubiti.

Tadäim gljubav s'svoje strane
Bogh na gljubav vrachjat harli:
I osobno na gnih gane
Svöe gljuvefni plam neumarli:
Ter sred sarza millostiva
Radosnih prigargliva.

U rjec jednu; poglavita,
Kü rjeh, Millos priblafcena
Ino nije, negh cestita
Nascja Gljubav fgar gljubjena:
Drum rajskoga uflaficsta,
Po köj svësmo, bef kê niscta.

Ovöe Millos, kömse uredi,
I prosine duh is nova
Kö kraglizu, ter gnu sljedi
Dvorba ifvarsnjeh od darovaa:
I kö svoju Majku, garle,
Cestitosti sve neumarle.

Ona duscju kitti u lizu
Slavom, koja nefahodi:
I gnu srechnu Vjerenizu
K'Gljubovniku rajskom vodi:
Pernizüjoj pirnu tere
U Boscjemu sarzu stere.

Spravglja u goju gnoj neifrecnu
svjefdam sgraghjen stan varh toga:
Daväoi fa pir rados vjecnu,
Raj fa dru/cbu, fa dar Boga,
A fa porod u dragosti
Vjecne u sarzu vir sladosti.

Ona obrachja slobne, i krive
 U pravedne, ciste, i nove,
 Slughe u kraglje, martve u scive,
 Protivnike u sinove,
 Bjesna u snanna, tughja u svoga,
 semglju u Nebbo, gljudi u Boga.

Bogu usmnafcja Zarkve, i szjenu,
 Zarkvam Svete, Svetjem snagne,
 snagnu krunne, krunnam zjenu,
 Zjeni vjecno nepristagne,
 Nepristagnu sve jednaga
 Dare, cjasti, srechje, i blaga.

Ona otajsva, i satvore
 Occituje od Nebesa :
 Rafjasiva sve ponore
 Najdubgljega skrovna Vdesa,
 Ter ugn slavnoj u slobodi
 Prorocjanske svjesti uvodi.

Ako usciva sred scjalosti
 Svetaz, terse ragna, i parli:
 Ako s' srellom hrabrenosti
 Mrjet sa Vjerru djete harli:
 Ako Viscgnem Vil pomgniva
 Cistu ljepos posvechiva.

Ako plefcjuch moch naravnu
 Cjudotvornik svaki objavi
 Svemoguchstvo gneko, i slavnu
 Varhunaravnos u naravi;
 Tvojje darov, o Millosti,
 Srechni ishode svjeh krepostji

Hchjeri sarza Bosciega,
 Sladka Utjeho nascja usdana,
 Kgnigo ocinstva najljepscega
 Boscjom karvi podpisana:
 Zjeno od srechje rajske svete,
 Od blasenstva stavni Uvjete.

(LXXI.)

Ah Millosti sidi u mene,
Sidi, pokli ne isčtem ino,
Negh da sufe mē skrtscene
Primi Dobro mē jedino:
I bolesti moje i trude
Blaghjem lizem posret bude.

Svetjem cjuda, i sve ostalo
Daj, prid tobom kî sve mogu:
Mojoj dusci snaghe mallo,
Prineharna da nije Bogu,
Da pokorne jadde ove
Mosce podnjat, i isfnach nove.

Cestitosti vjecne nechju,
S' kômse druscisc ti svudjere:
Svaku ostavgljam ces najvehju,
I Boscie frak samjere:
I sa gljubav Draga moga
Odricemse Raja istoga.

Mâje sceglja, mâje odluka
Neplachjeno sâgn jaddati:
Bud' mâ gnemu draga mukka,
Nek moj scivot sa svegh pati:
Neisčtem plate, ma platâje
On da usciva na mē vaje.

On da usciva s' najtescega
Bolovagna moga ovamo:
I ako uscivat scjudim gnega,
Uscivatga scjudim samo,
Er svôa dragos millostiva
Uscivana bit usciva.

farosite, o Nebesa,
Nâme Millos dara ugodna,
Da prozvjeta is nicesa
Mâ svenuta svjes neplodna,
I u proljetno sene vrijeme
Primaljetjem nebeskjeme.

(LXXII.)

Ovòe doba, kad prigljuta
Boscja mukka grjehu odolj:
Kad vascega semgli is skuta
Najvechjase millos prolj:
Ah doba ovo bud' vascjima
Plodno i same darovima.

Vigh tvê sreehje, Mandaljena,
Primasc Millos gnu scelechi:
Sctòe negh Millos, sceglja oghnena,
Kojom Millos scjudise stечи?
Eto docjem sceglnò zvjelisc,
scelech primasc, svescto scelisc.

Buddi scto hoch, miso màje
Svegh usdisat sred nemira:
U Millosti tko mni dàje.
Taj od sebe Millos tjira:
Ah bes svarhê placna u lizu
Szenitchjùse sa grescnizu.

Rece, i varsee misli, koje
Donosace sumgna milla:
Isctuch, cjembi sarze svoje
scestocie rascjalila:
Ter podobno svjes obrati
Bosciju Mukku rasbirati.

Suarha Petoga
Ufdisagna.

U/DISAGNE SCESTO U POSCJALJEGNU.

J Es tko veli : josc da nije
Cjovjek parvi sagrjescio,
Dàbi s' desne Sin Boscie
Nàse gljudsku putt stavio,
fa proslavit s' slicne slike
Podnebeske Pravednike.

A er barfechja na grjeh gljuti
Nascja narav pravdi oprjese,
Ne samòse Viscgni uputj,
Neghli i tescku smart podnese,
I prikafa svesceto ima
fa dragh odkup potrebnijima.

Tjem svojechi mi Grescnizi,
Sctònam mogu savidjeti
Isti, rjetchju, Pravednizi,
Imamòse srechnii rjeti,
I blascene svat krivine,
Kénas koli srechnjeh cine.

Ter tko tuscisc, ako od vechje
Kunesc tughe, kê grjeh rodj;
Obafrise i na srechje,
Kê fa sobom slochja usplodj,
I usviscjuj neisreceno
Millosardje Boscjanstveno.

Pace fa lijek svegh ponavglja
Spasiteglja martva u svjesti,
Kò Vil, koja sceglnu sdravglja
Boscje u ranne mïso umjestj,
I sve ovako kafce redom
Boscje mukke svòom besjedom.

(LXXIV.)

Ah kâ bji noch ona zarna ,
I pakgljene zargna od nochi ,
Kad hudobska nesmotarna
Ulas favidnoj u strahochi
Posla gljudi varlovite ,
Da s' privarom Boga uhite !

Kad scjalosnoj Majzi, i meni
Ivan placni jedva isrece ,
Da Rasgovor nase scjudjeni
U zelovu poraf stece ,
I da Gljubav Bofcjanstvena
Osta orufcjem svoëm ragnena .

Ja tjem glasom strena u smechi
Padah bef snaghe, i bef mochi ;
Kad Djevizu mrjet videchi ,
Pojavihse fa pomocchi ,
Da neumre s' nepokoja
Bofcja Majka, Majka moja .

Vruchjem susam povrachjenu
Tjescih i ja sceglna utjehe :
On povoglno, rjeh, scjudjenu
Smart fa umarle sreta grijehe :
Draga Majko pri potrebi
Shrani scivot Sinku u tebi .

On tvoj scivot fa svoj broji ,
Er svoj scivot vech svoj nije :
Vas svjet grescjn gnega osvoji
fa svoj scivot davno odrie :
Nemoj, Majko, tvoj rod sveti .
Da usbude dvase umrjeti .

Ona k' Nebu s' gorke boli
Ufdighnute darfcech occi ,
Toli uredan, sladak toli
Stavnjem lizem vaj svjedoci :
Da bit mofce vaj u Raju,
Raibi takom bio stan vaju .

Kadse

Kadse osvjestj, rece : Jèlli
 Mom' prilicna nepokoja?
 Ures pade moj veseli,
 Pade, vajmeh, krurna moja:
 I s'tobomse, ah moj Milli,
 Sve mé dobro vjiku odjili.

Alli er tvàsam po millosti
 Majka, a sluga po naravi,
 Sve podlagam verno dosti
 Tvom' posluhu mé gljubavi:
 Scto hoch, hochju : umri uređa,
 Nu rjet ; Sinko ; placjoj neda .

Pak gdi tufcna ja mojimi ,
 I gne tugam mrem , i bljedim ;
 Obrachjase , velechimi :
 Ako scivot hoch da sljedim,
 Mâ Pridraga, dokje vrijeme,
 K' mom' scivotu sadrucime .

Hodmo, hodmo, Mandaljena,
 Put Solimskih hudjeh mjiraa,
 Gledat cjuda nevidjena,
 Gdi Bog-ciovièk sad umira.
 Hodmo uf svoje ucit vaje
 Koli gljubav moguchjâje.

Rjhjoj: Majko, neprilaga
 Ah tvom' trudu trude nove.
 Odgovorj: Mochmi, i snaga
 S' samjerèchje doch gnegove.
 Rjh: Tvojchjèga vid porafit.
 Dragòè, klice , drafjeh pafit .

Odbesjedih : Ah nech mochi
 Prof orufcje dopriet k' gnemu.
 Odgovorj: Gljubav prochi
 Mosce i k' Nebbu najviscemu.
 Tad saglavih: Majko, evòme:
 Hochli i na smart, grem s'tobome.

(LXXVI.)

U to isnese Zora bljeda ,
Nefnam kako , placne srake :
I neustupj dan s' pogleda
Strahovite nochi opake ,
U kôj ostà uhitjeno
Rajsko Sunze Boscjanstveno .

A mi is bjele Betanie
Sred Solime Karvne , i gljute
Ulasimo objedvic
Jadnjem lizom poniknute ,
Gdise sdruscj nam' smuchjena
Pravovjernjeh cetra scena .

Mukli scjamor svud sretamo ,
Svakse scjapchje , svèje u smechi :
I occitu , jaoh , gledamo
Svudi nascjoj kob nesrechi :
Naprijed , nasad sarnu prjizi
S' Graghjanima Redovnizi .

Sarnu , allimsè sarze trese
Bljedo s' sgrade nenadane :
scjude vidjet , a strascèse
Gledat ruke te svesane ,
Kê svu narav tolizjima
sapanisce cjudefima .

Uslugnena posred Grada
Uzvigljennas Petar sreta ,
Pun pecjali , brighe , i jadda
sa rad svoga grjeha klera ,
Zarnjem prahom po sve strane
Prame posut iskidane .

Sljep od susaa jedva kade
Bogorodnu Djevu posna ,
Doghje , i prid gnom niza pade ,
Vapech s' rjekom placcja grofna
Skrivih , Majko , i dragoga ,
Jaoh , satajah Mesetra , i Boga .

(LXXVII.) 1

Ah Jefuse, diko od Raja
(Rjeh ušdiscjuch ruke oboje)
Najdrafcite Druhu fataja,
Zelovomte drughi isdòje :
Uscto ufati vech tebjc,
Kadte ista gljubav bie!

Pokrjepismo Starza bljeda
Drušcbom zvila, vech negh rjeci:
Pitasmòga, da spovjeda
Svaki od nochi stvor najpreci:
A on kafati sve poredom
Ufdahnivom sta besjedom.

Kò Pridraghi nase ismoren
Zjeh karvava fnoja, i mukke,
Išbjcn, smuzan, psovan, koren
Bji nepravdi dan u ruke,
I svjet vidje priklonita
Na svom' sudu Sudza od svjita.

Ki tescega zjeh porafa
Smioni samah, i slobodni
Varh rajskoga svoga obrafa
Od gvofdene ruke podnji,
I tekuchja karv nisdoli
Po slavnomse lizu proli.

Ah prie, neghli tac sakrivj
Scto neusahnu, fla desnize :
Mnim ad usahnu, nu da ofcivji,
Kad prisveto teghnu lize:
Kê vidjegnem samjem vratj
fcivot duscjam tolikrati.

K' tomu Petar josc isrece :
Stoparvase dan sabjelij,
Kadsu gnega u dvor prece
Prid pristoglje Rimsko odveli :
A ja odhodim na najgoru
Slicnu slochi môj pokoru.

(LXXVIII.)

Grem, o Majko, grem z vilechi,
I rasbiruch mé prikore,
Nepristavno mrjet bolechi
U najdubgljoj hridi od gore :
Grem tajatse Nebbu istomu
Ili fatajnik Bogu momu .

Na pokoru onse uputj :
A tvóm sarzu, Djevo isbrana ,
Neda, vajmeh, odahnuti
Isa ranne gorcia ranna :
Tere primasc Ivanove
Tefce od parvjeh glase nove .

Vratise Ivan tac pun smeche ,
I u svom' vaju sabjen toli ,
Kô da boles necjue vechje
S' neismjernoga mnoštva od bolji :
Jedva mochnjan rjec istrjeti ,
Bljed, iscesnut, van pameti .

Sparva umucja, i mucchi
Vele vechje lizem kafa :
Pak savapj govorechi :
Bismo, er njesmo vechje : omrasa
Gljubav dobj, pravdu osveta :
Boghie umoren, svarhac svjeta .

Jesus nascja sladka nada
Osughjenje na smart krivu :
Ni biji dosta toj do sada
Paklu, i Puku nabunglivu ,
Krunniscèga josc isbjena
Vjenzom tarna nesmigljena .

Vidjeh, sve one mukke trudne ,
Djella nochne od slobode ,
Gdje stovori na gnem' u dne
Ponavgljaju, i nadhode :
I gdje ostaje opravdana
Noch varlinom prjeka dana .

(LXXIX.)

Vidjeh gnega pri Barabi
Rasbojniku pogardjena :
Vidjeh, kadga silla ugrabj
Pravdi Sudza jur smigljena :
Vidjeh, rufcnjem odjehjami
Kadga opaki Kragl osramj.

Kraglga osramj tvard u slochi ,
Cjuda tvorit scto ne htjisce :
I nebimū posnat mocchi ,
Da od svjeh cjudaa cjudde visce
Gledat ondi svefanoga
U slotvorskjeh rukah Boga .

Gledat tamnu slavu, i krepos ,
Cjaas gardjenu, dobro streno ,
Bes ljeposti Viscgnu ljepos ,
Velicjanstvo potlaceno ,
I od slobnjeh pridobito
Svemoguchstvo vjekovito .

Takjem glasom porascena
Naslonjse Djeva nàme :
Ove ifustech razzvigljena ;
Ah moj Sinko ; rjeci same :
A mi udrismo u najjace
Tia do svjesdaa glase, i placce .

Skupno vapech : Ah ovòli
Tvoj od tebe Bogh dostoja ,
O neharni Puce oholi :
Komu dare on bes broja ,
Pace if Raja donje svoga
Na dar milli sebe istoga ?

Gdjèste nasci Djedi sveti ,
Da vidite u kôj muzzi
scegļu vascju sille umrjeti
Nemillosni vasci Unuzi !
U kôj boli gre na magne
U/disano vasce Ufagne !

(LXXX.)

U to nasc trud fa osladiti ,
Mnech da ugodan glas donjetchje ,
Prilošcinam Ivan rjiti ;
Da svjet ruscit prista vechje ,
I da svoga pravdom suda
Pucce objescen karvni Juda .

Na sliscjagne huda imena ,
I smart, kámu prem podoba ,
Nasarnúme uspomena
Svjeh gnegovjeh sčtetnjih slobaa :
Planuh, i moj plam najbaršce
U ovakise glas provarfce .

Prem bji rasflogh, da ne od svjери ,
Od nakafni, alli sarde ,
Negh da plata tvôj nevjerri
Doghje is tvoje ruke garde :
I da karvnik hughi od svega
Krivza umorisc najhughjega .

Zarknuòsi na visini ,
Erte femglja nehtje nàse :
I tvâ duscja speta u tmini
Silno utrobom proarvase ,
Er ustima nesmjje, koje
Svoêm zelovom Bogh tegòje :

Poghi dakle, pogh', o tmasti
Išdavnice kleti Bosčji ,
Pogh' oghgnene sred propasti
Tvôm gardochjom Pako usmnošci :
Pogh', i skuppi vas vjek ùte
Sve pakgljene mukke gljute .

Sljehjah : kadse moja oprjecj
Nerodjena Majka nàme :
I priblagom ovom rjeci
Millostivo pokaràme :
Sad osvetam nije vřemena ,
Negh millosti, Mandaljena .

(LXXXI.)

snaj, da is vjecnih mosce sctetaa
Iset Druga putom kjime ,
Sve moj Jesus mukke opeta
Podniobi , a i ja scgnime,
Kije doscjo ufdisanu
Isgubljenjeh sa sahranu .

Ah scto ugrabj u neufagnu ,
O nesrechni Vcenice ,
Slavu Viscgnem smillovagnu!
Scto ne smiscglja , o Grescnice ,
Date u Vartu tvoj Bogh mio
sasve isdavna sagnarlio!

Alli docjem mj karfmamo,
I nasc stupaj sam sobome
Neumie kud , ni kamo,
satarnuo mramorkome :
Ternam bolni jad naprjeda ,
Nasad gljubav stupit neda .

Eto s' trubgljam bojna vikka ,
I cjujese , ah jaoh meni ,
Kognaa oholjeh , i kognikaa
Osctri bahat , svek gvofdeni:
Svaka okolo jekti gora
Bukkom mukla rogobora .

A ja u mnofctvu nabugnenu
Kê na blifu jur prisclòje ,
Posnam s' kriscjom na ramenu
Obgljubjeno Dobro moje:
Ah vidjegne , kom' nije slike ,
Da neosuscim liza u vjike!

On s' smutjegnem semglje , i Nebbi
Po prostorjeh svoga Grada
Nosì tescki pagn na sebi ,
I treptechjem stupom pada ,
Ter povrjehja ranne , i prima
Discen krutjem udorzima .

(LXXXII.)

Tarnom krugnen, kô najparvi
Svjeh od truda krag bolechi,
Vas u karvi, vas bef karvi,
I bef snaghe mre hodechi
Sred navale ghgnjevna Puka
Smuzan, tiskan od sto rukaa.

Oko gnega sjeva orufce,
I jak mugnom pogled ragna:
Dva lupecja scgnimse drufce
Rufcniega rad skoncjagna:
Vas grad sa gnim farne, i leti,
Refci, vapi, psuje, i prjeti.

Cjemga pasim jedna, i bljeda
U prigorkom trudu temu:
Cjem dragoga frak pogleda,
I man isctem gnega u gnemu,
U ove rjeci, vaj, pukloje
Od bolesti sarze moje.

Tili kraglsi ljepi od stvora,
Kî jur lizem dan poslatj:
Odkle sunze, odkle zora,
Odkle ucise svjesde sjatti:
Odkle use ifgled svomu
Ufcivagnu Raj vjecnomu?

Tilisi oni pun uresa,
kî dojes/dj skoro u dizi
Svega od Puka do Nebesaa
Slavjen s'pomam u desnizi?
Kakav doghje! kakav sada
Gresc odpravgljen tvoga if Grada!

Treptisc, vajmeh, ti kî usdarfcisc
Trjema parstim tvarghju od svjeta!
Osughjensi ti, kî parfcisc
Sudgnem plamom djella kleta!
Ude Vmarli tebi Bogu,
Kî gujm dajeje moch, da mogu!

Dali

(LXXXIII.)

Dali moj grjeh ti prigrabj,
I scgnim moju smart, i trude?
Ah moj Bosce, ah jaoh dàbi
To bit moghlo, da ne budde,
Nek ja u Pako grem oghgneni,
Ne ti na smart, moj Gljubjeni.

Tac mà duscja nemucjasce
Prostrjegljena rannam trjima:
Sada Sina, sad zvjegljasce
Majku, i sebe tuscnu u gnima:
Kad na semglju Jesus zarnu
S'tesckjem darvom jaoh posarnu.

Prof oruscja tajcjas gljuta
Upusetamse, i prof mace:
Napriedse arvem odmetnuta,
Padam, stajem, sarnem jace:
Gliubavmije sa svom mochi,
I mà boles u pomochi.

Dokle usarnuh ja vitescki
K' Vjereniku dusce moje:
Podigohga, i u krisc tescki
Snascno ulosch ruke oboje;
Stavte, vapech, ah krisc ovi
Nàme, o silni Vitefovi.

Pogledajte: onje od mukke
Vechje martav, sciv negoli:
Eto k' vami discem ruke,
I na ustjeh duhvas moli;
Dajtèmiga odmjeniti,
Il fagn, illi scgnim umrjiti.

Ah sa millos, o Nemilli,
sa nemillos, rjetchju boglje,
Darujtemi, da rajdjili
Moj Dragh samnom svòe nevojljes
Imatchjete s' djella toga
Dva muccena sa jednoga.

(LXXXIV.)

S'tjem uspreghnu Vojska, i silla
Mê posnano pafech lize :
I ustavj (ah sljepilla!)
Od priljepe glas grescnize,
Kjéh nemoojce da ustavi
Sasvjem mukkam Bogh karvavi.

Tad pristupj Majka slavna,
Bolnije Ivan usdarfcechi,
Vele Sinku rjet pripravna,
Nu nejaka rjec isfrechi:
I besjedit use scgnime
Samjem sgledom scjalosnjime.

Sretajùse occi mille
samjegnujuch nepokoje:
Is senizaa dascdi strjile
Millos, scjalos, gljubav svoje:
I u pogled sa ofcivjeti
Is sarzaim vas duh leti.

Ah i na isgled tuscjan roli
Karvinizise neganusce,
Prid kojembi puklo od boli
Sctòde bes sarza, svjesti, i dusce:
Prid kjém isti Raj veseli
Od millosti, mnim, prozvjelj.

Prid kjém isti snam da Pako,
Bud' ne millos, strah ochjutji,
Dva ona sarza videch tako
Bolesniva protarnuti,
Kâsu rasap Pakla varla,
A spasegne svjeta umarla.

Docjem Drasj tac kuscjaju
U gljubavi kêsû ranne;
Ja mom' garlim sladkom Raju
Noghe i gnekad zelivane:
I s'tlji piem u zelovu
Pitje Anghjelsko; karv gnegovu.

(LXXXV.)

Alli odvede naghla cetta
Na brjegah smartni Dobro nasce ,
Ter povenu Majka sveta ,
Kâ vidjegnem tjem scivjasce ,
I na nasce tajcjas ruke
Polufciva pade od mukke .

Tac protivnom kad u oblaku
Drugo sunze sunze otvori,
Jedna drugu vedru frakku
Gleda , gljubi, farci, i dvori :
No kad jedno faghje u tmine ,
Scgnim i drugo sunze isghine .

Scgnom scjalosnom najposlie
Polit karvi put sljedimo :
I varh gljute Kalvarie
Trudni stupaj usnosimo :
Gdinas, vajmeh, pricekasc
Sve u skuppu tughe nasce .

faskocismo, gdi Bojnizi
Opojèni strascnjem bjesom ,
S' tli karvasvjeh svikolizi
S'bukkom, s' vikkom, s' urnebesom
Prigvo/djenu jur na Kriscju
Nasce dusce Duscju u/discju .

Silno u/discen pagnse stressa ,
I s'neredna rastresagna
Pribjen Gospod od Nebesaa
Ranne obilne rasprostragna ,
I putt slavnu od svudjere
Neotessanjem hrekom dere .

Rannaa ishodi (ah jaoh rannel!)
Rjeke od karvi scglju po svemu :
Usglavjèsu svjem prostrane ,
I posteglja ranne gnemu :
Vissi o rannah, rannam staje :
Vàsje u rannah, vas rannàje .

(LXXXVI.)

Tersè na smart svôu ne sarci ,
Neghje garli blagh najprece :
Ufta sahnû, pogled marci ,
Cesne sarze, duh utjece ,
I utjehûmu prid trudima
Vjecni Chjachko svaku otima .

Kakvo sarze, toj videchi ,
Slavna Djevo bji tvê tada !
Kî jedino tebe u smechi
Proletjesce trjeszi od jadda !
S' kômte prikrj nemillosti
Val beskrajni svjeh scjalostji !

Tkomu dàte svjeta ovega
Prilikujem, o Jedina
Majko Sina najljepscega ,
Najtufcnjega Majko Sina ,
Majko uf tielo Sina sveta
Na krisc duscjom tvôm propeta .

Da svjem morrem otrov smuti ,
Dàse u nalip fenglja stvori ,
Dàse cemer Nebbo ochjuti ,
Da svôu gorkos Pako otvori ;
Jedvâbise tjem sadosti
I/mjerile tvôe gorkosti .

Kô jagagncich priklan kada
S' placnjem glasom krotko ifdisce ,
Matti ovciza harli if stadda ,
Kudje gljubav svôa nadisce ,
fove, obtjece a faludu
Ifdahnuchju svôu rasbludu .

Oko kriscja, gdje gnoj trjebi ,
Takô Djeva scivot traje :
Nefna tufcna drugo o sebi ,
Neghli samo tufcna dàje :
Staje, obhodi, nejma mira ,
Muci, gleda, place, umira .

(LXXXVII.)

À ja fasve jur bes snaghe
Mjesto u zvilu hlepim parvo :
Kad nemogu doprjet draghe
Stupe garlit , garlim darvo :
I kôm darvo politòje ,
Mjescljam s' karvi suse moje .

Pridagni padam , k'gnemu u glase
Vapim , discem ugn senize ,
Karscim ruke , targam vlase ,
Tucem parsi , gardim lize :
I sa ofcivjet tkòme stvori ,
Scgljem s' ufdasim duscju usgori .

Ah moj jesik puscta , i mucì
Broit besbrojne mukke drughe ,
scjuc otrovnu , gore od scjuci
Puka objesna psovke , i rughe ,
I od gusaraa sljeh na sreclju
Rasdjeglienu cjasnu odjehju .

U tufibo môj sabjena ,
I ghinutjem Stvorza moga
Iscesnuta , sapagnena ,
Nestavihse , rjetchju , od toga :
Alli vechje isdahlòje
Nadnebesko Blago moje .

Tad kô rjeka sastavgljena ,
Kâ gre priko svjeh saprijaaa ,
Gorka scjalos mâ skupgljena
Proarvase svakolika ,
I van sarza prof mè usci
U ovakèse tufcbe ispustj .

Kakva occi mè videte ,
O ubjeni moj Pokoju !
Kakve gledam dike svete ,
I prislavnu ljepos tvoju !
Takòlite , vajmeh meni ,
Umorisce tvoji Gljubjeni !

(LXXXVIII.)

Takolite ah pogubj
Tvoj Puk milli bef rasloga ,
Koga sceglno ti obgljubj
Varh scivota tvoga istoga ,
I takeli ranne u plati
Tvóy gljuvenoj ranni odvrti ?

Viscigna Pravdo, vjecni Bosce ,
Dali kros svóe smjenstvo mnogo
I svjet scivje, da to mosce ,
I svjet scive, kie to mogo ,
I svjet scivjetchje isa toga
Od scivota smartim svoga ?

Nu tvé Vbojne pod Nebesim
Krivim kriva od svee scetete ?
Játe u sarze mojem grjesim ,
Oni u tjelo ranniscete :
Oni sljepo, ja nemillo :
Moj bji usrok, gnih bji djillo .

Cjavli u rukah tvojeh mâsu
Nepravедna djellovagna :
Plechi tvoje bicim rasu
Pokoj moga uscivagna :
Tebe obruscj, i tuj gđisi
Tebe oholas moja u/visj .

Miso , i pamet mâ bef reda
Targne splete tvoga cela :
Bludnos mojih od pogledaa
Tvéje occi potamnjella :
Ljepi obraš tvoj skoncjava
Befobrasna mâ naprava .

Mê stupaje tascte, i dvorne
Plachjasc stupom pribjenjeme :
Na raskosce mê prikorne
Zargljenisce tjelom svjeme :
I nemoguch smarti od tvoje,
Smarti umròsi dusce moje .

(LXXXIX.)

Tjem darščjagne, Boſce, cji me,
Cjim da odvratim mē na svjitu?
Ah pod kriſcjom tvoēm primime
Karvi ovako tvôm politu:
Ah ovaku primi mene,
Ersam darov beſ prozjene.

Smillujmiſe, moj Pridraghi,
Sarze gledaj, slabos proſti:
Proſti, Sudce milli, i blaghi
ſaklinamte tvôm milloſti:
ſaklinamte prireſckjeme,
I prigorkjem Kriſcjom tvjeme.

Ah sred smarti tvê blaſcene,
Prem da klagnam s'ſvom jakoſti
Tvê naravne Boſcjanſtvene
Svekolike Iſvarſnoſti,
Parvo klagnam, kô pravdòje,
Milloſardje ſladko tvoje.

Ti Moguchſtvo mruchi ukafa,
Er duhovni nov ſvjet ſtvorj:
Vjekovitoſ, er s'porafa
Tvoga vječnu ſmart umorj:
Neiſmjernoſ, er pridobj
Neiſmjerni grjeh u ſlobi.

Pravdu objavj, dugh platechi:
Vjernos, varſcech ſveſćto obechja:
Jakos Pako podloſcechi:
Nuè poſcjudi môj najvechja,
I najdraſcja ziech pokoja
Milloſardna blagos tvoja.

Neiſmjernoſ neſmiſcgljena,
Vjekovitoſ tvâe beſ mjere,
ſtavna Jakos, Pravda oghnena,
Nepomilna Rjec od vjerre:
Nuè ſamjerno nad injema
Milloſardje Nevoglnjema.

(XC.)

Kô toj rece, siše udrisce
Is gne occji, jak nis rjku:
I sta garlit, kâ segnom bjsce
Tuj propetu Boscju sliku
Stakom sillom, kô da hiti
U dno sarzàje usaditi.

Svarha Scestoga
U sdisagna

U/DISAGNE SEDMO U GLJUBJEGNU.

Ako moſce kâ stvar biti
Od Viſcgnega viſcja vjeku ,
Toiſe ima gljubav rjiti ,
Kuju nosi Bogh Cjovjeku ,
Pokli ona ſvako u vrijeme
Gnim goſpodi, vlada gnime .

Nareçemu : Svjet nastani ;
Kad iſ niſçta vas ſvjet finu .
Naređimu : Svjet sahrani ;
A on prighnu ſvôu viſfinu .
Htje da u trudjeh ceſne , i preda ;
Htje da i umre ; umrije ſireda .

Tjem ſveſçtoſmo, ſveſçto imamo ,
Sveſçto ufamo mi najvruchje ;
Milloſtivi darje samo
Te Gljubavi ſvemoguchje ,
Kâ odnas nechje dare na te ,
Van gljubjegna, ine plate .

Velech : Tebi ſ' Nebbom ove
O Umarli, ſvjefde oghnene :
Sveſçto leti, hodi, i plove ,
Sveſçto raghja, zvjeta, i ſene :
Tebi blaga ſva beſ broja ,
Meni ſama gljubav tvoja .

Gljubi, gljubi, pokli tako
Od blaſcena ſteçhjesc ime :
Raſgledajne pomno, i ako
Njeſam ljepa, negljubime ;
Boſcjem ſarzu Hchjiſam prava ,
Pokoj, ures, dika, i ſlava .

(XCII.)

Ona tako , tako i sâgnu
Vape ujedno svi stvori ,
Cjem samjeru krof svakdagnu
Svaki Vmarle lizem kori ;
Cemu od sebe svôu najvechju
Negljubechi ces odmechju .

Alli Evrjenka mâ gljuvena
Tac neharno dni ne traje ,
Negh svegh gljubi obgljubjena ,
Vech negh onda gljubilaje ,
Kad Bogh rjeci svoôm proslavj
scestocinu gne gljubavi ,

Ona sa u vjek nedospjeti
Gljubav , i scgnom boles prijku
Isdjegliani Kars raspeti ,
I karvavu Boscju sliku
(Ah millosti !) po sve cjasse
Garli , gleda , hrani ufase .

Vprje jednom ugn , sa tjemne
Difce pogled k' Nebbu ugori :
Ter da glasom sarcjanjeme
Skrovnu usilnos ifgovori ;
Odi ucise prava (kljice)
Gljubav , rajski Gljubovnice .

Neka misli tvê bolesti ,
Neka pasi ranne tvoje ,
I rasbira pomnom svjesti
Tvê pritescke nepokoje ;
Tkogod scjudi snat , moj Bosce ;
Sctôje gljubav , i scto mosce .

Tvoju gljubav neka mjeri ,
Tko neharnos mû snat hochje :
Mû neharnos nek samjeri ,
Mê svevogle , smjenstva , i slochje ,
Tkogod opet snatti haje ,
Da tvâ millos neismjernaje ,

(XCIII.)

Krof gljuveno, ah jaoh, cjudo,
I krof tvoju oblas mnogu,
Ah da ikako, mâ Raſbludo,
Pritvoritſe ùte mogu,
Ùte trudna, ùte bjena,
Opsovana, iſragnena .

Nechju, nechju srechje drughe
Mukkamije sama draga :
Nechju, nechju bit beſ tughe,
Videch tebe tuſcna, i naga :
Nechju ſcivjet, da ni umrjeti,
ſa trud smartim nedospjeti .

Nu ſtoje ovo? Kad smuchjene
Suſe ljevam ja ſkruscena,
Boles moju tjera iſ mene
Gneka u ſuſah ſlas skrovena :
I ſcto ſuſim vech naprjeda,
Mnim da ljevam ſuſe od meda .

Ah kô u meni promjegniva
Iſta ſcialos narav svoju,
Radujemſe ſcjalostiva,
I muccimſe u pokoju :
Chjutim, chjutim ah ſadosti
Raj u Paklu m^e gorkosti .

Nu ako uſcivam, ſctôſe bolim ?
Kadſe bolim, cem u uſcivam ?
ſa m^e teſcke ſlochje molim,
A u molbah mir odkrivam !
Ah vidjeli tko do ſade
Trudan pokoj, ſladke jadde !

Nu ſaiſto rados chjutim,
Erje u placuju moja utjeha :
ſaiſto bolim tugam gljutim,
Er ſpomenom mrem od grjeha,
Uzviglijena, radostiva,
Mirna, jadona, martva, i ſciva .

(XCIV.)

O moj Bosce, sad snam sčòje ,
Sčòsu tughe mé vesele ;
Er s'gljufesni zvjelit tvoje
Gljudkom sarzu draščèe vele ,
Negh uscivat sve najvechje
Podsuncjane cesti, i srečje .

Tkòse bolji , erte uvrjedj
Gljubi tebe , Bosce pravi :
A tko gljubi tebe, i sljedi
Chjuti u tvojoj Raj gljubavi :
Er na Nebbu Raj istini
Tvoja gljubav sama cini .

Tjem kô gorka voda od morra
Kolikòse mucci , i hodi
Po sahodu scjupgljeh goraa ,
Prem toliko slaghja ishodi :
Tac s'gljubavi trudech tvoje
Sladke chjutim nepokoje .

Misli, o Duscjo, varhu svega ;
Kadje sladko tac zviliti ,
I truditi rad Viscgnega ,
Scgnim uscivat sčòchje biti :
Kad u Dvoru privisegnemu
Scgnimse sdruscisc slicna gnemu .

Kadse u gnega priobrafisc
U gnem', po gnem', scgnim blaščena :
I ures gnegov docjem pasisc ,
Mresc od slasti satravgljena ,
Nu neumirasc, er slas taka
Vjecni scivot datje jaka .

Sčòchje Pako? Ah rasfmetni
Strascni ponor vjecnjeh sčeteraa :
Trjeskoviti plam osvetni
Vars' is ruke , Pravdo sveta :
Vars' oruscja tvoja oghgnena ,
O Rasargbo Boscjanstvena .

(XCV.)

Cemu dàsu spravne u vjike
Smechje, Sarde, i pogube
fa pedepsat odmetnike,
Kî dobrotu tvû ne gljube;
Kad pedepsa moſce rjiti
Najvechjase Negljubiti .

Negljubiti tvû ljepotu,
Kôm svèe ljepo, scto ljepoje:
fa kôm gori u ſcivotu
Svekoliko, dobro sctoje:
Kî fa stechi, dostac htjiti:
fa ſnat, dosta jes ſciv biti .

I nacchjese tkochje rjiti;
Trudnomije gljubit Boga!
Velèe trudgne negljubiti
Iſgled dobra, ſnaj, svakoga,
Kjêm ſcivemo, kjêm chjutimo,
Kjem gljubimo, kad gljubimo .

fa nach ſlata, kopno, i morre
Po sve strane naglo obtjecesc:
Rjeke odvrachjasc, zjepasc gore,
I u grob tamni josc ſciv tecesc,
Podnosechi stanovito
Mraſe u ſimu, sunza u ljitto .

Robse stvarasc fa uſit vice:
fa bit dvoren, injech dvoriſc:
Tvoje u miſljeh sarze iſdisc,
Stinesc ſungnom, ſceglijom gorisc:
Trudisc fa stech dni vesele,
fa nepatit patisc vele .

fa moch draghe kè ljeposti
ſceglnjem srupom u skut dochi,
Trajesc dugoj u gorkosti
Tamne danke, trudne nochi,
Kupujuchi (sctode najgore)
Na tvoje pjeneſ tvè prikore .

(XCVI.)

sa usplodit. tvé basctine
Mechjesc vafdan snoj i blago :
sa pritechi snagnem ine
U tmi duscisc vrijeme drago :
Srechju u boju sa stech boglju
Ghinesc s' srechjom tvôm na poglju .

Ah ne idèse po pucini ,
Nise u muzzi duh satira
sa nach gljubav , koja cini
Dusci u nascjoj plod od mira ,
Kâ sladostim svôe rasblude
Tafci umarle brighe , i trude .

Iftok obit ah nije trjebi ,
Podne oghgneno , strane od snjega ,
sa stech Gljubav , kâ stan sebi
Sarza usdarfci sred nascega :
Gljubav od nas dalek nije ,
Blifue , s'namje , i u namije .

Majkâe Narav u nas stavj ,
Dâe svegh nasce birje spravno
Gljubit Stvorza od naravi ,
Docjem gljubi sctôe naravno :
I dopremo da do gnega
Po gljubavi svjeta ovega .

Tjem svjes nascja nejma mira ,
Kad svjetovnu gljubav sljedi :
Svudse varti , svud prostira ,
Preda , gasne , sahne , i bljedi ;
Pravu er svarhu na svjet odi
Svôe gljuvefni nenahodi .

Plam u darvu svefan stoje ,
Neima pokoja od niceša :
Sveghjer gleda mjesto svoje ,
Kêje gori kraj Nebesaa :
Tako i plamen nasc najlisce
Odi stojech hlepi visce ,

Rezi :

Rezi : Nechju vech sciv biti ;
 Nu ne rezi : Gljubit nechju ;
 Pokli nemojc negh gljubiti ,
 Doklegodsi sciv : i rjetchju ;
 Da i gljubit josc pristòbi ,
 Toj pristagne gljubiòbi .

Mismo Gljubav , i u Cjovjika .
 Sctòje duscja , gljubav tòje :
 Duscja s' htjegnem nije raslika ,
 Htjegne , i gljubav , snaj , da istòje :
 Dakle osudit mojc pravedno ,
 Duscja , i gljubav dæ sve jedno .

faisto tkogod scive , i cjuje ,
 Nebi bio sciv na svjeti ,
 Da sctogodjer nedjelluje
 Illi tjelom , il pameti :
 Nu djellovo ne vijkubi ,
 Scto djelluje , da ne gljubi .

Dakle , kada u naravi
 scivotje isti djellovagne :
 I kad nasce bes gljubavi
 Svako djello gre na magne ;
 Poprav rjetse scivot ima
 Sama gljubav Vmarljima .

Eto sarze svako u broju
 Od gljuvenjeh suscjagn' ide :
 I prem da svi gljubav svoju
 Raslicnjeme putom sljide ;
 Jednæ svarha , sladost gneku
 Chjutjet , kad scto gljube , steku .

Brodar s' vjetrim voevat radi ,
 Tegh semgljaku jes od voglje ,
 Bojnik strascnoj u savadi
 Zarnom karvi masti poglje :
 Gljubi uzvigljen duh sabavu ,
 Rob slobodu , Gospar slavu .

(XCVIII.)

Ljepos scena, Mladzi rados,
Svjetnu stavnos svjesti sjede,
Mudrofnanzi hitru sladost
Urescene sred besjede,
Pustosc Lovaz, i planinu,
Svjetlos Putnik, Gusar tminu.

Tako svakje gljubit obro,
Scto mni, dobro dae cjojniku:
Gneko gljubi pravo dobro,
Gneko od dobra prafnu sliku:
Jedni svjetlos, drusi szjine
Koo sa flato, sa dan tmine.

Tjem kad prema dobru samo
Mi opchimo gljubech iti;
Vechje dobro vechma imamo
Iskat, sljedit, i gljubiti:
Er stvar boglju sljede, i scele
I iste svjeri vruchjie vele.

Da ki trudje gljubit Boga,
Koije dobro svjeh dobara:
Koi pun dobra besmjernoga
Svesctode dobro dobrjem stvara,
Nek dobrota nascjæe svaka
Svõe dobrote slika, i frakka.

Kad frak Sunza neumarloga
Tvoj pritefce pogled lasno,
Dali bichje mukka mnoga
Isto sljedit Sunze jasno?
I uputit sve tvê voglje
Na ono dobro, kèje boglje?

Pak, o Duscjo, ti gljubechi
Mosc i nestech dobra umarla:
Boga nemosc, negh svegh stechi,
Kadga ufgljubisc sceglna, i harla;
Er istoje sarza is svega
Gnega gljubit, i imat gnega.

(XCIX.)

O cjudesa od gljubavi !

Duscja, o Bosce, má goruchja ;
Cjem s' tvôm vogljom svôu sastavi
Stvorilâse svemoguchja :
I s' tvôm htjegnem nerâsdiona ;
Svescto moscesc, mosce i ona .

Er svemoguch tajse veli ,
Tko s' hotjegnem mochi jednaci :
Koi mosce svescto sceli ,
S' djellovagna sveghjer jaci :
I kê moguch', sctôe htjet obro ;
Samo hochje, svesctôe dobro .

Taka i jasam, tvú dragochju
Gljubech, sarza kôm primoscsc :
Svescto hochju, mogu; er hochju
Samo scto ti hoch, i moscesc :
I er tvê htjegne, htjegneèe moje ,
Moje i svako tvê djelloje .

Hochme u vjcke pedepsati ?
Ja to uscivam, ja to hochju .
Hochmi u Raju mjesto datti ?
Prid tvê lize sceglno dochju .
Hochli, u nisctor dâse obratim ?
Unisctegne mê nekratim .

Hochli stvarat svjete nove ?
Hoch rascinit tvâ Nebesa ?
Hoch varh semglje prolit ove
Svu pucinu tvôih cjudesa ?
I ja krof mû gljubav mnogu
Sve to u tebi hochju, i mogu .

Ah scto gljubav tvoja u meni
Od poroda josc ne poce ,
O moj Raju Boscjanstveni ,
Moga plama ljepi Ustroce !
ascto kasno duscju u moju
Prigarlihte, moj Pokoju !

fascto opaki ja svjet gljubih
 Bes pameti, bes potrebe !
 fascto drago vrijeme isgubih,
 U kê gljubit mogoh tebe !
 fascto istrattih, vaj, gnekade
 U tasctinah danke mlade !

Ah kê tamnos svjesmi ugasj ;
 Terse sarzu mom' neobjavi,
 Da pocetak i svarhâsi
 Od stvorene ti gljubavi :
 I svjetovna da svâ dika
 Od dikêje tvê prilika .

Vighjah Nebbo svjesdam milljim ,
 Jakno zvjetjem, nakittjeno :
 Vighjah poglje zvjetjem biljim ,
 Jakno svjesdam, navefeno :
 Vighjah sunze kraglja od svjidaa :
 Vighjah mjesez gdise ghida .

Obrachjahse na svjetlosti
 Usmnosnoga srebra, i slata :
 Gledah punna raslikosti
 Stadda od svjerji, prizaa jatta :
 I ne posnah, dâje gori
 Ljepsci od svega, tko sve stvorj .

Mladjeh Dvoran' s' draga uresa
 Chjutech duscju mû gorjeti ,
 Imah ured put Nebesa
 Moju usdighnut miso, i rjeti :
 Boghme gljubi nad svjem, i ima
 On bit gljubjen nadasvjima .

K' Nebbu obrachjen zvjet videchi
 Gdise uresom svôem veseli ;
 Scto ne rekoh : Vres vechi
 Momu lizu Visegni udjeli ;
 Tjem zvjet kadje haran, cemû
 Mâc neharna ljepos gnemu ?

(CI.)

Pafech rjeke sasvom vlasti
It k' pocetku put pucine ,
Gdi, nehaju kudchie pasti ,
Samo dase scgnom sjedine ;
Scto ne hargljah i ja k' momu
Jaoh Pocetku neumarlomu ?

Bistre vodde romonechi
Bes pristanka tebe svahu :
Tebe vjetri, kî parscechi
Livadamse proljetahu :
Tebe u morru narod njemi
I mucechi kafascemi .

Dàsi uredan nad injime ,
Red od stvari meni ukafa :
Dàsi osvetan, naucjme
Grom oghgnena pun porafa :
Danje occita tvoja djilla ,
Noch otajna svjedocilla .

Ah stvoregne docjem sljighjah,
Scto neposnah tebe tada ?
Nu nije cjudo, da nevigljah
Tebe u stvorjeh Stvorza, kada
Moj duh grjesim fasiljepjeni
Nevighjasce mene u meni .

Nu da i vighjah, nehtjeh 'snatti
Nj obgljubit frak vidjeni :
I bih kriva tvj dvakrati ,
Er bih kriva tebi , i meni ;
Tebi, er tebe rad negljubih ;
Meni, er mene tjem isgubih .

fato unaprijed môim scegljama
Tebe sama sa isgled datchju :
A svegh tescjem pokorama
Mene u meni pedepsatchju ,
Dokle platim, Diko od Nebbi ;
Svescto skrivih meni, i tebi .

(CII.)

sgodno vrijeme, sgodo ljepa

Kudmi utece, vajmeh kudà:

Cjem ja tamna, tascta, i sljepa

Magnah telesnjeh sred rasbludaa,

Nefnam kako, pokoj stechi,

I Rai isfnach, Raj gubechi!

I menise prem dogodj,

Kako onomu, kije szjenio

Dàmu u nochi sunze isfiodi,

Kadje od mugne frak vidio,

Is kê paka rannj gnega

Plam od trjeska nenadnega.

Alii pokli po niednjeme

Nacinima nije ufati,

Da svôe kolo svarne vrijeme,

I da na tragh tjek povrati,

Krof gljubjegne svegh vrjednie

Nadodatchju, scto oghjoh prie.

Varfme u Pako, i pogubi

Gljubitchjute josc i ramo:

Nuse u Paklu jaoh ne gljubi!

Nefnam, nefnam, negh snam samo,

Da i sred vjecne pecchi gljute

Gljubitchjute, gljubitchjute.

fasve u Paklu tvù dobrotu

Nije tko gljubi po naravi;

Gljubitchjute na sramotu

Od pakgljene negljubavi,

I plamomchju moëm satarti

Silne plame vjecne smarti.

Tebe posred dusce oghnene

Darfcim sa u vjek nepustiti:

Tjem propasti sred pakgljene

Sillàe tebi samnom siti:

A kad samnom budesc, meni

Rajchje biti jas pakgljeni.

Glju.

(CIII.)

Gljubitchjüte, mâ Gljubavi:
Gljubitchjüte, moj Pokoju;
Dokle gljuven plam rastavi
Moga od tjela duscju moju:
I tlacechi svjet umarli,
S' tobom duhse moj fagarli.

Slavna smarti, smarti blaga,
S' te gljuvesni kâ dohodisc,
Tisi od tughe svarha draga,
Ljepsci scivot ti dovodisc:
Pace s' vlasti tvôm gljuvenom
Djellom scivot, smartsi imenom.

Ja riet boglje, tisi is Raja
scivot varhu svjeh scivotaa:
Nejma svarhe, mjere, i kraja
sâedno s' Bogom tvâ ljepota,
Kôm Graghjani sgar goruchi
Sladko umiru neumiruchi.

Ah gljubimte tvom' u krilu
Ëto ifdiscem, ah jaoh Bosce:
Ëto plama tvoga sillu
Moj podnjeti duh nemosce:
Ah sladosti, ah gljubavi,
Ah jaoh ghinem, duhme ostavj.

Tac pokorna Gljubovniza,
fatravghjena Dikla sveta,
Svenu, i pade semgli niza
Rajskom slasti priufeta:
Nûje usdighnu sasvjeh stranaa
Od nebeskjh skupp Dvoranaa.

Suarha Sedmoga
Ufdisagna.

UŠDISAGNE OSMO U UŠCIVAGNU.

UTE, i tebi vjerovati
Dàe sve tobom, i sve ufate .
Tebe od tebe samo ufati ,
I gljubiti tebe, a fàte ;
fa ufcivat pak na Nebbi
S' tobom, tobom, tebe, u tebi .

Lasnòe, Bosce : i ovòje
Sam put, koji vodi gori :
Tjemsu isprafne rjeci, koje
Nera/borna svjes govori ,
Da umarljeh fa stupajaa
Premje visok put od Raja .

Er tko, dàte nevjeruje ,
Kadte u svakoj stvari odkriva ?
Tko, da ne ufa, kadte cjuje
Svud, i pošna millostiva ?
Tko, fa tobom da ne gorji ,
Kad sètòe ljepo, ti ljep stvorj ?

Pokorniza pokrjepgljena
S' Vjerre, Vfagna, i Gljubavi ?
Kojoj Gljubav neifrecena
Prave u jaddu slasti objavi ,
Eto ušmafcja Rajom sada
Gljuvenoga slasti od jadda .

Ter kò ušgori leti ureda ,
Koja is vodaa frakka fine ,
Kadse Mjesez nochno ogleda
Valovite sred pucine :
Leti i ona fa u Raj dochi
Placna is morra, hridne is nochi .

Gre Rajskoga put svjetlila

Nach ufanu rados bliscju :
 Dvorni Anghjeli skladau krila ;
 Terje u kolla jasna ufdiscju ,
 Nosech na dan gnu mnokrati ;
 Boga occito sa uscivati .

Nu prostite vjecni Dvori ;
 Ako sa moch srechju istrjeti
 Slavne Vile, k' vami gori
 I ja ufletim môm pameti :
 I umarle slikom sjene
 Dike upiscem neistecene .

A ti, o srechna Gljubovnice ;
 Kâ varh sebe ufnesena
 Sad Priviscgne gledasc lize ;
 Bes promjene svegh blascena ;
 Spusti jedan frak, i gnime
 U spjevagnu prosvjetlime .

Nad visinam ufvisceno
 Stagne Rajsko nejma mjere ;
 Kom' sej Nebbo podlofceno
 Tle cestito sobom stere ;
 Da kô semglja Nebbu ovemu ;
 sa podnoscje Nebbòc gnemu .

Nebbo od Nebba tjemse veli ;
 Gnime sunze svjetlos prima :
 On svjesdama frake djeli ,
 Pace frakom frake otima :
 Er svjetlosti vas frak svoje
 Neobhitno Boscjanstvoje .

Kolicjakje varh od svjeta
 Van kojega stvoraâ nije ,
 Prem toliko plemenita
 Svoêm uresom sgradda obstric :
 Ter bes ismjene od godiscâa
 Svêje pod gnom, nad gnom niscta .

Varh temeglja neumarlosti
 Stoji na plechjeh svjeh vremenaa ,
 Stvorna od same , snaj , radosti ,
 Same od slave sastavljena ;
 Cjem gnoj sa dat ures taki ,
 Bogh istrattj svesctôe jaki.

I ako u Visegnu svjes kadàse
 Jaciudjegne vidi pasti ;
 Rezi , da u gnoj snebivàse
 Sve-stvoritegl svôom oblasti ,
 I priušet odasvudi
 Svemoguchstvom svoêmse cjudi.

Tuj posjeda duh stecenu
 Svegh pohlepno ces najslaghju :
 Tuj kř scjude , slas scjudjenu ,
 Od scjudjegna vechju naghju :
 Tuj nije scjudjet , er najprece
 Prid poscjudom darov tece .

Tuj oghgneno sarze occima
 Vidi dobro svôe najvechje ,
 Videch gljubi , gljubech ima :
 A imajuch sna , da nechje
 Dogoditse vjik , da isgubi
 Svescto ima , vidi , i gljubi .

Tuje dusci gljubovnizi
 Trjebi sctôjoj rados dava :
 Njesu srečni Blasćenizi ,
 Negh cestitos , srečnja , i slava :
 Svescto imaju , mogu , i sctôsu ,
 Slados , rados , blasćenstvôsu .

Pisci sctôse scegljet more ,
 šbiraj Pizoze od svudjera :
 Bud' lis semglja , ingvas morre ,
 frazi od dana flatna pera :
 Svescto scegljom mošc faceti ;
 Podpisano tvj bitchjêti .

(CVII.)

Cini, Anghjelske misli 'ujedno ,
Dàse s'gljudskjem mislim stannu :
I sve misli tanko , i uredno
Smisle u jednu miso isbranu :
Sva ta miso doprjet nechje ,
Scto tvâ duscja gori stecchje .

V ove Slave Mandaljena
sa duscjaste saklad cesti ,
Jose u scivot bji vidjena
Varh Anghjelskjuh krilaa uljesti ,
Na usdisani zelov svoga
Gljubovnika gljubjenoga .

Ter Boscjeme frakom tada
Prosvjetgljena plamenito ,
Svesctòe vidjet ljepo ikada
Vidje u Viscgnem lizu occito :
I uplj svjesti punnom cjuda
U beskrajnos svjuh rasbludaa .

Svescto prosj , svescto usdisa ,
Svescto oghgneno scjudje , stece :
I pokoru , s' koje isdisa ,
Priblascenu sasva , i rece :
Pricestite rece svoje
Sue minute nepokoje .

Kò zvjet zoru , sunzè zora
Pasi , i tako scivot prima ;
Ona vjecno Sunze odsgora
Nepomicnjem farci occima :
Pace u pogled srechjan vjiku
Duscju obrachja svukoliku .

Neumrje , sasve da od slasti
Cefne , ghine , snebivàse :
Er nemosce smartim pasti
Tko sve dobro chjuti ufase :
I kros pravu rados mnogu
scive Bogom , Bogu , u Bogu .

(CVIII.)

Terje usmeta gneko, o Bosce ,
Na Bosčjanstvo tjem darima ;
Er sve sčto ti moščesc, moščec ,
I sve sčto ti imasc, ima ,
S' tobom sgljubjena, i stuccena ,
Vte stvorna, i obrachjena .

Opojena tjem u Slavi ,
I u Bosčjanstvu rasčkriljena ,
Po veseglju, po gljubavi
Zavti u sebi Bosčjanstvena :
Niše drugo spomegniva ,
Negh da gljubi, i da usciva .

Tako punna uscivagna ,
Nu ne vjiku nasittjena ,
Sred pokorna hridna stagna
Svojem susam bji vrachjena ,
Da unaprjeda bes gorkosti
Placee od mira, i od dragosti .

Kô sa sunzem, kad sapade ,
Josc svjet darfci frakaa dio ;
Kô sa zorom, saghje kade ,
Josc scjuberi slaviz mio :
Tac i s' Rajom rastavgljena
Josc Raj chjuti Mandaljena .

fatoj ona k' stvorim vechje
Neobfirèse umarljima :
Gnoj vidjene rados srechje
Sva chjutjenstva priusima :
Dokle odloščj najposlie ,
Sčtojoj podnjert sarzem nije .

Klice : Gdièsam, sčtòsam, kako ,
Po kom' cjudu josc na svjeti !
Jali mogoh Visčgni ikako ,
Kàsam nišeta, rak vidjeti !
Od Pravdèli vječne liza
Smjeh pogledat ja grescniza !

(CIX.)

Vidjeh! Ah ne vidjeh, Bosce,
Ni bjh jaka vidjet vjiku:
Er ko ismjeran vid da mosce
Neismjernu vidjet diku.
Nu opet duscja mâ vesela
Govorimi, dàc vidjela.

Da ako vidjeh, mè gledagne
Bjili u tjelu? Bihli sciva?
snam, i nesnam, i mè snagne
Ista svjetlos obsjegniva:
Varhnaravni frak koije,
Sctomi kasce, sobom krie.

Kako vidjeh, nesnam: alli
snam, scto vidjeh, dàje istino:
Pogledisu moji posnalli
Bitje: o Bosce, tvê jedino:
I kî sâajem osta u meni,
Nevarâme plam gljuveni.

Ah rac gljubim; da mè u sebi
Sarze, i scivot jes, i nije:
Duhje gljubech vechma u tebi,
Neghli u tjelu stanom gdje:
I u tjelùje, hotech tjime,
Dàte i tjelo gljubi scgnjme.

Ah gljubite scgnimi tjelo,
Ter gljubechi nepociva:
Samu u susah roni millo,
U besjedah samu odkriva,
Samu usdisce, moj Pokoju,
Samu odisce Gljubav tvoju.

Tis' mâ svarha, krunna, ufagne
Velicjanstvo, slava, i szjena,
Strascja, pomoch, put, vladagne,
Odkup, plata, ljek, samjena,
scegija, utjeha, slas, chutjegne,
Sarze, scivot, duscja, i htjegne.

Tebe

Tebe molim, i sašivam,
 Isčtem, prosim, sljedim, stiscem
 Mislim, scjudim, spomegnivam,
 Sčtujem, klagnam, djim, usdiscem,
 Čjastim, dvorim, szjenim, gledam,
 Slavim, glasim, pripovjedam.

Nu sasve toj nije moč moje
 Plame istakmit s' tvôm ljepotom:
 Prem de gljubim kolikòje
 Mochna snaga s' svjem scivotom:
 Ah sa usmnošcit gljubav mnogu,
 šcelim gljubit, vech negh mogu.

Ah sa rašceh josc plam jaci,
 Svakčjas, mù Svjes Sarze pita:
 Narizajmi, i tomaci,
 Srečna o Svjesti, i cestita,
 Sčtòe Bogh, koga vidje, i sčtoje
 Prijamjerno bitje svoje?

Odgovaram Sarzu momu:
 Bogh kros slavu stoji najvechju
 Vas obsjegen bitju u svomu:
 Ah jaoh Boghje, koga nechju
 Ni ja isřjeti vjik vidjena,
 Ni ti dopřjet isřecena.

Boghje, o komu da il snasc mallo,
 sa gljubitga tòe šadosti:
 Er tòe vechje, negh sve ostalo
 Blago umarljeh od ljepostji:
 I ako u snagnu tvom malloje,
 šnaj da u sebi neismjernòje.

Bogh ne samo rjeci od gljudji,
 Negh i pamet josc nadljeta,
 Kà po umarljeh slikah sudi,
 Er gnih samjeh pošna, i šreta:
 Tmasto misli, er vidjene
 Samèjojsu svjeta šjenne.

(CXI.)

Tjem najboglje Boga snamo ,
Kad mislimo sčto Bogh nije.
Nije Bogh svjetlos, kù gledamo:
Nije Bogh Nebbo, kénas krie:
Nije Bogh sunze, komu plami
Suncjanisu pod nogami.

Nije Bogh blago, zarstvo, fèzjena,
Ni stvorene dike dio ;
Negh kom' slufce sva stvorena:
Nije Bogh slavan, ljep, i mio,
Negh pricjudna, i pricista
Slava, millos, ljepos ista .

Sčtòe Bogh, pitasc? Onje, tkòje,
Er mi pri gnem', rjetchju, njismo:
I u nam' sčtòje, i kolikòje,
Sve mi is gnega primilismo:
Svesčto jesmo pod svjesdami
Onje vechje, negh mi, u nami.

Sčtòe Bogh, pitasc? Onje u sebi
Duh priljepi, kjém sva gore:
Blascen biti komùe trjebi,
I neblasčen bit nemore:
Kije sad, svesčto svegh biòje,
I svegh bitchje, sada sčtòje.

Sčtòe Bogh, pitasc? On prie vjika
U beskrajnoj neumarlosti
Sebije slava priveлика,
I priusmofcnom sebije dosti,
Sebi plata, i dostojagne,
Sebi druscba, blago, i stagne.

Sčtòe Bogh, pitaj svesčto gledasc;
On svèe svemu; favapitchje.
Pita i tvoj grich, prid kjém predasc;
Svèje on sčto ja njesam; rjitchje:
Pitaj Rajske Svjesti, i rjeti
Inokupno onèchjèti.

(CXII.)

Neifrecjanje , i neobhitni,
Neprimjerni, nesmiscgljeni,
Nepoceti, nedospjitni ,
Netelesni, neozkvargneni ,
Nepodlofci, nedobiti,
Nepomicni, neifmjeneri.

Svojoj skroven u svjetlosti
Priufvisceni Bogh pribiva :
Svegh na istoku cestitosti,
Svegh u podne bitja sciva :
Tako slavan, kô famjeran ,
Tac famjeran , kô neifmjeran .

Svackjas stvara svôe stvoregne ,
Cjemga hrani, pun pokoja :
Rukàmùje svôe hotjegne ,
Stupajmùje stavnos svoja ,
Rjecnùmè djello, pogled snagne ,
scivot rados, i uscivagne .

Nije on vani, i sve objeccc :
Nije fatvoren, i sve punni :
Svud nekrenut leti, i tece ,
Sve usdarfci resi, i krunni :
Suudje, i samo ondi nije ,
Grjeh, i sloba stanom gdje .

Pace bud' ne po gljubavi ,
I tùe s' pravdom, kâ gre tiha :
Er s' osvetom blaghse objavi ,
I pedepsce magne od grjiha :
Ter millosti na negove
Pedepsomnas istom sove .

Svudje, i vafda: i kud poghje ,
S' mjesta u mjesto on ne hodi :
I gdje prighje, nepridoghje ,
Odkle poghje, neodhodi :
Svjeta, u djeljih vas stanuje ,
Kako u svemu vas svjetuje .

(CXIII.)

On nevidjen sue samjera,
Vidjen slavne cini u gnemu:
On bes mjere svemùe mjera,
On bes svarhe svarhàe svemu,
Ou bes mjesta stvor umarli
Nesvarsćenjem mjestom garli.

Srechja, i fakon vogljàe gnemu,
Kòm sve vlada stvoregne ovo:
Udes vjerno tobujému
Na trenutje barf gnegovo:
Cesti, kojem svjet mjenise,
O gnegovu htjegnu visse.

Smartse istàmu sluscit dicit,
I na gnegov glasse ofiva:
Isto Niscàta Boscjom rjici
Svòu neplodnos usploghiva,
Da na svjetlos provru gori
Prasne if tmine ljepi stvori.

On na kriljeh cjasaa harljih
Vrjeme s' Nebbom varti od/gori:
Ter promjenaa punne umarljih
Broji stupaje sunzu, i zori:
I sctòe prie, i poslie
Vremenitjem krugom vie.

Nepristaje tac harlechi
Pod pristogljem Boscjem Urjeme,
Sve fanosech, i vartechi
Kollovratom scderglivjeme:
Dokle i gnega neproscdere
Vjekovitos, kàe bes mjere.

Vjekovitos, koja nechje
Svarsцит, kako nije poceta:
Kàe hip jedan, nu sljedechje,
I minuto sve susreta:
Kâ u djele nera/diona,
Sveghje, i bitchje sctòe svegh onz.

(CXIV.)

Kôm Bogh scive, ne vremenom,
Mjerom tjeka Nebeskoga :
Er nije mjerom moch svarsćenom
Mjerit scivot Neumarloga ,
Ki sabira krilo u svoje
Scto bit ima, scto bji, i sctôje .

Josc prie, nego if nicesa
Probudjena svjetlos ova,
sa obstrjeti sva Nebesa ,
Svôe flatjeno platno osnova :
I u skuppu jedne dike
Stvari ukafa svjem raslike .

Josc neobkruscj signe morre
scjalim semglja stavna, i dicna :
Ni krunisce semglju gorre ,
Gorru vjenzi dubja obicna ,
Kitno dubje plod bes broja ,
Slas i ljepos vochje svoja .

Od vjek' svjesti svôm prislavnom
Rafumiuch bitje svoje ,
I mudrosti nepristavnom
Obhitechi sve, on sctôje ,
Bogh neismjeran neismjernoga
Rodi u sebi sebe istoga .

Ovde vjecni Sin, sve od svega,
Dobro od Dobra, Bogh od Bogal ,
Rjec od snagna priviscgnega ,
Slika ispunna Chjachka svoga,
Segnim raslicna, segnim jedina,
Ista bitjem, sobstvomina .

Sina gljubech s' svom naravi ,
Gljubit sebe Chjachkùe trjebi :
I Sin istom svegh gljubavi
Sebe, i Chjachka gljubi u sebi :
Tjem odiscju srečno u gnima
Vjecnu Gljubav sličnu objima .

(CXV.)

Ovòe G ljubav, koju sljidisc,
O mè Sarze, Duh prisveti,
Kjèm scto vidisc, i nevidisc
Ureghjeno bji na svjeti,
Kî s' potopom svjeh dobara
Slafi u nasce dusce odsgara.

Nesmiescjani, nerafdioni,
Gdije gnih jedan, svîsu scgnime:
I djelluju sveghjer oni
Svemoguchstvom sdruscenime:
Ne to, erimje pomoch trjebi,
Negh er jedna stvarsu u sebi.

Trîsu u jednom, i naredan
Jedan u trji sklad posnàse:
Svi trji ujedno Boghsu jedan,
Svi trji Boghsu naponase:
U trji sobstva Bogh istije,
Sobstvo s' sobstvom isto nije.

Dvor samjeran na trji strane,
Vjerna rjeka u trji traka,
Dub sverodni u trji grane,
Rajska svjetlos u trji fraka,
I svemu u svem svi jednazi
Trazi, strane, grane, i frazi.

Parvije scivot sciv, Drughije
Is scivota scivot slavni,
Od scivotaa svjeh Trechije
Oscivitegl varh naravni:
Jedan sobstvo sobom ima,
Iednjem jedan, jedan dvjima.

Ter kô u nami duscjæe jedna
Htjegne, rasbor, i spomena;
Tac vjeruje svjes pravedna,
Da u Bogu svjeh vremenaa
Sred Jedinstva vjik pricista
Trjîsu stvari sve stvar ista.

(CXVI.)

O mē Sarze satravgljeno ,
Ovòe tvoga Raj pokoja .
Ovòe Dobro tve scjudjeno ,
Tvâ rasbluda , gljubav tvoja ,
Gljubav varhu srebra , i slata
Tvê gljuvesni krunna , i plata .

Ovòe tvoj Bogh , koga mnogu
Cjem slavu isrijet moj duh trudi ,
Ni ljeposti svòoj , ni mogu
sadovoglit môj poscjudi :
Nemogu isrijet ; a o gnem rjiti
Nemogùse nasittiti

Tjem gljubiga Gljubovnika ,
Cesni , veni , kopni , gori :
Cin' da gljubav priveлика
Tjelo satre , sprafci , umori :
I scgnim martvjem semgli ostavi
Sve saprijeke tvê gljubavi .

Gnega gljubi , gdje sve blago
Gnega hvali , gdje sve slavno :
Gnega garli , gdje sve drago
Gnega uscivaj , gdje sve stavno :
Ti vech ne ti , negh on buddi
Ugn stvorena po rasbludi .

Dospje , er podnjet jaka nje
Vech neismjerni plam parsinaa :
Ghine , i ogagn , u gnoj kije ,
Sctoje umarlo is gne otima :
Gnu pritvara , i gne dike
sa blasćenstva resi u vjike .

Ter vech dostojna , i spravgljena
sa cestitjeh sgar visinaa ,
Boscjem tjelom pokrjepgljena
Slavna is ruke Massimina ,
Od gljuvesni umrije , i svoga
sa svegh stece scjudjenoga .

(CXVII.)

A sad, sveta Diklo, koje
Obrah gljubav ufdisati ,
Okrugneno celo tvoje
Millostiva nàme obrati ,
I u spjevagnu mom' veselo
Primit sčeglju htjej sa djello .

sčegljeh doprjet pjevajuchi
Privisoke hvale tvoje ,
Kê sam Jêsus svemoguchi
Gneghda slicno spovjedòje :
sčegljeh, alli nejma mochi
Sunze uresit sjenna od nochi .

Nu ako Nebbo sarza gleda ,
Terje i sčeglja s' dostojnosti ,
Dajmi, ah dajmi, da unaprieda
Moj grjeh scjalim tvom scjalosti ,
Pak da gljubim gori u Slavi
Tvoga Draga tvóm gljubavi .

*Svarha Osmoga,
i najposledgnega Ufdisagna.*

(G.W.)

A fine, new, large
Gothic library
of various sizes
Millions of
I in quantity
Lime

Large
Lithographic
K5 and
Lithographic
Lithographic
Lithographic

Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic

Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic

Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic

Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic
Lithographic

R A S L I K E
P J E S N I D U H O V N E,
I D J E L L O - I P R A V N E
S P J E V A N E
P O I S T O M U:

R A L L I K E

T I E S T I D U H O V N E

I D I E L L O P R A V N E

S P I E V A N E

P O I S T O M U

Istomacegne od pet Pjesnji S. Tome od
Aqvina visce prislavnoga Tjela
Isukarstova.

P J E S A N I.

PJeva' otajstvo, moj Jesice ,
Bosciega slavna Tjela ,
Kojegase dvorbom dice
Cette viscgnjeh od Anghjelaa .

*Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium &c.*

Pjevaj i Karv bes' prozjene ,
Kû fa odkup gljudske slobe
Proli od svjeta Kragl, blascene
Plemenite rod utrobe .

Onse fa nas ne sasramj
Nàse umarło stavit lize
Nami podan , rodjen nami
Neteghnute od Djevize .

Svoga u vrijeme s' nami stagna
Od nauka prosu sjeme :
Zknjegne svoga pribivagna
Svarscj redom samjernjeme .

Pokli usmnošcj srechie nasce ,
I da ures pravoj Vjerri ,
S' dragom Bratjom kad sjeghjasce
Napokognoj na veceri .

Parvo isvarscj, svescto veli
Puka sakon Evrjenskoga :
Pak fa pichju Drušcbi udjelj
Svojem rukam sebe istoga .

(CXXII.)

Putt Rjec vjecna kruh istini
Rjecim u svôu putt prinese :
Rujno pitje karvse ucinj ,
Prid kojomse Pako trese .

I er cjudo toj doprijiti
Po chjutjegnu mochinam nije ;
sa Pravedne pokrjepiti
Sama vjerra fadostije .

Dakle od vjecnjeh svjeh dobara
saklad ovi cjudnoviti
Pocjastimo varh otara
Sar zem , lizem prikloniti .

Nekse novjem prid sakoni ,
Stari sakon krie , i taji :
I naukse davgni ukloni
Toli srečnoj obicjaji .

Stanovite neka vjirre
Krepka pomoch budde dosti ,
Gdi chjutjenstvo nedopire ,
I umarle vid slabosti .

Ozu , i Sinu , kjéh millosti ,
Slave , i hvale lete svudi ,
S' svom radosti , s' svom kreposti
Cjas , blagosov , pošdrav buddi .

Od gnih oba koji isvira ,
Steko istu cjas na svjeti ,
Jezer slasti , rjeka od mira ,
Vjecna Gljubav , Duh prisveti .

P J E S A N II.

Z Arkvo opchjena s' cistom vjerrom
 Pjevaj tvoga Spasiteglja :
 I Vojvodom, i Pastjerom
 Narizajga sred veseglja .

*Lauda Sion Saluato-
 rem, Lauda Ducem, &
 Pastorem in hymnis, &
 canticis &c.*

Napri pjevat sa svom vlasti,
 Er tvâ hvala jaka nije :
 Onje vechi svake od cjastj,
 A tvoj jefik umarrije .

Osobite isgled slave,
 Kruh scivuchi, pichja sciva,
 sa napittat dusce pravve,
 Danastise prika sciva .

Kjê m nesumnisc s' vjerre stavne,
 Da bji najpric pocitana
 Na tarpefi gosbe slavne
 Dvanaes Bratje druscba isbrana .

Tjem podpunna, i glasovita
 Ovo Otajstvo hvata sreti :
 Buddi ljepa, i cestita
 Rados svake od pameti .

Pokli srečne uspomene
 Ovi blaghi dan svetkuje,
 Kad tarpefe sej blascene
 Parvinase slavi, i sctuje .

Gosbom Kraglja kad novoga,
 Novi Vafam koju glase,
 Staro puka scidovskoga
 Prominutje svarscivase .

Sjenne tjera vedra istina ,
Pri novini staros pada ,
Noch poslanom iſ viſinaa
Prid svjetlosti gre nafada .

Sčto, na goſbi Bogh jedini ,
Bogh uputtjen djellovoje ,
Sveè prikaſo , dàse cini
Rad ſpomene vjecne svoje .

Svetkovinu on ovùje
Vjernom Puku do na ſnagne ;
Da kruh s' vinom poſvechjùje
ſa ſpaseo prikafagne .

Nauk on poda Karſtjanima
Poglaviti, i najparvi ,
Da priſveto bitje uſima
Kruh od Putti, vino od Karvi .

Nek hrabrèna k jepi vjirra ,
Sčtoſe vidu ne bjavi ,
I sčto pamer neda ira
Priko reda od naravi .

Pod ſamjeram raſlizjima ,
Kè bigljeſi, ne stvar, jeſu ,
Da vjerovat svakih ima ,
Stvari iſvarsne ſkrovenèſu .

Pod dvje ſlike Boghje occito ,
Putt kruh, pitje Karvje ſciva :
Ter Iſukars stanovito
Pod tjem ſlikam vas pribiva .

Nedjegljena, nesmarvjena ,
Negh ſvi gnegà zjela prime ,
Varh otara poſvechjena
Kiſe goſtit idu gnime .

(CXXV.)

Sobom pittat on usciva ,
Kô jednoga , mnoſſeh tako :
Alli primgljen nesvarciva ,
Bit'êmuje svegh jednako .

Blagujuga Krivi , i Pravvi ,
Nu s'raſlicnom sasma cesti ,
ſa steh ſcivot jedni u Slavi ,
Druſi u vjeke smart ſa sresti .

Jednjem srečno Rajsko stagne ,
Druſjem Vjecni vaje odredj :
Vigh , jednako pocitagne
Kô raſlika svarha sljedi !

Nemoj sarza bit ſumgniva ,
Kadse Prices slomi u cemu ;
Pokli Jeſus , ſnaj , pribiva
Vas u marvi , vas u svemu .

Djegljegnêje od bigljega ,
Stvarse njedna tuj ne djeli :
Stavnê bitje od onega ,
Pod bigljegom kiſe veli .

Eto Anghjelski kruh iſbrani
Putnizimse pichja cini ,
Nedostojno psima dani ,
Od Sinova kruh istini .

Koi otajnjem flamenima
Slikujêse starjem svudi :
Tako i sunze , kê doch ima ,
Po nochnjehse sjennah sudi :

Er jagagnaz jur Vaſineni ,
Manna data Iſraellu ,
Iſak Viſcgnem posvechjeni ,
Biſce slika Boſcjem Tjelu .

(CXXVI.)

O Pastjeru dobri, kisi
Vjernjeh duscjaa kruh jedini ,
Millostinas tvôm ufvisi
K'tvojoj slavnoj kragljevini.

Tinas cjuvaj, tinas pitta
Slavnjem Tjelom , kê primamos;
Da pak dobra vjekovita
S' Blascenizim uscivamo .

Viscgni Bosce, koga snagne ,
I moguchstvo svud gospodi,
Krof sladosti ki svakdagne
Umarljehnas pittasc odi.

Cin', budemo u radosti
Sred jasnoga tvoga stana
Basctinizi tvoji, i gosti
S' drufcbom rajskih od Graghjanaa.

P J E S A N III.

B Lagdan ovi nad sve ostale
Radostima sdrucen buddi:
Ter is sarza svjeh od gljudji
Primaj svake cjasti, i hvale.

*Sacris solemnibus jun-
ctis sint gaudia,
Et de precordiis so-
nent praecordia &c.*

Sctòje u gljudske dusce unjela
Stara slochja, sve pustimo :
I jednaga ponovimo
Sarza, sceglje, rjeci, i djella.

Er ponavglja dan veseli
Nochnu gosbu novoj Vjerrie
Kad posledgnoj na veceri
Kruh s' jagagnzom Bogh rasdjelj.

On

(CXXVII.)

On obluscech isti ispravno
fakonite fapovjedi,
Starjem Ozim kê naredj,
I Evrijenskom Puku davno.

fa jagagnzom, kîmue slika ;
Svoje tjelo slikovano
Bji gnegovom rukom dano
Druſcbi srechnjeh Vcenikaa.

Sve bji dano svjem ujedno ,
I ponase sve svakomu :
Kô nauku po vjecnomu
Vjerujemo mi pravedno.

Nelagodnjem on podjelj
Pokrjepgljegne tjela svoga :
Cjascjom pitja Nebeskoga
Uzvigljenjeh rafveselj.

Govorechi: Svi usmite ,
Kîvam dajem, Sud prisveti ;
I svi sarzem, i pameti
Rajsku is gnega slados pijte.

Tako svojeh on napravj
Svetilisçte sej is ustji :
I Misnizim vlas dopustj
Uſviscenu varh naravi.

Da Blascenjem slicni u Raju
Oni, kako pristojndje,
Boga usimglju ruke is svoje,
I svôe is ruke drufjem daju.

Kruh Anghjelski varh otara
Srechna od gljudi hrana biva :
Rajsko braseno dovarsciva
Sva flamegna svoja stara.

(CXXVIII.)

O cjudesa, kjehse cjuje
Visce od sunza glas hvagljeni!
Eto Boga potiscteni,
I uboghi rob blaguje!

O Boscjanstvo jedno, i troje,
Koga jakos svjem gospodi,
Onakõnas ti pohodi,
Nascja djella kô dostoje.

Putom, kjémse gre put Nebbi,
S'neismjerne tvé dobrote
Provedinas, molimõte,
U onu svjetlos, gdije stan tebi.

P J E S A N IV.

Rjec Priviscgna, Bogh od Boga
Svoga is Raja ishodechi:
I pristoglje neostavechi,
Kémue ob desnu Chjachka svoga.

*Verbum supernum
prodiens,
Nec Patris linguens
dexteram &c.*

Na svjetovne trude, i smechje
Cjem povogлно sa nas harli;
Od scivota frak neumarli
Smartni u šapad svarnu vechje.

I er imasce bit s'fajida
Smartnjeh pridan protivnizim;
Parvo sebe Vcenizim
U scivuchjem' brascnu prida.

Kjém Putt, i Karv na gnih trude
Pod dvje slike bji dat' trjeba,
Da vas cjovjek, kije sa Nebba,
I sa semglje, tjem sitt budde:

On

(CXXIX.)

On rodechse cjovjekùje
Drugh, a hrana scgnim jeduchi,
Zjenàmùje umiruchi,
Kraglujuchi platàmùje.

O spaseno Svetiliscè,
Koje otvorase Slavu dragu,
Dajnam pomoch, dajnam snagu,
Cjemnas grescna ratt pritisè.

Buddi vjecna slava onomu,
Kî u triji kipa Boghje opchjeni:
Kînam scivot nesvarseni
Gori u mjestu dao rodnomu.

P J E S A N V.

P Onisceno klagnam jàte
Boga occita, i skrovena:
Cjem istino fakrivatè
Od prilika ovjeh sjenna.

*Adoro te deo et la terra
Dicitur, &c.*

Svèse tebi mè podlaga
sceglnò sarze, duh goruchi:
Terni ghine moch, i snaga
Tvoja otajna rasbiruchi.

U tebise mè teghnutje,
Okuscegne, i vid vara:
Nu vjerovat duh prighnùrje
Sèto cju od tebe stavno sgarà.

Tjem vjerujem svesèto odpric,
Blagh Jesuse, nam naredj:
Er istine slicne nije
Toli istinoj pri besjedi.

(CXXX.)

Jur na kriscju bji skroveno
Tvê Boscjansvo samo u putti:
Odi i bite Boscjanstveno,
I cjojeko vid nechjuti.

Nu ja, oba dâsu u tebi,
I oba odi, snam, skrovita:
Terti pitam u potrebi
Scto pokajan Lupefc pita.

Prem, kô Toma, da tve ranne
Ja neticem, i negledam,
Tvoje istine vjerovane
Cjastim, klagnam, isfovjedam.

Ah daj da svegh vjerujute
Jace sceglje mê sljedechje,
Da svegh stavno ufam ute,
Dâte gljubim svakcjas vechje.

Boscje smarti millostive
O Spomenu priblascena:
O Jesbino, kôm oscive
Nascja duscja grijehom strena.

Ah dopusti, da svjes moja
S'tebe oscive srečno dosti,
Da vjechnoga sred pokoja
Tobom kuscja sve sladosti.

Ptizo otajna, kâ svakako
Karvi osdravgljasc ptichje ubjene,
Operime ghnusna ovako
Tvojom karvi bes prozjene.

Od kê jedna kapglja sama
Mosce slochje svega svijti
Usmnoscitjem samjenama
Prikomjerno saplatiti.

(CXXXI.)

Bofce, koga gljubim dike
Pod flamenim ijem videchi,
Ah molimtc dajmi u vjike,
Sčto toliko hlepim, stechi.

Da vidjegnem tvoje Slave
Måse duscja poblafceni,
I ljeposti tvé ghisdave
Svegh usciva bef fasjeni.

P J E S A N VI.

Varhu Porodjegna Gospodinova,
alliti varh onjeh rjecji,

*Commo vebo cælum, & terram, &
mare, & aridam: & veniet Deside-
ratus cunctis gentibus.* Haggei cap. 2.

BJehu tminom vas nemillom
Svjet pritisle tamne slochje,
Kê parvoga Oza djillom
fabragneno rodj vochje.

Iš dubinaa, gdi sjedisčte
Bofcji Odmetnik davno prope,
Viscigna osveta kadga tisčte
Vjecnjeh susaa u potope,

Vas napugnen scegljaa varljih
Skocj, i prostrje svôu scibiku:
Ter u gljudjeh sjedde umarljih
Bofcjanstvenu harat sliku.

Vidje Viscgni smjenstvo opako,
Vidje ohole raspe, i smečje,
Gdje tragh gljudski silni Pako
U neslicno robstvo mečje.

(CXXXII.)

Tjem otvorj usti svoje ,
U ovi nacin ter poklice :
Tvoje smjegne velikòje ,
O pakgljeni Protivnice .

Dali stari faboravj
Boj, i svaku fgodu inu ,
Kad promjenj Raj ghifdavi
Vjecnjeh ogagn' u pucinu?

Tada tebe, kîsi hajo
Glavu oholu propet visce ,
Nedobitni htjeh Mihajo
Da pravedno satarisce .

Duh Mihajo htjeh s'osvetnjem
Pravovjernjem Dusim prie
Tebe Duha s' Dusi' odmetnjem
Da poplesce, da dobie .

Sad na vasce tvorstvo varlo ,
Sad na vasce samovoglje ,
fatocnikchje Djete umarlo
Na femaglsko ifit poglje .

Dàvas satre, kad ifpusti
Duga if robstva svòe Pradjede ,
I pakgljenjeh if cegljusti
Starjeh Otaz' dusce ifvede .

Rajska urata kad raftvori
fa gnih pokoj po sve vrijeme ,
I na vascja mjesta gori
Cjovjecjansko sjede pleme .

Rece, i gdje frak vjecni siva
Nedohitne sred vjechnize
Nerafdiono sjedigniva
Slavno vjehje od Troize .

(CXXXIII.)

Sinje u Chjachku, Chjachko u Sinu,
U gnih oba Duh pribiva,
I svôu cjudnu yelicinu
Jedan drugom udjegliva,

Jednjem snagnem, jednom ulasti,
Jednjem htjegnem svakije vrjedan:
Jedne slave, jedne cjasti
U troizi Boghje jedan,

Kôse od vjehja na sbor toga
Samodarfcjaz rajski uvede
Sred svjetlilla skroven svoga
Varhnebeski pod kramsjedde.

Sjedde Anghjelsko na pristoglje
Pod nesmiscgljen krov od Nebbi:
On sam pace, sa rjet boglje,
Pristogljêje samu sebi.

Nad gnim svaka krepos prava
Krunnu ufdarsci svjeh ljepotaa,
Blagodarnos, Mudros, Slava,
Svemoguchstvo, Mir, Dobrota.

A pod gnime potlaceno
U verigah lesci Vrijeme,
I gospostvo Smarti streno
Tesckjem robstvom neumarljeme.

U prislavnom sboru ovomu
Kad odluka Boscja cjüsse,
Ghgnjevna u lizu plamenomu
Vjecna Pravda podighnuse.

Rece : Ustajem na osvete
U varlini desne moje:
Er nepravde gljudske klete
Taku srechju nedostoje,

(CXXXIV.)

Cjovjecjanski grijeh, i slochje
Od blaſcenjeh stecchje ime,
Cjem samjena taka docchje
Gnih djellima nepravjime.

Dali, vjecni Sudce, tvoje
Pogardjene ſapovjedi
Doli u vjeku prilicnòje,
Neprilicjan dar da ſljedi?

Dali rajske iſ raſblude
Tvoj uputjen Sin ceſtiti
Umarlèchje greſcne rude
Svojom smarti ſaplatiti?

Cin' da osveta tvoja fine
U trjeskovjeh Nebbo obori:
I ſvjetovne na krivine
Slicnom platom odgovori.

Silna u nacin ſatocnika,
Silnjeh oblas plesat hodi:
Smars i grijeh, i greſcnika,
Dàse nighdjer nenahodi.

Sètòje Cjovjek, dàse toli
Uſmicèmu Pako sade,
Kad u propas broj oholi
Od rinutjeh Duhaa pade?

Tamnjem skurom od nicesa
Obujmjena gnega iſvadj:
I varh ſemglje ſa Nebesa
Udahnutjem tvjèm posadj

Ti poniſcj, Boſce, gnega
Od Anghjelaa mallo magne:
Ti iſ kala iſvedèga
Injeh ſtvoraa na vladagne.

I on neharan visce toga
Od stvoregna pri gljubavi ,
Stid, i raj/bor, i rajskoga
Stvoriteglja tebe ostavi

Tescko udari trjeskom sčetenjem
Svjet u svojeh slochjah tvardi ,
Da prid tobom tarne osvjetnjem ,
Millosnàte tko pogardj .

Prista, i punna sargbe tada
Trjeskovitom rukom strese :
A od oghgnena skupni gradda
Vihri letjet vidjescèse .

Nadmen oblak strascne osvete
Plamaa gustjeh, zarna dima ,
Plac, jad, smechnje, raspe, i sčete
Prjetit ufe grescnizima .

Alli osvjetnjem nad oblazim
Tajcjas vjecno Sunze objavi
Suprotivnjem svojem frazim
Mirnu Dugu od gljubavi .

Pravdu uspreghnu, gljudske trude
Smirj, kako davno obechja :
Cinj, millos da usbude
Od istoga grjeha vechja .

Od cjudàse ured smutj
semglje stavnos, tvarghja od goraa ,
Kad priviscgni Sinse uputj
Iš Chjachkova k' nami dvora .

*Contremitt terra ,
fundamenta montium
conturbata sunt . Ps. 17.*

U strascnizah nochnjeh kâje ,
Odkle uhodi gljudska djella ,
Certa jasnjeh od svjèdaje
Ljepscjem frakom fatreptjella .

*Stella dederunt lumen
in caestodis fidei ,
& letata sunt . Bar. 3.*

(CXXXVI.)

Nabungliva smionos Pakla

*Infernus sultus
conturbatus est. II. 14.*

Doscjastjemse Boscjem smete :

Plamse oledj, kí potakla

Na umarle bjesce sctete .

Pako utarnu mrafnjem leddom

*Moveatur mare
& plentitudo ejus a
conspetu Domini .
Pl. 95.*

Morrem krenu rados sciva,

I usfigra skladnjem redom

Sctogod gnega napugniva .

Darvo od dubrav' Spasiteglju

*Exultabunt omnia
hqua sylvarum a facie
Domini. Pl. 95.*

Svom' harace da vesele :

I buk nusce u vesegljju

*Abietes letatae
sunt, & cedri Libani.
II. 14.*

Kitni cedri, vite jele .

Zvjetjem poglja, zvjetjem strane,

*Florebit, & germinabit
Israel. II. 27.*

Kô zvjet senu sarze u puku :

I od radosti sgar poslane

*Flumina plaudent
manu. Pl. 97.*

Rjeke udrisce s' rukom ruku .

Er tko vlada krepko dosti

*Qui appendit tri-
bus digitis molem ter-
rae. II. 40.*

Trjema parstim semglju, i morre :

Tko samjernom svoom mudrosti

*Et prudentia sua
extendit Caelos. Hier. 10.*

Ravni viscgne sve prostore .

Spustj is svoje nam desnize

*Ego declinabo stu-
per eam quasi fluvium
siccis, & quasi torrentem
mudentem gloria-
m gentium. II. 64.*

Rjeke od mira, i od gljubavi ;

Da u nacin poplavize

Vas oghresne svjet u slavi .

Da raskoscjam celo okruni

*Terra inculta facta
est hortus voluptatis.
Ezech. 36.*

sapuscteno kopno, i morre :

Sve darfcjave da napuui

*Stillabant montes
dulcedinem, & colles
fluunt lacte. Joel. 3.*

Mljeko is barda, med is gore .

Da otrov pusti smaj planinom

*Aspis, & regnulus
non occidunt, & non
occident. II. 31.*

Mirne danke da provodi

S' tigrom sarna, lav s' jelinom,

*Habitabit lupus
cum agno &c. Ibid.*

A vuk s' stadom u slobodi .

(CXXXVII.)

Dàse u sarpe kopja bojna , *U Confabunt gladios*
A u ralla maci ukrive , *suo in vomeres , &*
Da sred sklada svak pokojna *laucet silas in falces .*
Uscivajuch srechno scive . *lf. 2.*

Èto Bogh, kî Nebboni varti
Side, i millos segnim obilna ,
fa smart donjet nascjoj smarti ,
fa start jakos grjeha silna

Roditeglja Sin vjecnoga
Neifrecnom po nacinu
Pod fakone svjeta ovoga
Svôu podlaga velicinu ,

Rjec, u kojoj svemu svjetu
Svjeh usfrokaa Ufrok pravi
U pocetku nepocetu
Svoj pocetak poda, i stavj ,

Rjec, kû Umarljem neifrecenu
Jednu s' Ozem svi klagnamo :
Kû scgnim bitjem sjedignenu
Raslucjuje sobstvo samo

S' nascjem tugam Raj promjenj
U svjetovne harlech strane ,
Da Umarle tko sapljenj
Prid Umarljem pljen ostane .

Bogh naravi podlagàse ,
Od naravi Stvoraz kije :
Bogh u vjeku poraghjàse
Od svjeh vjekaa rodjen prie

fa lijk nasce Boga slobe ,
U nalicju gljudskom odi ,
Stvoriteglja svoje utrobe
Neteghnuta Majka plodi

(CXXXVIII)

U ponočja Sunze sjeva ,
Plodna Matti Djevizàje :
I u porodu kâ bji djeva ,
Po porodu djeva ostaje .

Svemogućstvo placee nago ,
imu oghgnena Gļubav chjuti :
Svjetlo od Raja tamni blago
Pod femaglskom skrovno putti .

Ja postanka gnemùe dosti
Starmjeh gļutji hridje pallo ,
Kogàe cjudnoj befmjernosti
Sve stvoreno tjesno, i mallo .

Lošcnizàsu bef uresa
Puste jasli u planini ,
Komu oholi krov Nebesa ,
A podnošcje femgļja cini .

Koga rajske sred višine
Plam nebeske Svjesti gori ,
Grii priproste dvje šcivine ,
Dàga fimgni mraf neumori .

I er gļjudska narav kriva
Vše slike Paklu obicne ,
S' nam Bošcjanstvo siedgniva ,
I cininas Bogu slicne .

Ti ova tvorisc cjuda , uredno ,
O Gļubavi, kâ u vjek sivasc ,
I dva sobstva bitje u jedno
Tvôm kreposti sadrušcivasc .

Alli smiona mâ pošcjudà ,
Cjem tvâ visce djella gleda ,
Trepti od straha, tarne od cjuda ,
I nemošce proch naprijeda .

(C X X X I X .)

Negh priklona ide pasti
Prid Bosćjanstvo tvoga snagna ,
Da sćto doprjet nejma vlasti
Smjernjem mukom cjasti , i klagua .

P J E S A N VII.

Jesus djete u Betlemskoj spilli.

BOgh priciste od gljubavi ,
Rajska Gljubav, Raj od Raja ,
Spilli u pustoj nagh boravi
Sred studeni, tughe, i vaja .

I Majka, ah Bosce, sred mrafsne varline
Ogriat nemosce svôe Dobro, kê stine.

A tvê sarze, o Vmarli ,
Josc ganuto, vajmeh, nije :
Svoga Stvorza josc ne harli ,
Vruchjem sufam da rašgrie .

Inesna, da milli međ kuscja vjik s'toga ,
Tko gljubi, ter zvili varh placna Dragoga .

I er djetigna parva ljeta
Svak draguje na ovom svjiti ;
On kip use od djeteta
sa zelivan, i dragh biti .

Tjem gljubi svôu diku, sa bit dragh, i cestit :
Gljubi sad u vjiku sa u vjecke, gljubjen bit .

P J E S A N VIII.

*Isukarsta propeta prilika na sarzalu
ispisana .*

U sarzalu istom' tvoju
Sliku gledam , gledam mene ,
O propeti dragh Pokoju
Moje dusce priuzvigljene .

U tebese pace ogledam ,
I snam scto ti podnje same :
Ter u sarzu gorko predam
Zjeh krivine , kaje usame .

Nu takoga sred vidjegna
Samirivam me potrebe ,
Buduch saklad od spasegna
Rasgledati sebe , i tebe .

P J E S A N IX.

*S. Katarine Djevice , i Mucenize
tjelo , po Anghjeljeh na goru od
Sinai odneseno .*

U Istocnjeh stranah svjeta ,
Gdi semaglski Rajse stvorj ,
Mudra Djeva lesci gori
Na visoki varh uspeta .

(CXLI.)

Ona u semgli Raj usciva
Blisu Nebba na visini ;
Ista er semglja Rajse cini,
Rajsko tjelo gdi pribiva.

Nu sčòe goljeh od litizaa
Krusce krìdi kamenite ?
šasčto zvjeti neressite
Od isvarsneh Zvjat djevizaa ?

Gnùbi zvjeti naresili ;
Alli niknut sram imaju ,
Er gnih ures dobivaju
Gne cistochje ljeri bjili .

A i svòim frazim sunze oghgneno
Zvjetje plodit nejakòje :
Gubi sunze frake svoje
Ljepsciem sunzem šasljepjeno .

Onàe sunze , kâ s' Nebesaa
Šjajuch vječnoj u svjetlosti ,
Svackjas zvjetje svjeh krepostji
Plodi, i vohje svjeh cjudesaa .

P J E S A N X.

Krepos vremenu nepodlošcna .

I Stina ako jes, Cjovjece, da odi
Pod sunzem svaka ces dohodom odhodi.
Da stavno nije nisčta da vrieme primaga
S' ljepostim godisčta, i jakos, i blaga.
Da mjeni svjetse u cjas, i da noch svòim tminam
Suncianu gasi vlas, dagni šrak grabinam:
Sčto cekasc? Nepusčtaj vreimena : po trudu
Pusčtenu šgodu, šnaj, hitatchjesc šaludu .

(CXLII.)

Pridobit moć vrijeme, prie negh on na svjēti
Strjelama smartnjeme domorit buddēti.
Samje sčtit prochi gnemu krepos, hā nevarsci,
Kā jakos sarrēmu, i smartu strjel skarsci:
Kā svojom svjetlosti, kōm sunze nadsiva,
Gnegove tamnosti svaku sjen dobiva:
Kā ljekom isbrane od slave, kūnam daa,
Gnegove sve ranne u gljudjeh isvida.
Nek gljudi s' slavom svōom hvagljeni sve vrijeme
Uffcivu sa sobom scivotom ljepsjime.

P J E S A N X I.

*Nauk od rasbora, is' Siciliankoga
jesika.*

SCtograd vidiš, sctogod cjujesc
Tarpi, o hitro Sarze moje:
Cin', da vjiku neoccitujesc
Svescto u tebi skrovenòje.

Svjetje gori na godiscta ;
Satoj tisuch' occji otvori:
Parvo misli, pak govori,
Sluscjaj vele, vjeruj nitcta .

Ođ Prjategljaa broi mnoghije,
U kjēh prave nije gljubavi:
Gladite ovi, dāte ubie,
Garlite oni, dāte udavi.

P J E S A N XII.

*Majka, i Djete ljepi, i polusljepi
if Latinskoga jezika.*

P Oforomje sljep desnjeme
Djete Zorko, ljevjem Matti:
A oba mogu svôem drašjeme
Lizem sunce satjezati.

Usmi u Sina Majko ljepa
Pofor, kîmu srechia ostavj:
Tad on bitchje Gljubav sljepa,
A ti Majka od gljubavi.

P J E S A N XIII.

*Garda Vila: if Latinskoga
jezika.*

S Voju u vodi pafech diku
Jur Narciso u dubravi,
Tac obgljubi svôu priliku,
Da scgne ifghinu zjeh gljubavi.

A ti, o Vilo, sasvom vlasti
Od farzala bjesc, da nebi
Ifdahnula od pripasti,
I od omrase suproch tebi.

P Ā E S A N XIV.

Dusce-vnu Priateglju.

S Argba, i Gljubav silne ulasti
 Dva plamāsu slobom druga:
 A jesikje braš sa pasti,
 fatoj lasno potaknūga.

Tjem nevjeruj, na drugoga
 Kad tko u sargbi slobno rece:
 šasljepjenu ghgnjeva od svoga
 Lasno is' ustaa lafc utece.

Kad tko uvrjehjen primi svoga
 Na slotvora hud plam ūse;
 Sarda od jafa pakgljenoga
 Taj svoj slotvor cinimūse.

I prem jakno Sarda dāje,
 Punnjem slochjaa svjeh sudiga:
 I mni, dāmu sve pristaje,
 Scto psujuchi jesik riga.

Chjudje od sargbe sva beš reda:
 Tughi grjesi gnojsu occiti:
 A sctōe dobro il' ne gleda,
 Illi gleda sa iskriviti.

A i gledajuch, snaj; ne vidi:
 Er grjeh najmagni Uvrjednika
 Siva prid gnom tac, da bljidi
 Scgnega i krepos' prīvelika.

Ghgnjevje od mugne sjagne, koje
 Bistrinu okku svu poraši:
 Il'zsko zarno, prof kē sctōje
 Svjetlo, pogled zarno paši.

Tjem

(CXLV.)

Tjem darfc sa lafc, tlapu, i tminu ,
Kad bjes ghgnjevan drufieh kori :
Er kô da tad rece istinu ,
Ako nefna scto govori ?

Na isti nacin nedaj vjerre ,
Kad Gljubovnik samse hvali ,
Da gljuveno vochje bere
S' bogljom srechjom, neghli ostali .

I kad ime netajuchi
sa potvardit rjeci svoje ,
Veli s' Diklom tom kriuchi
Da gljuvenu svarhu imoje .

fnasc rjec onu, kâc vidjena
Po svakdagnoj occitosti ,
„ Da od recena do stecena
„ Dughje, i trudan put sadosti .

fnasc i drugu rjec, kâ veli ;
„ Sctose htjello, tojse snjello :
I da mnofjem rjec podjeli ,
Scto nemosce datim djello .

fnasc i trechju, kâ govori ;
„ O Jefice, pomofime :
A i cetvartu, kâ rugh tvori ,
Kô mlatavzim, Gljuvenjime .

Ti kad snaghje ta nakaste ,
Gnegov govor primi u smjehu :
Ne tac vjetri dim, ko hvaste
Smjeh rafmechje u pospjehu .

I prostimu na slabosti :
A sve Dikle bes fla occita ,
Darfc sa punne svjeh krepostji ,
I posctegna plemenita .

(CXLVI.)

P J E S A N X V.

*Pricize , Koie sliede , u Slovinskisu jesik
is Gabrie Garckoga spievaoza
prinesene .*

Κερδά βότρυν βλέπωσα μακρᾶς ἀμπέλης
Πρὸς ὕψος ἦτο, ἢ καμῆσα πολλάκις
Ελεῖν, ἀπέειπε, πρὸς δ' ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη,
Μη κάμνε ῥάγες ὀμφανίζουσιν μάλα .

Grosdje kuna srello varh đuba vidje stat ,
Terse iše veselo put gnega propinat .
Petrise , i verre , i lomi , i mucci ,
S' kē srechne namjere jedàga dokuci .
Kad bilo man tòje; rece najposlie :
Nechjùga , gljutòje , sašrello josc nije .
*Is gledje rjec ovaj onjem po raslogu ,
Ki hule dobra taj, ka stechi nemogu .*

P J E S A N X V I.

Λέοντα Δορυᾶς ὡς ἴδεν μεμνηνότεν ,
Ὡ μοῖρα θηρῶν, εἶπεν, ἀθλιωτάτη .
Εἰσωφρονῶν γε, δυσκἀθεκτος εἰ Λέων ,
Πῶς νῦν μανείς εἰ μεσὰ δαιρῦων δράσεις ,

Jednomse Lav smami : vidjèga Sarna syjim
Mahnitat gorami, ter svjerma rece injim.
Cekànas plac velik, porafnam ima prit :
Kadje Lav citav prijik, kakavchje bit mahnitè
*Odi vigh, Moguchjeh koe sčeteina namjera ,
Ghgnjev, alli sceglja kjeh is svjesii ožera .*

P J E S A N XVII.

Βοός φαγών παῖς εἰς ἑορτήν ἔγκρατα ,
 Οἱμοὶ κεκληγ' ὡς σπλάγχνα , μήτερ, ἐκκέω .
 Ἡ δ' αὖ γελώσα , μὴ φοβῆ τέκνον , ἔφη .
 Τῶν σῶν γὰρ εἶδέν , ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλοτρίων

Utrobom volovom fgodjse prijesti
 Djetetu , kú s' mnogom sta rigat bolesti .
 Vikasce : Duha nji ; er , Majko , na pece
 Prof usta jaoh meni vas pikat utjece .
 Na ludos rjecji tjih , i na strah , kjem preda ,
 Ispustj Matti smjeh , odgovor pakmu da .
 Niscáse tjem neboj , pokli to , neka snase ,
 Nije tvoje , Sinko moj , negh tughje , sceto rigasc .
 Od Sina , i Matere ljep nauk ovije :
 Er tughje tko scdere , rigaga poslie .

P J E S A N XVIII.

Θανεῖν ἔθεντο Πτώκεις , ἢ ζῆν ἐν βίῳ
 Ὡς εὐτελεῖς ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἄγαν .
 Λίμνη δ' ἑαυτὸς ἐμβαλεῖς ἠπειγμένοι
 Ἐσχον φύγοντα βατράχῳ Δάρσος μέγα .

Rjesce jur sezovi : Scõtchjemo scivi bit :
 scivotje nasc ovi bogljènam utopit .
 Erbòsmo prem slabi u svakoj protivi :
 I da stvar malla bji , bjescimo strascivi .
 Pocescce svi sa to kuppitse i spravgljat ,
 Duboko gdije blatto , sa skocit ugn na vrat .
 Kad eto smetene tuj vide neredno
 scjabe pristrascene bjescjati s' kraja u dno .
 Pafechi toj , od gnih tad jedan klice u glas :
 Bratjo , eto plascivjih jes svjerji vechje od nas .
 Eto odi vidimo , kjéh i nasc strah mori :
 Domase vratimo , en njesmo najgori .
 Tugama hoch prid svjem rasgovor nach sebi ?
 Svegh misli , da mnoshem goreje , negh tebi .

P J E S A N XIX.

Ἦται τροφήν Μύρμικα Τέττιξ ἐν κρύει .
 Μυρμηξ δ' ἔφισσ, τὶ Φέρως ὄντος ἔδρας ;
 Ὡς ἐν θέρει , ἔριπκεν , ἦδ' ὄν ὄξέως .
 Χειμῶνος ορχῆ , φισί , μή τροφῆς ἔρα .

Gladan krjes sred sime u Mrava , kô snasce ,
 Potrebam svojime kû pomoch pitasce .
 Klice Mrav : Scto ljetti hranu ne dobavj ?
 Rece krjes : Tad pjetti radih po dubravi .
 Odgovor Mravmu da : Ne ufaj hrane mé ;
 Pjevòsi kad tada , sad tanzaj sred sime .
 Naukje : *iko lescjak truditse ne cjuje*
U mladost, usfcjan pak pod starost gladuje .

P J E S A N XX.

Ὡμοις Ὀνος παρῆγεν ἀργυρῶν βρέτας ;
 Ὅπερ συναντῶν πᾶς τις αὐ ἐπροσκυνει .
 Τύφω δ' ἐπαρθεῖς , μὴ δέλων μένειν Ὀνος
 Ἠκυσεν , ἔ θεός σὺ , τὸν θεόν δ' ἀγεις .

Oso stup nosasce srebarni na sebi ,
 Kî slikom sivasce Bosfcjanstva sgar s'Nebbi .
 Klezasce Narod vas prid noghe Tovara ,
 sa Bogu datti cjaas , kâ bjesce odsgara .
 Tad Oso (nut' misli od tascte scivine!)
 Te cjasti , promislj , gnemuse da cine .
 Nu vikkom gnemu u cjas svoj Vodaz svjes vratj ,
 I rjecim oholas ovazjem prikratj .
 Cjastjeno , kô szjenise , tovarstvo tvé nije ;
 Neghli to , kê nosisc , nalicje Boscie .
 Slika ova daje ljek sa tasctjeh sahvataa ;
 I moguch er cjovjek umarluje , i od kala .

(CXLIX.)

P J E S A N X X I.

Εθαλπé τις Γεωργός ἐν κόλποις Ο'φιν
Ωρα Κρύς, ἐπέι δὲ Θέρμης ἦθετο,
Ἐπληξε τὸν θάλαψαντα, καὶ αὐτεῖνε τάχος.

Hlap u mraf najpreci smiu u svoj skut pria,
Kojàga slo pecci, netomse rafgria.
Onàga htje ubit : nek snamo, da vjiku
Sčtetnòje baran bit nebarnom slobniku.

P J E S A N X X I I.

Ελαφον ἐξήλαυον δι Κυνηγέται,
Ἡ τις Διασεΐαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη,
Τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων,
Κυνηγετῶσιν ἐνδίκως ἐθιράθη.

Prid Lovzim koscjuta sahranu cjem iscte,
Losova sred skuta isnaghje skroviscte.
Lescech' tac skrovena losovjem pod listi,
Ušeih smamgljena podkidat, i gristi.
Toj cjusce, i skocisce Lovzi, kî cekahu,
I tajcjas ubisce pod Losom svjer plahu
Priciza kasce, da pedepia, sgar odz
Poslana, ureda Neharne nahodi.

P J E S A N X X I I I.

Κώνωψ καθήδο πρὸς κέρας Ταύρου πάλαι,
Ὅνπερ κέλευεν, εἰπερ ἐκπτῆναι θέλει.
Ἡ' κισσε δ', ὥπερ ἐν ἐγνω καθημένον,
Οὕτω δὲ μὴ πτήσαντος αἰδησιον λάβη.

K' Volùse Cjam pria, ter dvoran, blagh, i tih
Recemu : pochju tja, akòti domorih.
Pogh', il' stoj, kakohoch (klice Vo jedovit)
Nitàsam cjuo doch, nitèchju cjut otit.
U ovem nauku isgledje svjem Slabjim,
Ki szjene, u Puku da misli svak o gnim.

P J E S A N XXIV.

Ἀγρὴν Γεράνω μέριξε καὶ Κερδοῖ Λέων .
 Πρωτὴν δὲ μοῖραν, εἶπεν, ὡς νομεύς ἔχω ,
 Τὴν δευτέραν δὲ, φησί, ὡς ἀναξ φέρω .
 Τρίτη δ' ὅς ἀνψύσειεν ἔργω μανδάνοι .

Lov s' Scdralom djegljascе, i s' kunom po srechi
 Lav, terim vegljascе ovako djelechi .
 Parvimi gre dio, ersam ja kragl nad svjim
 Drughi, ersam trudio, da djele ucinim .
 A trechi, vidjetchju, tkòchje od vas smjet teghnut
 sa svoju nesrechju, snajuchi kòsam gljut .
 Svak darsc sa potrebenauk ovi nad ine:
 I s' jacjema od sebe ne cini druscine .

P J E S A N XXV.

Φραγμὸς Ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλει,
 Ολιδοῦσσα, καὶ βάτις δεδραγμένη,
 Ἐξέσο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ τὴν βάτον .
 Μέμφε σεαυτὴν, μὴ μέπερ, κείνος φάτο .

Htech kuna visinu priskocit od plotta ,
 Pade, i u kupjinu nogamse samota .
 Nemoguch podnjat jad, ni odkud pomoch svat ,
 Kupjenu klice tad proklinat, i psovat .
 Nu Draccja rece gnoj: Tvojaje krivina,
 Tjem mene vech nemoj, negh sebe proklina,
 Kasanu vigh odi priliku gljudji tjeb ,
 Ki u tvooj nesgodi okritogljju svegh drusjeb .

P J E S A N XXVI.

Βελεῖ τὸ στῆθος Ἀετὸς τρώειν πάλαι ,
 Ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦσο πολλὰ δακρύων .
 Βλέπων δ' οἷσόν εἶπεν ἐπτερωμένον,
 Βαβαί, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύει .

(CLI.)

Strjel s' perjem letechi jur Orla prostrjeli :
On ufe zvilechi klet gvoſdje na strjeli .
Nu kadmu ſa tjeme vidjeno perje bji ,
ſavika : Mojème oruſcje jaoh ubj .
Moſc odi naučit , koliko warh imeh
Gorkaje ranna , bit uvrijedjen od Svojeh .

P J E S A N XXVII.

Ödgočovorno pjegne , alliti Reſponſorio
S. Francesku od Assigia .

TKO cjudeſa neifrecena
Pravovjeran iſchte , i ſjudi ,
Franceskova proſlavjena
Cjudotvorſtva gledaj svudi .

On svjetlillom duſce obsiva ,
Drješci veſe , ranne ſdravi :
Svôa deſniza milloſtiva
ſapovjeda ſvoj naravi .

On nad vodam oblas ima ,
Vjetrim , oghgnim vrijeme u ſvako :
Pace rjecim gnegovjima
Podlagàſe ſmart , i Pako .

On svjetlillom duſce obsiva ,
Drješci veſe , ranne ſdravi ;
Svôa deſniza milloſtiva
ſapovjeda ſvoj naravi .

Robſtvo , i tughe gnega cjuju ,
Gnega cjuju gluhe gore :
Terga ſlavnjem raſglascjuju
Svi , kojiĝa cjaste , i dvore .
On svjetlillom &c.

Ozu, Sinu, Duhu, trjima
 Jedna hvala, slava, i dika :
 Kô bji, kô jes, kô bit ima
 Od pocetka do vjik vjika .
 On svjetlilom &c.

P J E S A N XX VIII.

*Sladko ime Iesusovo , if Talianskoga
 jesika .*

O Jesuse sladko ime ,
 O Jesuse nasc scjudjeni ,
 Bogogljubnjem duscjam svjime
 Sladki Raju Boscjanstveni .

Svak Jesusa fovi, i kuscja
 Od imena slas svojega :
 Svjesti i sarzem vjerna duscja
 Nepristavno pjevaj gnega :

Jesus dragos millostiva ,
 Jesus vjecni med rajskije :
 I Jesusa tko safiva
 Rajsku slados sarzem pie .

O Jesuse sladko ime ,
 O Jesuse nasc gljubjeni ,
 Bogogljubnjem duscjam svjime
 Sladki Raju Boscjanstveni .

Jesus ime sveto, odsgara
 Kê spasegne svjetu udjelj
 Suse nasce tafci, i stvara
 U dragh pokoj priveseli .

Tko cistochju scjndi isbranu
 Stech sa vasda sarzu u svomu ,
 Utezise na usdanu
 K' svom' Jesusu priblagomu .

(CLIII.)

O Jefuse sladko ime ,
O Jefuse nasc gljubjeni
Bogogljubnjem duscjam svjime
Sladki Raju Boscjanstveni .

Ako chjutise boles koju ,
O Umarli gnega sovi :
Er u duscju pritchje tvoju
Rasgovori Jefusovi .

Jad, kôite ragna, i koglje ,
Pobjeghnutchje vas prid gnime :
Tjem svegh vapi sa tvé boglje
Jefusovo sarzem ime .

O Jefuse sladko ime ,
O Jefuse nasc gljubjeni
Bogogljubnjem duscjam svjime
Sladki Raju Boscjanstveni .

Vasdâe Jesus moj pridraghi ;
Jesus gljubav neisrecena :
Dobrostivi Jesus blaghi ,
Jefus krepos neozkvargnegna .

Boghje, i cjovjek Jesus pravi ,
Snagu u duscji gnim stjecemo :
I po gnemu sad u slavi
Mi Jefusa klikujemo .

O Jefuse sladko ime ,
O Jefuse nasc gljubjeni ,
Bogogljubnjem duscjam svjime
Sladki Raju Boscjanstveni .

Svegh Jefusa svi sovimo ,
Kise sa nas da properi :
Svegh Jefusa svi hvalimo
Sarzem, duscjom, i pameti.

(CLIV.)

Duh nasc uspet na visoko ,
Kudga usdiscju vruchi usdasi ,
Harlo, sceglno, i scestoko
Svegh Jesusa cjasti, i glasj .

O Jesuse sladko ime ,
O Jesuse nasc gljubjeni ,
Bogogljubnjem duscjam svjime
Sladki Raju Boscjanstveni .

O Jesuse mâ sladosti ,
O Jesuse mê spasegne ,
O Jesuse svâ ljeposti ,
I Nebesko narescegne

O Rasbludo milla i draga ,
O Jesuse kraglju, i Bosce ,
Tis' môj duscj moch, i snaga ,
Da Jesusa vapiť mosce .

O Jesuse sladko ime ,
O Jesuse nasc gljubjeni ,
Bogogljubnjem duscjam svjime
Sladki Raju Boscjanstveni .

P J E S A N XXIX.

*Rjeci S. Katarine od Siene, kojoj
vjecni Gliuborvnik sarze iť
parsji odnese.*

SArze odnese mê ragneno ,
Tkôje od sarza drasci meni !
I josc gorim ja gljuveno
Gnegov na frak priblasceni !

Nu nije cjudo, kad menije
Sva mâ jakos moj Isbrani:
Sarze, i scivot moj pravije,
Sarze, i scivot tko moj sanji.

Da bes sarza mē scivòje
Bitje Viscgna htje dobrota:
I dàe samo sarze moje,
Tkòje scivot svjeh scivotaa.

Nek' oteto svakoïn vaju,
On od Raja Raj najvechi,
Moje sarze darsci u Raju,
U ruziga svôoj darſcechi.

P J E S A N XXX.

*U brvalu Knigaa po G. Markan-
toniu Gvigves mudrosnanzu Fra-
nackomu sloſcensjeh visce sadarſcja-
gna od Nebesaa.*

O Piscoe, koi harlo
ſnagnem letisc po svem' svjiru:
Ki tlacechi bitje umarlo
K'Nebbu steresc svjes cestitu.

Tvoju slavu, tvoje ime;
Da tvâ svjetlos vjik ne gasne,
Svojem frazim oholjime
Upisasc svjesfde jasne.

I ako ini tvē Darſcjave
Macem kaju cjaas do vjika,
I na kriljeh leti od slave
Od Franackjeh glas bojnikaa.

(CLVI.)

Ti sljedechi trude drughe,
fa donjetjoj cjaas podpunu,
Gnoj Nebeske svjetle krughe
U dostojnu stvarasc krunnu.

Ako ini na boj parvi
U vitefckoj teku vlasti,
I kazigam bojne if karvi
Vjekovite zarpu cjasti;

Ti cjem slavan svudse cjujesc
Sjedech srechna sred pokoja,
Istjem svjesdam gospodujesc,
O kjuh visse cesti od boja.

Pero if krilaa svôih vadechi
Poda tebi Slava blaga,
Ista Narav fa dar vechi
Ukafase tebi naga.

Skrovna cjuda svjetu objavgljasc,
I po snagnu stavnom tvomu
Istjem svjesdam red postavgljasc,
Ucisc fakon Nebbu istomu.

Tjem s' Istoka do sapada
Priko pogljaa, i darfcjavaa
Prostirëse tvoja sada
U suncjanjeh kolljeh slava.

Da cjem Nebbo s' tisuch' occji
Nadsfemaglska djella usgleda,
Tvê mudrosti glas svjedoci,
Tvoju ifvarsnos pripovjeda.

Da cjem jasni krufi usgore
Vedrijem plamom sred visine,
Tvomu snagnu slavu tvore,
Tvojoj slavi svjetlos cine.

(CLVII.)

P J E S A N XXXI.

Zorka ragnena od pcele.

Zorka dikla privesela ,
Kê posčtegne s' sunzem leti,
Jednom prighje sa vidjeti
Roj proljetni mladje pcela

Tuj slobodnoj u sabavi
S' Druscizama boravechi,
Rannije pcela, gne szjenechi
Lize sa zvjet prighidavi.

Ta gne u lizu ranna usroej
Dàse u ručju ljet obrati,
I da usme proljevati
Ona biser grofni is ocji.

Kad sagorko, kî dalece
Varfce vas svjet rad Nebesaa,
Videch nemir gne Uresa,
Rjeci ovakom gnu fatece.

Mlada Zorko, snaj sadara,
Gdite boles ta skoncjava,
Kô umarla slas isdava,
Kô svjetovna gljubav vara.

Er svjetovnoj snaj gljubavi
Slicnae pcela, kate uvrjedj:
Obje medom, obje sledi
Moguhjesu po naravi.

Pcela svojnam med favidj,
Gnèse u slasti ranne taje:
Slas takoghjer gljubav daje,
Kù svegh nemir sljedom sljidi,

(CLVIII.)

Vasda s' trudom ismjescjana
Doghje, i proghje u cjas odi,
Ter sa sobom plac ohodi
Svaka rados podsuncjana

Taka i sgledna svjesda objavi
U nochise nam ob ljetti:
Cjassom sine, ter proleti,
Pak markliu noch ostavi.

Tjem marfimo na gjuvesni,
I na slasti, kê svjet djili,
Akochjemo scivot milli
Ufcivati bef boljesni.

Na Nebbùje slados samo
Kâe nad slastim injem krunna:
Onâe prava, vjecna, ispunna,
Gnu sljedimo, gnu gledamo.

P J E S A N X X X I I .

Svjett Prjateglju netarpechju.

K Ad scto o tebi progovori
Gradska sloba, terte uvrjedi;
I u djellu, i u besjedi
Skocisc, jakno smaj u gori.

Nu tjem negresc, kud hoditi
Mudroj svjesti obicjajje;
Er osveta najvechjaje
slobne rjeci pogarditi.

Neda ufroka, pakse dicit,
Da imasc vele slohotnikaa:
Erje Mudru cjas velika,
Dâse od slobnjeh sloban lici.

(CLIX.)

U kreposti scivjet radi,
A na stvari smiješe ostale:
Nije pod sunzem vechje hvale,
Negh bit marfech sloj cegljadi.

P J E S A N XXXIII.

*Andrji Cjubranovichju Spjevaozu
od Jeghjupke, nadgrobnicza.*

O Di odlucj Vdes varli
Cjubranovo tjelo unjeti:
Nu glasovit duh neumarli,
Smart plescjuchj, tjelo osvetj.

Cjim Jeghjupku toli uresj,
Vlasti istakm Boscjanstvene:
Er sam mosce Bogh s' Nebesi
Stvari usvisit potisctene.

I akoga pjesni koje
Dosle martva nehvalisce,
Gnega hvale pjesni svoje,
Nad kjem hvale nije nach visce.

P J E S A N XXXIV.

*Pohvala Oza Lehsandra Komulovi-
chja, koji u kratko, nu privrjedno
slofcj u Slovinski jefik sarzalo od
Ispovjesti.*

S Ue Vjehje pakgljeno videchi is plama
Sarzalo slofceno grescnizam duscjama.
Inajitich, da sbrojena tuj svaka slochjaje,
Nek duscja skruscena svidise, i kaje.
farefcja is dubine, ter viknu: Ako ikad
Rjeh sillom istine, sillomchju rjetje i sad.

(CLX.)

Lehsandro ti nad svjem strah nejmaj, da tve ime.
Polipsce sabitjem, i mrakom nascjime.
Er vidim, eto ti sbj nascju moch strenu,
I u ljek obratj svu slobu pakgljenu.

P J E S A N XXXV.

Cestitagne vjerenu Priateglju.

K Ad najprie glas cestiti
Cjuh od srečne Vjere tvoje,
Otok ovi kameniti
Vasmi zvjetjem prozvjetòje.

Tolikàme slas obtece,
Priateglju srečni dosti:
I toliku na dalece
Rados primih s'tve radosti.

A to er sarze mé s' tvojem
Stucceh Gljubav stavno, i jako,
Cjutmi cini svako u vrijeme
Svaku s'tobom ces jednako.

Nu od veseglja odi moga
Ufroszisu mnofi occiti,
Jedan ljepsci od drugoga,
A svi ujedno plemeniti.

Parvi, er rajskom svòom ljeposti
Prem samjerna Dikla tvàje.
Drughi, er mnogoj tvòj vrjednosti
Svòom dobrotom prikladnàje.

Trechi, er rodno mjesto ceka
Od vas plodde slicne objima,
Proslavèga da do vjeka
Ufviscenjem krepostima.

Tjem

(CLXI.)

Tjem tac srechnom u pokoju
Cjemse tvoje sarze kasce ,
Cestitanti Vjerru tvoju
Svescto mogu jace , i drasce .

I scgnom slutim, datse usmnoſce
Sve ine srechje, kê mojati
Stavna gljubav ſcjudjet moſce ,
A tvâ krepos doſtojati .

P J E S A N XXXVI.

*Suproch Gljubavi, kad miſcgliasce
Pjesnik u Red prichi .*

TO da u vjeke, o Gljubavi,
Robujèti mâ poſcjuda :
I tvoj ſljedim stjegh karvavi
S'mallom platom, s'vele truda ?

Ne, ne: vratit mâje odluka
Pokoj sarzu, mene meni:
Nije vech ſame vaj, i mukka,
Plam, i Pako tvoj gljuveni .

Tolikise nenahodi
Broj parſcine: pokraj morra:
Magne vochja jesen plodi,
Zvjertja poglje, listja gora .

Noch ſa sobom opchi iſvesti
Drobnjeh ſvjesdaa cettu magnu ;
Negh nastaje broj bolestji
U gljuvenom robovagnu .

ſa rallomse Teſcjaak ſnojj
Trudech tjelom ſimi, i ljetti :
Kgnischnik tjelo svòde pokoji
Nepokojan u pameti .

(CLXII.)

A tko gljubi, sa stech mochi
Dragu ljepos Vil jedine,
Ljetti, simi, u dne, u nochi
Tjelom, duscjom pati, i ghine.

Kîsu u Paklu dobro snaju,
Scto bit od gnih ima vechje :
I mir gneki, rjetchju, imaju
Zjeh posnane svôe nesrechje.

A Gljubovnik sad nfase,
Sadse boji, sumgni, i preda :
Placce, tufci, skoncjavase,
Nesna sctochje bit napreda.

Sva negova stoji srechja
sceni u ruzi, kâ gnim vlada,
Kâ neisvarsçi, svescto obechja,
Svegh negovjem placjom radda.

Da boluje, tkòje gljubi,
Natjecèse svaka od Vilaa :
Josç da scivot fagnu isgubi,
Onàbise tjem dicila.

Ternam djeli pomoch mallu;
Nek s' Boscizam uporeda,
sufaa nascjeh u sarzalu
Svoju u diglje ljepos gleda.

Ona nascem nepokoju
Vjik podpunna neda ljika,
Pokli mjeri ljepos svoju
Po poscjudah Gljubovnika.

Velech: Tescko s'mene on trudi,
I u scegljah same umire;
Kad bes mjere ònme scjudi,
Tòtsam ljepa ja bes mjire.

(CLXIII.)

U neismjernoj scivu smechi
Svi kî placuju, a žaludu:
Nu ne u magnoj, kî gljubechi
Sčto scjudjesce stech ufbudu.

Ah mé sarze posnalòsi
Kadgod, da kô srechniàje
Gljubav, toli sobom nosi
Obilnie tughe, i vaje.

Tkòbi reko! Suproch meni
S' velicinom skrovnjeh rannaa
Skocj na boj nesmigljeni
Mâ cestitos oruscjana.

Svesčto stekoh docjem gljubim
Bjimi ufrok gotki od smeche;
Sčto jur stekoh da ne ifgubim,
I da unapried stecem vechje.

Podscisce ogagn, a ne gasi
Dar gljuveni bludne Vile:
Iša gnega jaci ufdasi
Rastu, i misli prem nemille.

Ne tac lava karv nasčtena,
Ne tac morre vjetri oghgneni,
Kako millos dopusčtena
Rasdrafcjuje bjes gljuveni.

Parvo kgniga punna ufdahaa
S' vele poruk', i posdravaa,
Ne bes sumgne, ne bes straha
Glasnizise vjernoj dava.

Ah kô ostaje vas u smechi
Oni, kîje tac posila;
Kôchje srechna bit mislechi,
Trepstech dàse nebi odkrilla.

(CLXIV.)

Nùe primgljena : krunni vlase
Lovorikom Mladce isbrani :
Dikla ljepa prighnulàse,
Plac ne pade tvoj samani.

O Nesvjesni, kî tùu sctettu
Neprivighjasc u rasbludi,
Trjes u fraku, smiu u'zvjetu,
Cjasci u flatnoj cemer hudi.

Cinitchjeti josc tvâ Vila
Marfut simi, gorjet ljitti:
U noch svjetlos dana bjila,
A noch u dan obratiti.

U trudùhjesc tescku, i skrovnu
Kuscjat druscbu jadovitu,
Pitje gorko, pichju otrovnu,
A pernizu draccjom svitu.

Svjem odvartan, svjem nevjeran,
Vas famiscgljen sarzu u tvomu,
Vas nestavan, vas cemeran,
I vas marfesch sebi istomu.

Alli nakon mnogo ljita,
Na gne slufcbi koja istratj,
Tvoja Ljepa pridobita
Platu obilnu pripravljati.

Tkòe rasboran sliscjaj odi,
I skrji svoje lize od srama;
Dàse tolik bjes nahodi,
I sljepillo meghju nama.

Onem', kîje s'liza draga
Duscju istrajo, svjes, i snagne,
Blago, i vrijeme drasce od blaga,
Pokoj, szjennu, dostojagne.

Onem',

(CLXV.)

Onem', kîse sčtedio nije
fa gljuvesan duh da ispusti,
Ah fa platu sadostije
Pogan zelov bludnjih ustji.

Pak sčde gore ne odlosci
Tomse slasti gljuven Pako:
Raste sumgna, strahse usmnohci,
I poscjuda scgnim jednako.

Sumgna : drugom da, kò i tebi,
Svoju gljubav nedat budde
Strah: da smela kâ ces nebi,
Alli odkrilla tve rasblude.

Strah, i sumgna dio od slasti
Grabe, a dio dajmo trudu;
Da sčto ostaje, sčto dopasti
Mosce oghgnenu, jaoh, poscjudu?

I mao cemer snam da umie
Ogorciti meda vele:
Droban oblak cesto krie
Sunz frake privesele.

Zarv malahan skrovne sčtette
Gradi dubim od sto vjekaa:
A nech rados tvu da smete
Strahu, i sumgna privelika?

Eto s'nochi danse mjeni,
I privrachja semgli bitje
Mrafna sima fa jeseni,
A fa simom primaljitje.

Sunze istjece, i sapada:
Sad vijii, sada lehci morre:
Sad oblazi dascedee, a sada
Gromoviti trjes obore.

(CLXVI.)

Svèse mjeni u naravi ,
I nije stavan red od svjita ,
Samo boles u gljubavi
Svèjčkèje stanovita .

Dugo trudit , mallo stechi ;
Svackjas bogljjet sa uscivati :
Mnjètse srechjan u nesrechji :
I mrjet na dan tisuchkrati .

Smjet , i nesmjet : maršjet , scjudjit :
Nefnat reda u scivotu :
flo sa dobro , sa flo sudit
Dobro od dobra na sramotu .

Gljubovnikàe scivot mlada ,
Kise nefna sloboditi :
Ah vidjeli sunze ikada
Smeteniu stvar na svjiti !

Bjesmo dakle scjvot hudi
Pun vjecnoga nepokoja :
A tko nechje , temu buddi
sa pedepsu gljubav svoja .

P J E S A N XXXVII,

*Prjateglju , Kogàse gljubav bjesce
prorekla u Puku .*

T Akàe gljubav , moj Prjateglju ,
Kadse u nasce parsi umjesti ,
Primaminas u veseglju ,
sa isdatnas u bolesti .

snasc prjateglstvo nasce stavno ;
Gnim sad mjeri scjalos moju ,
Kuju chjutim nepristavno
U tvojemu nepokoju .

(CLXVII.)

Gdi tvoj gljuven plam skroveni
U Pukùje prodimio :
I tve Vile frak posčteni
Mallomagne potamnio .

Rjet nechjùti, da slo ucinj
Gljubav sljedech, nichju magne
Prjecechise toj krivini
Tughe usmnafcjat tve sadagne .

Potrebème jace sillee
Koli prie ljek donjiti ,
sa pomocchi cjaas tve Vile,
I tvoj nemir odlofciti .

Cjujme u mallo : cjaàsje u sebi
Stvar sckakgliva, i rabechja :
Nùje svemu ljek pod Nebbi ,
I gdje snagne, tùjje i srechja .

Umiej samo samafati
Vaschje scjamor bit samani :
Posctegnèse nasad vrati
Onjem, kisu mudri, i snanni .

Posctegnùje ljek najvechi
Mucjat, tarpjet, gasit rjeci :
Er najboglje neljecechi
Od cjastise ranna isljeci .

Tko na ghnusnu semglju pade ,
Primi odjechjam screttu mallu,
Ako ustane lako tade ,
I neufmicè tjelo u kalu .

Nu varf' oko put pucine ,
I pogledaj, kako s'malla
Ona usavrji is dubine
Varhu hridja, varhu scjalaa .

(CLXVIII.)

Dune platta , pokuppise
Parvo prostor ravni od morra:
Paka s' valom val stuccise,
Dokle ufraste visci od goraa.

snaj, dàe taki Puk od Grada,
Kadse ugn kígod glas uplace:
Pocne s' malla, nu ne pada,
Neghli raste svakcjas jace.

Jedan scjapchje do drugoga,
I pristavglja lafc k' istini:
Dokle ufbukne van rasloga,
I od dlake gredu ucini.

Nu varh toga trjebije snatti,
Da Puk svescto rece, i cjuje
Nesna occito, tjem mnokrati
Sumgni, a mnokrat nevjeruje.

Er sna, dàsu stokrat bile
Nepravedno obadjene
slijem jesikom cjasne Vile,
I dostojne svake szjene.

Ter pod tesjem skrovne scitom
Josc i krive Dikle stoje:
Er krivinom neoccitom
Gnih koriti nepravòje.

Puk scjamori o svakkomu,
A pak nesna, jèlli, nijèli:
Ter valekrat sebi istomu
Nevjeruje svescto veli.

snàse, lagat Puk da umie,
A tko lafcjaz jes occiti,
Josc da istinu pripovie,
Nije dostojan cjuven biti.

(CLXIX.)

fnàse, da Puk maghlu sljedi ;
I sa tjelo sjennu usima :
fnàse da on u besjedi
Tako dava, kako prima.

fnàse, da on sudi opako,
I unutra nepogleda.
Hochli vidjet, jèlli ovako?
Cjui sctòchjùti rjet naprjeda.

Glas bitchjèse kí prosuo,
Tko najpriè sgoditise,
Upitajga; odkleè cjuo:
I rjetchjèti: Govorise.

Pitaj opet i drugoga;
Govorise; onchje rjeti:
Sljedi pitat do stotoga,
Odgovorit istòchjèti.

Da kò Puku da nosise
Vjerra, nosit kù pravòje:
Kad svak svakjem svjedocise,
A svi vjedno neshau sctòje?

Neshau sctòje, i neshaju
Odkle, i kako toj ishodi,
Sctò po svakom Grada kraju
Trace mnogoj u slobodi.

Cjudnàe nakaf Puku svemu
Uscji, i ustaa punje sdvora ;
Nùe bef glave, pokli u gnemu
Nejma svjesti, ni rasbora.

Sveggh, i odasvud osluhuje,
A pogledmu punje tminaa :
Oncjas lici svescto cjuje,
Ni rasbira jèlli istina.

Sato josc da Puk ufašna
Grjeh kê Vile, ljekse isnahje :
Od Pukàje rjec isprašna,
I ša mallo poparscjatcije.

Nemoj samo, dàsu occiti
Grjesi, i sarze gne gljuveno ;
Sunze u podne prièchjesk skritti,
Negh scto od mnošfeh bji vidjeno .

Nu scto pricjut Puk ušbudde,
Illu u sumgni samo imati ;
Pusti misli, pusti trude,
Po sebichje islignati .

U toliko tvá Dikliza,
Kêse necjaas sumgni u Puku,
Hitrom boli smuti lize,
Svilen usmí vef u ruku.

Bjesci prozor: bud' priprosta,
Sjedi, i usi daršc mucechje,
Prid domachjom drušebom dosta,
Prid tughinim vele vechje .

U rjec jednu, sve nacine
Kasci od dobre sredi oblicja :
Bjesci, kê smart, sve tasctine,
I prilike od bisghiccja .

Er kad taka prid svakjeme
Ukascèse, vjeruj meni,
Gnojchje baršo putom tjeme
Povratitse glas poscteni .

Najprièchje rjet Mladize,
Kê gne u kuchju posjed šdrufci :
Nur' isvarsne Djevojcize,
Kô nepravo Pukje obrufci!

(CLXXI.)

Nùtje u djelljeh, nùtje u slizi,
Jèlli nàgnu grjeh sumgniti!
Ah sèto nechje sli jefizi,
I fla cegljad ismisliti.

One iste najposlie
Gnèchje krepos svud rafnjiti;
scena er ceka jedva prie
I slo, i dobro rasglasiti.

Terse gne cjaas hvagljenia
Rasploditchje sa svom vlasti
Po istom putu, kjemse usia
U Puk sumgna gne necjasti.

Grjeh gne sumgnen, a ljepèchje
Gne kreposti bit vidjene:
Skrovna od grjeha moſce vechje
frak kreposti odkrivene.

Moj Gljubjeni, ljekom tjeme
Oſcivgliva cjaas viligna:
A i s' promjenom svojom vrijeme
Svaku sètettu ponacigna.

P J E S A N XXXVIII.

*Prijateglju, koi svaku Vilu
gljubjasce.*

SVe rafumjeh ſcegije tvoje,
Prijateglju moj gljubjeni:
I tve sarze podpunnòje
Tvoja odkrilla pjesan meni.

Nu ja chjutim sve inako,
I misòje mà raslika:
Er nije gljubit lize svako
ſa tac vrjedna Rafumnika,

Tko nijednu Vil negljubi
Prièchje od mudra dobit ime,
Erse nijem svjes negubi,
Kò stravglegnem gljuvenjime.

Cjujme, er sctogod mallo rijitchju,
Pokli i mallo snanue dosti:
I tankòti rasfoscitchju
Is najdubglje snaj mudrosti.

Tkogod uprav gre gljubiti,
snaj, da scjudi nadasvjima
Srechi gljubech, i dobiti
Ono dobro, kê ne ima.

Er scto fldje, negljubise,
Kako gardo, i potiscteno:
A sctose ima nescjudise,
Neghse usciva jur steceno.

Dakle ono scto gljubimo,
Boglje od nas u sebije:
Pokli scgnime srechi scelimo
Ono dobro, kê u nas nije.

U rjec jednu: tko uprav gljubi,
Gljubi od gnega boglje sctòje:
Erse inako gljubav gubi,
I scjudjegne isprafnoje.

Tisi cestit hvalom svakom,
I ghisdavjem pjesnim svjito:
Ti dobrote vjecne frakom
Urescensi plemenito.

Tjem usdiscjuch sarze tvoje,
Pasi pravo dobro gdje:
I na Nebbu gljubi sctòje
Vele od tebe samjernie.

(CLXXIII.)

A uilignu vech ne isčti
Ljepos, kúsi sljedit obro,
Koja Vmarljem vid sabljisčti,
I podmechje slo sa dobro .

Pokli prave snaj dobrote
Mallo uf scensku nachjesc diku :
I gne isprafne frak ljepote
Samo od dobra kasce sliku :

O Isvarsajeh ja ne velim,
Ke svou ljepos sobom rese :
U kjeh s'lizem privesljim
Ljepa krepos nadtjecèse .

Nùe tjech mallo , i trudse ima
sa nach dike gnih istine
Meghju injem tolizijima ,
Ko beskrajne sree pucine .

Tko sla od mnošctva nàponase,
Da Vil taku smjeri ikako ?
Tko da lasno neuposnàse,
I neobere sa Raj Pako ?

A najlisece ti ki Vile,
Te jednaga dvorisc sada,
Kochjesc slochje gnih nemille
Ubjeghnuti moch ikada .

S' vele rjecji , s' mallo stvora
Chjud nestavnu sarzem vrjesce :
Jednàe prijeka , druga gora :
Jedna parli , druga scesce .

Sve rasblude , svi nacini ;
Svème u gnima strascji od vechje ;
Ova er gljubi , ona er hini ,
Ova er scjudi , ona er nechje .

Ako

(CLXXIV.)

Ako koja tihe chjudi
Krotku blagos sđvora kaſce ;
Po oblicjuje vjik ne sudi ,
Er prilika vara , i laſce .

Morre utaji silnos gljutu ,
Pod pepelom plamse krie :
A rumenom zvjetja u skutu
Sakrivene leſce ſmie .

Akòtise oſctra cini ;
Segnom mir nachi vjik ne szjeui :
Pri oholoj gne varlini
Lako pada trjes oghnjeni .

Ako koja ſarne , i haje
Svaki u govor smiona ugljesti ;
ſnaj , s' velizjem rjecimàje
Mallo ſnagna , magne svjesti

Ako koja ſadubena
Muci , i misli skrovno u ſebi ;
Ta ſamela ſva stvorena
Rađumarle pogubèbi .

Ako koja veselàje ,
Vedre slike , svjetla cina ;
ſa radosti plac nastaje ,
A ſa sunzem ſljedi tmiña .

Kac nazarna liza svoega :
Ciste vjere u gnoj nije ;
Koja kaſee pari od ſnjega ,
Sarze od ledda ſnaj da krie .

Ako zarnjih occji kàje ;
Iu ſenizah nochim varti ;
Tamnos vaſda nekobnàje ,
Erje slika bljede smatti .

Okko plavo prilicnôje
Strascnom morru, dobro snamo,
Koje oholo u svojðije
Nestavnosti stavno samo.

Prame rude strjelovito
Bjesijat ima svacije htjegne:
Er u gnima vidi occito
Svôe slobode samarscegne.

Dusi usroce tesciju smecliju,
Kôm glubovnik jace ghine:
Vechje er use mukku vechju
farobjenoi dusci cine.

Zarnje pramen stjegh nemio,
Pod kjêm vojnik trudse pasi:
Koga dimje pozarnio,
Kî if ohole glave islasi.

A sa slatnjem tkogod hodi
Na slatuje rob kupljeni:
Pace gdise slato plodi,
Nach ikakav plod ne szjeni.

I ne samo, dâje svjema
Sarze u varkah fadojeno,
Negh i ljepos ista gnima
Privaraje, himba, i pljeno.

Silna u ustjeh gnih rusciza
Silno zvjerje sillom plodi:
I s' pristoglja ljepa liza
Ponoffita lasc gospodi.

U obrasûim ter svudjêre
Ghifda uresna varka milla,
I mnokrati bjakke, i cerse
Kriu naravna gnih bljedilla.

(CLXXVI.)

Gnima odasvud oko glave
Isviase , plete , i varti
Potisctene zjeh naprave
Strahovite pljen od smarti.

Cjem martacki pram hitrechi
Vjescto na svoj pram prisade ;
Da scto odvarfce zarv smardechi
Vilignaje dika sade.

Svêje u gnima bef temeglja ,
Nejma u gnima vjere , i reda
Lize , pogled , stupaj , sceglja ,
Plac , veseglje , cin , besjeda .

Rjeh , scto sarze rjetme usillj ;
Tjem tvâ mudros pusti vechje
Gljubit tvoje poghibili ,
I sljediti tvê nesrechje .

Gljubih , kôse gljubit ima ,
Kônam isti Boghje reko :
Svako dobro scjudi gnima ,
Nu stoj od gnih na daleko .

Er kô plamen , ki grie millo
Daglja , a bliscgna gorko uscifce ;
Parfci scena duscju , i tjilo
Onem , kîse gnoj priblifce .

Toli gljubav tebe stravj
Tac da nemosc marfjet nagnu ,
Daj rafboran u gljubavi
Od dvje tughe ufmî magnu .

Dvori , i slufci jedne urese :
Iscti , i sljedi jednu diku :
Er s dva sarza nevidjese
Plemenita duscja vjiku ,

P J E S A N XXXIX.

Alliti Rasgovor, u komu Matti sagorku svjettuje na udadbu: a ona pri ljeposti od Dievicjanstva udadbene rasblude pogarghiva. Slošcegne u mallone sve varste od spjevagna slovinškoga, na priliku od Pindarovjeh mnostrukjeh pjesnji, kojese sovu Dythirambi.

GDI tekuchje u Jezero
selenise Gaj ogleda:

I govori, cjem scjamori
Krof listjemu vjetriz milli,
Ljepoti resime
Proletno sej vrijeme.
Tuj sagorku sjeda Matti
Ufe ovako svjetovati.

Mat. sagorko, cjuj mene:
Nije dobro, nije pravvo,
Tvê bitje ghjdavo
Bes Druga da vene.
sdruscise Draga mâ;
Er mlados svôu gubi
Tko glubjen negljubi,
A gljubit moch ima.

sag. sa prighnutme nejmasc mochi;
Er mae miso stanovita
Svjet uscivat u cistochi
Koju szjenim vechje od svjita.
Nedostoji blaghe od cesti
Njednu sresti
Dobru sgodu
Pri sabavi od gljubavi
Tko ostavi svôu slobodu.

- Ljepoè sljedit s' svom jakosti
 Po dubravah lovne trude .
- Matti* Ljepsceè kuscjat u radosti
 Dopuscetene slas rasblude.
 Nevidisli, kò vesela
 Uf dub milli losa ufrastji?
 Dubjoj dighni, probljehhjela ,
 I pustàchje na tle pasti.
 Pravàe rados posred krila
 Vjereniku dragom biti .
- sagorka* Pravàe slados ljetta milla
 S' djevicjanstvom provoditi .
 U gliuvefni nije koristi ;
 Gledaj, Majko, gdi marfechje
 scjamorechi plame odmechje
 Svoga is krila lovor cisti,
 Cjasni lovor, kije dika
 Svjeh Vitefaa, svjeh Pjesnikaa .
 Gnegàchju sljediti , er prikor occiti
 Menise, Majko, mni; da dubi od gore
 Nasc scivot gljuveni cistochjom svoòm kore .
- Matti* Pustàje mlados två gora besdubrave ,
 Bes listja dubrava, livada bes trave,
 Tjem uspreghni tej svevoglej ,
 I priglubi ves gljuveni ,
 Buddi u zvjetju kitno poglje,
 Buddi u vohju dub seleni .
- sag.* Kad zavti zorni zvjit suncjanjeh prie frakaa ,
 Tad scjudi naresit guimèse Vil svaka .
 Alli kad
 Vberèga Pastjer mlad;
 Ghinèmu vas ures .
 Tac i Vil,
 Kù gljuvena ranni strjil,
 Kòj s' hude namjere
 Pirni Bogh ubere
 Zvjet , u kom sva cjaas jes ,
 Cnu bjesci blaga ces :
 Doklegod opchjene
 Pogardom neszjene
 Na svarhu poveng.

- Mat.* Zvijet neubran mre najprece :
 A kad Dikla ljepa , i mlada
 sadjedèga sa pram , tada
 Uf gne ljepos ljepos stjece .
 Na dragom svom' busu rumenu diklizu
 Proljetnu vigh rusu od zvjetja kraglizu .
 Onàse gosposkjem grimisom odjeva ,
 Gnoj flatna ghisdave
 Stoji krunna varh glave ,
 Cestita naprava moguchjeh kragljeva .
 Strafcju od dracjaa osctrjeh ima ,
 Recki usmofcne glave od svjita ,
 I podlofcnjem nad zvjetima
 Udficèse ponossita .
 Nùse od onad' snaj da slavi
 sa zvjet najdrafci , i najparvi ;
 Kadjoj Majka od gljubavi
 Ures poda svojom karvi .
 Tjem ona sred plama rasbludno sva gori ,
 Kafcjuchse svjesdama prie danka o zori .
 Pak prosipgljuh na travizu
 Rosni biser , veli svjeme :
 Vighte , kòsam ljepa u lizu ,
 O Pastjeri , beritème .
- faç.* Buddi sctohoch : nu svak veli ,
 I occito tojse kafce ,
 Da mirisce cemin bjeli
 Od gljuvene ruse drafce .
 Tako sama
 Nad gljuvenjem rasbludama
 Cistochjàje svjetu od szjene :
 Ona dike neifrecene ,
 Ona miris od kreposti ,
 Od radosti , od pokoja
 Djeli is svoga djevicnoga
 Neodzkvargnena perivoja .
- Mat.* Narancevo bjelo zvjitje
 Gorko , i gljuto vohje plodi :
 Tac djevicko na svjet birje
 Njednu sladost nenahodi .

fag. Sveje inako, sve neblaghe
 svjesde kuscja Dikla udana,
 I svarchjese na dni draghe
 Djevicjanstva usdisana,
 Kê draguju, kê nad svjima
 svjesde gljube slicno gnima

Bef drûscbe sunze jes; tjem sctoje u naravi
 Sve gnegov dragh ures i klagna, i slavi :

Otvora tisuch' occji

Livada zvjetja milla

Ja gledat sred istoci

Gnegova frak svjetlilla :

On jesen ufrastjeljim

Kittama goji veselo :

A ljettu klasjem srelljim

Oghgneno slati celo .

Mjesezje bef druga : dvorega svjesde sgar :

On nochni gospodar ,

On jasnjuh od slugaa

Ograghjen banise srebarna sred kruga :

Sctode ljepsce negh zora? Vigh, i gnu djevizu

Gdi viiri s' prozora u kitnom zvjetizu .

Kon gne vjerna svegh daniza ,

Kô djevicka strascja siva :

Ona Dikla sramefcgliua ,

Kascjuch rumen plam sred liza ,

Kriese , bjesci, nechje ufase

Sunza, kêjoj priblicjase .

Svesctode ljepsce u naravi, eto najvechje

Djevicnomse cjasti slavi, i gljubav nechje .

Mat. snasc sctode djevstvo, nefnasc sctoje

Bit gljubjena, i gljubiti :

I nevjescto sarze tvoje

Svôu ces nefna prigarliti .

Nu kuscjaj, Hchjerze mâ , to dobro najpric ,

I nachjesc ; da nije

Pod sunzem steh ikad sladosti millie .

Imat Druga dicna, i mlada ,

Koga tebi njedna s goda

Ugrabiti nechje ikada

Do smartnoga moč sahoda .

Misli, i srečje scgnim djeliti ,

Jad, i boles u potrebi .

šcivjet u gnem, a on u tebi :

Ti gnegova, on tvoj biti .

S' svoóm ljepotom tvâ ljepota

I duh s' duscjom sdruscen cjutti :

Scgnimse gljubit sa šcivota ,

Gnega garlech isdahnuti .

Mirnom svarhom u pokoju

Okrunniti smart blašcenu ,

I ostavit ljepos tvoju

U porodjeh ponovgljenu .

Cestitôse, od kê nije

Nach pod Nebbom samjernie :

I josc sumgnisc sagorko? Josc mlados tvâ nechje

Prigljubit sej srečje ?

sag.

Nije srečja, što cinî nesrečne, i smjerne ,

Kjêh vesom sjedini udadbe cemerne .

šnaj da odi na ovoj vodi

Vidjelâsam tisuchkrati

Mnoghe udane Vile isbrane

Sufam jezer usmnašcjeti :

I cjas oni proklinati ,

Kîih djevicke i' slobode

Na nesgode ,

Na rasmirja, na bolesti

Htje s' nekobnom hudom cesti

Na scenidben stan dovesti .

One vegljahu : Vjerre nji

Trudnomu nachi tesčjaku

U šimnoj kratkoj vedrini ,

U ljetnom suscnom oblaku .

Ni u pirnoj Vilam rašbludi

I u Pastjeru gljuvenu ,

Ki kašce gljubav oghgnenu ,

Dokle stech budde što šcjudi :

Stravgljen Pastjer gori od visce

Zječ ljeposti kê hvaglijene :

Gorko usdisce, šceglnô isdisce ,

Cejne, bljedi, gasne, vene .

Dubovoj u kori svud pisce drago ime ,
 I kako vas gorji plamenom sladkijme .
 Kad bjeli dan sjeva , kad mucu markla noch
 Svôu gljubav pripjeva , i prosi gnoj pomoch .
 Tuj hvale , tuj tufcbe , tuj dari , tuj mita ,
 Tuj molbe , tuj slufcbe , doklèje ispita .
 A kad mûje farucena , plove u radosti .
 Ghine u gnemu sva spomena predgne gorkosti .
 Gnu scivotom pravjem sove , sebe ofcivgljena :
 Gnu od dusce Raj gnegove , sebe blaścena .

U to fine pirna zora ,
 On rad sceglje miran nije ,
 Moli sunze , da put morra
 Svoj pospjesci stupaj prie .
 Kad dan poghje sred sapada ,
 Eto u vjenzu prighifdavom
 Pridamûse Dikla mlada
 S' tanzim , s' pjesnim , s' gofbom , s' slavom .

Gnemu parvo uscivagne
 Plama ugafi vechi dio :
 Er svak srechju szjeni magne ,
 Kûje stavno posvoijo
 Pak pospjescno svakcjaz stine ,
 Dokle mlados gne vilignu
 Djellom sille , i varline .
 Tescko ujarmi sa robignu .
 Cjem rone nij lize
 Vir sufaa vjekovit ,
 Ovako cjuh vapit
 Udane Diklize .

Propusctam trud kafati ,
 S' porodom kî nastaje .
 Kom' cesto tufcna Matti
 Svoôm smarti scivot daje .
 Kâ grosne suse otira ,
 Er josc da sdravo plodi ,
 Vech' jada , neghli mira
 U djezi svoôj nahodi
 U kratko rjetchju sve : sloboda pridraga ,
 Cistochja szjegнена varh slata , varh blaga ,
 Past-

(CLXXXIII.)

Pastjerska nevjerra, udadba neblaga
U cistoj odluzi scivjetme podlaga .
Djevstvo mjesez, djevstvo gljubi
Vedro sunze ifa goraa :
I svoj nikad frak negubi ,
Erse djevstvom dici zora :
Pace u djevstvu svoj vjek vodi
Sunzu, i /vjedam tko gospodi .

Tjemchju u miru neozkvargnena
Slobodomse slavit mojom :
I scivjetchju rasdruscena
fa sdruscena bit s'pokojom .
Nechju druscbu, nemir nechju ,
Cista scivjet, cista umrjetchju .

Cjem veli, prighje k' gnoj Tratorko, kije sceli :
A ona stupaj svoj, jak vihar, odjeli .

P J E S A N XL.

Molitva Jeremie Proroka.

S Pomenise, Gospodine ,
Sctose nami, vaj, dogodj :
Ah rasgledaj if vifine
Nasc pritescki prikori odi .

*Recordare Domine
quid accessit nobis &c.*

Silnjeh tughin' vlas moguchja
Nasce pljenit bitje ustaje :
Nasce ocinstvo, nascja kuchja
Inostranzim podanaje .

Sirotesmo : er nemillo
Ozi nasci martvi ostasce :
Udovicko u zarnillo
Upallesu Majke nasce .

(CLXXXIV.)

Isnjerenu suhjem slatom
Vodu, vajmeh, mi piemo ;
I pod sillu jakom platom
Pusta darva kupujemo .

fa garlònas Silnik hudi
Potefasce, kò svjer plahu :
Ni svakdagni nasci trudi
Sceglni pokoj nahoghjahu .

S' Egiptomsmo jur pri grobu
I s' Asirim mir sklopili :
Dàbi nascju prasnu utrobu
Malljem kruhom nasittili .

Bofce, ne mi sagrjescismo ,
Negh nasci Ozi, kjèh nije vechje :
Sasvjem tjeme podnjelismo
Sve pedepse gnih najvechje .

Na nascjoje vidje glavi
Slufcbenoga oblas Puka
I nitkònas ne isbavj
Is gnihovjeh tamnjeh rukaa .

Er slotvorska sabglja tamo
I pustigne fasjedasce ;
Kruh nejmahmo, neghli samo
U poscjudah dusce nasce .

Kofcja nascja suhàe sada
I scestokoj slicna pecchi
Zjeh navale silna glada ,
Kinas hara gospodechi .

U Sionu bludnoj silli
Pridalìsu sve Mladize :
A scidovskjeh ozkvarnili
Po gradovjeh Djevojcize ,

Prije

(CLXXXV.)

Prjekom rukom objesceni
Poglavize rufcno bisce:
Ni Karvnizi nesmigljeni
Prid Starzimse fasramisce.

Na sramotno Mladze djillo
Gnihov pakgljen bjes usilj •
Djecizusu prem nemillo
U koljevkah pogubili •

Nije na Vratjeh Starza snanna,
Nije tko pravdu cinit hajc:
Mladjeh Pjesnik' drusba isbrana
Pr nevogli samuklajc.

Svakànamse rados skratj
Nascja sarza nemir usc:
I pjesanse nascja obratj
U scjalosti, tufcbe, i suse.

Isgubisce nasci prami
Krunnu, s' koje svjetli bismo:
Vaj, i lele tufcnjem nami,
Pokli tescko sagrjescismo.

Eto nasce sarze placno
Pecjalise, boli, i ghine:
Eto uscivat funze sracno
Nedadunam markle tmine.

Er Sionski varh prisveti
Porafisce smione guse:
Po gnem puste sred goleti
Gladne kune scetajuse.

A ti, o Bosce, i tva dika
Nepristavna minut nechje:
I scivjeti do vjik vjkaa
Tvê prislavno pristogljèchje.

(CLXXXVI.)

Nu cemùhjesc Pukom tvjeme
faboravgljen u vjek biti?
Dalichjescnas po sve vrijeme
U nesgodah sapustiti ?

Obratìnas: i obrachjene
Nachjesc tvojoj pomne u hvali:
Povratìnam dni scjudjene,
Od pocetka kèsmo imalli.

Nu ti ghgnjeva pun gorkoga
Prostrje na nas ruku osvertnu:
Ternas *if* prid liza tvoga,
Jaoh mim *fa* svegh, Bosce, odmetnu.

P J E S A N X L I.

Od trij Djetichja u Babilonskoj pecchi.

P Rionite Bosciji stvori
Blagodarit Gospodina:
I ufnosit hvalom gori
Varh najviscjuh svegh visinaa.

*Benedicite omnia
opera Domini Domino
&c.*

Vjecne Svjesti punne uresa
Kè u Raju dvoritèga ;
I ti, o krusce svjuh Nebesaa ,
Blagodari Priviscgnega.

Slavitèga blago dosti
Vode, kè varh Nebba jeste:
I nebeskc sve kreposti,
Er *fa* va/da gnegovèste.

Blagosivgljai gljubko u sebi
Sunze, i Mjesez Stvorza svoga.
Proslavite, svjedè od Nebbi ,
Blagosovom harnjem Boga.

Vje-

(CLXXXVII.)

Vjetri , kjêma Viscgni uredno
Uploghja vas svjet ovi :
Dasc , i dascdiz scgnima vjedno
Viscgnu ruku blagosovi .

Blagosovi svôim djellima
Gnu plam oghnen , i vruchina :
Blagosovi ljetto , i sima
Svoga slavna Gospodina .

Ljetna rosa , slana od sine
fahvalimu sred veseglja :
Mraf , i studen priblafjime
Slavam dvori Stvoriteglja .

Led , snjegh buddi sasvom mochi
Blagodaran hvalom gnemu :
Klagnajtêse dnevi , i nochi
S' blagosovom Priviscgnemu .

Mugna , kojom oblak sine ,
I svi oblazi u nalogu ,
I s' svjetlosti markle tmine
Dragh blagosov dajte Bogù .

Kolikàje tvâ scirina ,
Plodna femgljo , švud tvojeja
Blagodari Gospodina ,
Hvali , u/di/cj varhu svega .

Blagosovom proslavite
frak dobrote Boscjanstvene
Barda , i gore kamenite ,
I na femgli svesceto sene .

S' kladenizima rjeke odsgara ,
Ofdal morre sasvom vlasti
Neumarloga Gospodara
Blagodarnjem slavam cjasti .

(CLXXXVIII.)

Sve nakasni morske, i njeme
Ribe, u vodi kê letite.
Blagodarstvom neis/mjernjeme
Neis/mjernoga proslavite.

Ptize krilim hitre, i spravne
Harlit viscgne uf dvoroye
Gospodinu nepristavne
Posilajte blagosove.

Plahe svjери varlovite,
I pitomjeh skot scivinaa,
I Sinovi gljudski usmite
Blagodarit Gospodina.

Israelski pravovjerni
Blagodari Puce Boga:
I svoj ures vjik samjerni
Hvalij, uresa varh svakoga.

Posveritegl svaki Bosciji
Blagosovom setuj Viscgnega:
Blagosovom svaki usmnofci
Gospodinov Sluga gnega.

Blagosovmu dajte svudi,
Sveti, i sarzem Ponisceni,
I s'Duscjama pravvjeh Gljudji
Svi scivoti gnih blasцени.

Vjecnom Dobru draghjem djellom
Daj blagosov Anania,
I s'privernjem Misaellom
Bogogljubni Azaria.

Hvalitèga, kôje trjebi,
I scegnoga usnosite
Visce od semglje, vijce od Nebbi
Krilim slave vjekovite.

(CLXXXIX.)

S' Duhom svetjem Chjachka, i Sina
Blagosovom svi cjastimo,
I svjeh Rajskeh varh visinaa
Vjecnom hvalom usdighnimo.

Blagosovjen Bosce tisi.
Sred nebeske tvarghje, i dize:
Hvalom, slavom tise usvisj
Nad stvorima svjem u vjike.

P J E S A N XLII.

Priblasene Djevice Marie.

Gospodina u veseglju.
Usviscivam dusce i s' moje:
Moj duh stravgljen usigroje
U mom' Viscgnem Spasiteglju.

*Magnificat anima mea
Dominum &c.*

Erse obafre Sluscbenizi
Na priklonos poniscenu:
Eto svatchje sad blasfenu
Narodime svikolizi.

Pokli ucinj vele meni
On, kije moguch nadasvjime:
Gnegovòje sveto ime,
Prid kjém tarne smaj pakgljeni.

Millosardje djeli svoje
On svegh punno srechna plodda
Od narodaa do narodaa
Svjem, kojise gnega boje.

On ucinj, dàje occita
Svòe miscize jakos mnoga:
I rasumom sarza svoga
Rasu ohole glave od svjita.

Mochne s' stolom svôem rastavj;
 Smjerne u'visj, i okrunj;
 Gladne dobrim svjem napunj;
 A obilne prafne ostavj.

Primj u millos s' blaghe srechie;
 Israella slugu svoga;
 Termu eto scjudjenoga
 Spasiteglja posla vechje.

Pametujuch svakolika,
 Koja nascjem rece Ozima,
 Abramovjem Sinovima,
 I Abramu svom do vjika.

P J E S A N XLIII.

Svetoga Zakarie.

Blagosovjen Bogh priblaghi
 Israelski Gospod bio:
 Erje svoj Puk pohodio,
 I poslômu odkup draghi.

*Benedictus Dominus
 Deus Israel &c.*

Onje u'fdigo nam vjecnoga
 Od spasegna slave, i dike,
 Sred cestite kuchje u vjike
 Od Davida slughe svoga.

Kô po usta rece odavna
 Od prisvetjeh svôih Prorokaa,
 Navjesnikaa, i svjedokaa
 Obechjagna svoga slavna.

Eto mîsmo, pri porafu,
 Od slotvoraa sahragneni,
 I od svjeh injeh, ki skupgljeni
 Na nas goje smartnu omrafu.

On

On htje, darim da tazjema
 Oze nasce pomilluje,
 I svoj u vjek spomegnuje
 Sveti fakon Vmarljema.

Ovòe kletva kòm faklèse
 Gnegda Abramu nascem djedu,
 Dàchje ifvarsцит svòu besjedu,
 I na dàrnám pridatchjèse.

Neka od nascjeh neprijateglja
 Slobodjeni, varhu svega
 Mi slušcimo vjerno gnega
 Opchjenoga Spasiteglja.

I nek' fa svegh nasc pocigne
 Vech putovat duh prid gnime
 S' djellovagnem ifvaršnjime
 Od kreposti, i svetigne.

A ti, Sinko, Priviscgnega
 Srechnìchjesce Prorok svatti,
 Prid gnim iduch fa spravgljati
 Gospodina drum tvojega.

Glasitchjesca Puku svomu,
 I scgnim nauk od spasegna,
 Kjèmchje od duga sàgrjescegna
 Oduščetne doch svakkomu.

Unutargnoj po millosti
 Pohoditnas Bogh dotece:
 Ter kò sunze šgar istece,
 Dànam stari grijeh oprosti.

Da obasja, kjeh obstira
 Kruta tamnos smartne sjenni;
 I da upravi nasc smeteni
 Stupaj putomsrechje, i mira.

P J E S A N V L I V .

Svetjeh Ambrosia , i Agustina .

TEbe sarzem sniscenjeme
 Mi hvalimo Boga samo :
 Tebe sama po sve vrijeme
 Gospodinom spovjedamo .

*Te Deum laudamus :
 e Dominum e confite-
 mur .*

Tebe, koga sred veseglja
 Varh Nebesaa slavit cjuje ,
 sa vjecnoga Stvoriteglja
 Vassajkolik svjet posctuje .

Tebe Anghjelske cette, i scgnima
 Nebbo od Nebba, Raj ghisdavi :
 Tebe pjesnim' neumarljima
 Svjeh Moguchstvaa mnoŝtvo slavi .

Nedohitnoj na visini
 Tebe, i slavnu diku tvoju ,
 Kerubini, Serafini
 Nedospjetnjem glasom poju .

Vapech : Svetsi, Gospodine ,
 Svetsi, svetsi, Vojni Bosce :
 femglju, i Visagne tvà scirine
 Punji slava, kâ sve mosce .

Tebe slavni Apostoli
 Priuŝviscenoi darŝce u szjeni :
 Tebe klice skladno toli
 Od Prorokaa broj hvagljeni .

Tebe hvali varhu svega
 Mucenicka cista cetta :
 Tebe u Krugu svjeta ovega
 Pripovjeda Zarkva sveta .

Svemoguchje Chjachka oblasti
 Sred neiŝhitnjeh velicinaa :
 I dostojna svake cjasti
 Jedinoga tvoga Sina .

(CXCI.)

I svetoga Duha, koj
Odvjetnikse nasc nasiva,
Kise Paraz bit dostoi
Slabjeh gljudji, svjeta kriva .

Isukarste, tisi odavna
Kragl od slave varh Nebesi :
Ti neismjerna Oza slavna
Vjekuvjecni Porod jesi .

Ti, tvâ millos docjem iscte
samjeniti gljudsku slobu,
Nepogardj, ni potiscte
Poniscene Djeve utrobu .

Ti svjem Vjernjem Raj otvorj ,
Da gnih srechia vjik ne varsci ;
Kada silnu Smart oborj,
I gne osctrinu dobj, i skarscj .

Ti ob desnu Boscje mochi
Sred Chjachkove sjedisc slave :
Vjerujemo, dachjesc dochi
sa suditi krive, i pravve .

Tjem pomosi, molimôte ,
Tvoje Slughe poniscene ,
Kjéh is tugaa vjecnjeh ote
Tvojom karvi bes prozjene .

U rajskojse cin' da Slavi
S' tvojem Svetjem broje u vijke :
I od nesgode svake isbavi
Tvê nevolgne Podlofcnike .

Blagosovom tvôim dostighni
Svjehnas, kismo tvâ basctina :
Tinas vladaj, ti usdighni
Neprosjcstjeh put visinaa .

(CXCIV.)

Ti, cjim pjemô tvê millosti
S' blagosovom svakdagnijime ,
I hvalimo s' svom jakosti
Tvê do vjeka slavno Ime ,

Ah dostojse segaj dana
Zjeh dobrote tvê jedine ,
Proch grjehùnâ bit obrana ,
O prisladki Gospodine .

Millosardjem tvôim prikri
Nasce gorko ufdisagne :
Smillujnamse , Bojce, smilli ,
Kako prosi nasce ufagne

Ljek pomochi tve jedine
Ufah tughe sred najvechje :
I mê ufagne , Gospodine ,
U vjekèse smesti nechje .

P J E S A N X L V .

*Svete Zarkve, koju pjeva na Missi
u blaghdan S. Chjachka Benedikta.*

K Olla od slave, i od vremena
Nami blaghi dan dovode ;
Kadse sctuje smart blasena
Velikoga Vojevode
Benedikta, kî vjecnoga
Josc u scivot vidje Boga .

*Leta quiet magni
Ducis Gc.*

Jur pravedne sve pameti
Punnji millos fgar poslana :
Dàse u pjesnjeh svud rafujeti
Budde ovega cjaas od dana ,
I dà svescto radostiva
Usta poju, sarze odpjiva .

Varf-

(C X C V .)

Varšmo pogled nascjeh occji
Put Nebesaa strjeloviti,
Ter pašimo sred istoci
Raju slicjan drum cestiti,
Kud gre Chjachko nasc pun hvalaa
Na pokoje vjeene ofdala .

Gnemu diku mnoŝtvo vodi
Glasovitjeh od Sinova :
Istom sunzu, kjêm sve plodi,
Slicna plodnos jes gnegova :
Pace on Svetjeh vechje stvorj ,
Neghli sunze zvjetja u gori .

Abram gnemu odgovara
Krof neifbrojnu djezu svoju ,
Komu obechja Viŝegni ŝgara
ŝvjedam jednak rod u broju,
I parŝcini, kâ beŝ mjere
Po krajũse morskõm stere .

Sluŝci, i dvori vran krilati
Gnega Ilii starom' slicna :
On u spillu stagne obratj
Rodna dvora gospodicna :
I u hridni grob priprosti
Zvjet ukopa svõe mladosti .

Kad ŝjekiru if dno vode
ŝapovjedi svoõmje iŝveo ,
Poprav moŝce s'te prigode
ŝvatse novi Elifeo ,
Koi cudom davno u vrijeme
Proslaviŝe jednak jeme .

S' Jozefõmga ŝtid prisveti ,
I cistoehja ŝdruŝci u svemu :
ŝa doŝjasto prividjeti
Drughr Jakob bješce u gnemu ,
Pokli gnegõu vid proŝtrjese
U najdubglje vjeene udese .

Ah on darſcech u spomeni

Dasmo gnegov Puk, i cetta ,

Priveònas u blaſceni

Mir iſ gorke ſledi od ſvjeta ,

I u rados, koju duſcja

U vjek s' Viſcgnem prima, i kuſcja .

P J E S A N XLVI.

*Alli Talianski Sonet S. Filippa Neri
iſtomacen .*

K Adje duſci bitje u Bogu ,

I gne s' Nebba traghſe uputj ;

Kò da umarle ſtvari mogu

Duſciju k' ſebi priteghnuti ?

Kad svàe od Boga, ter gnu ſtvorj

Bef pomochi Gospod ine ;

Kò dàe ſatre, ſmakne, umori

Svjct bjeguchje pun taſctine ?

Sasvjèmtjèmjoj nije temeglja :

Er gnu ſille put poraſa

Slabo ufagne, plaha ſceglja ,

Taſcta rados, prjeka omraſa .

Terje oſljepe, da neugleda

Srechju, kâjoj dalek nije :

Kâ s' ſamoga, ſnaj, pogleda

Poblaſcenit moglàbije .

Cemùe odmetan, i bef vjiire

Ah u gljudjeh dio umarli

Onem djelu, kî neumirre ,

I do Nebba ſnagnem harli ?

Cemu,

(CXCVII.)

Cemu, ah cemu dusci tjelo,
Mrak svjetlosti posluh neda,
Cemu nepravvo, i nemillo
semglja Nebbu sapovjeda?

Kî stan tac tvard sasvorechi
Duscju u/darfci, da neusbude
Jaka isdavnom svjetu utechi,
I raskinut vese hude:

Ja u pokoju stavnu, i mnoga
Plesat stupom svjesde od Nebbi,
Boga uscivat, bit u Bogu,
Bogu scivjet, umrjet sebi?

P J E S A N XLVI.

*sci-vot S. Chjachka Benedikta u Kra-
tko slofcen na nacin od Zarkov-
njih skupno-molita-va, Kojese so-vu
Letanie.*

SMill ujnams, Gospodine
Isukarste blaghi, i milli :
Zjeh dobrete tvê jedine
Ugledajnas, i priktili .

Isukarste cujnas s' Nebbi ,
Ter uslisci nasc glas vechje ,
Cjem vapimo pri potrebi
Is dubinaa od nesrechje .

Visegni Chjachko jurse gani
Na zvigljegna vaj naseega :
I ti o Bosce Sinko isbrani
Spasiteglju svjeta svega .

(CXC VIII.)

Dusce Sveti, kjêm sve moſce ,
Smillujnamse gljubko, i proſti :
Sveto Trojſtvo, jedan Boſce ,
Prigarlinas tvôm milloſti .

Maria Majko Sina Boga ,
Kâsi od Djeviz' krunna, i dika ,
Moli fanas slavna tvoga
Chjachka, Sinka, Vjerenika .

Benedikte ſgraditeglju
Redovnicke od dobrote ,
ſa nas nacem Stvoriteglju
Umoliſe, molimôte .

O poganski ſatriteglju ,
Kî nevjerſtvu tvoj Puk ote,
ſa nas nacem Stvoriteglju
Umoliſe, molimôte .

Ti ſciv poſre u veſeglju
Boga, i vjeczne ſrak ljepote :
ſa nas nacem Stvoriteglju
Umoliſe, molimôte .

Ti hrabrenom u temeglju
Podnje od trudaâ sve tegote :
ſa nas nacem &c.

Plechi obarnu Roditeglju ,
Cjem ſa Sina Bogh uſôte:
ſa nas nacem &c.

Strenu ſudu ſtavnos zjeglju
Vratj, i ſciva ſvjet klagnôte :
ſa nas nacem &c.

Obra hridie ſa poſteglju,
A ſa druſcbu ſvjerske ſkotte :
ſa nas nacem &c.

(CXCIX.)

scivje o gorkoj travi, i seglju ;
A vir starmi pojòte :
fa nas nascem &c.

sdruſcen tvomu Spasiteglju
Dalek svjeta, i grjehote :
fa nas nascem &c.

Uskarsegna u Nedjeglju
Cjudnom hranom Bogh pittòte :
fa nas nascem Stvoriteglju
Umolise molimòte .

Draccjam smarsj bludnu ſceglju ,
Kad pomislj ti nehote :
fa nas nascem &c.

O cjudesni Tvoriteglju ,
Dvasc ti otrovim jakos ote :
fa nas nascem Stvoriteglju &c.

Vratse ulomj Nepriateglju ,
Iſ Subjaka kî proghnòte :
fa nas nascem &c.

Tvoju krepos sunza-bjeglju ,
ſli nemogu, da osramote :
fa nas nascem &c.

Svjetlos Puzim donje u ſceglju ,
Viſcgni Anghjele posla pòte :
fa nas nascem &c.

Hudobskomu Motriteglju
ſgradde opalj, lughe, i plotte :
fa nas nascem &c.

Tebi, jak svom Streniteglju,
Pako odstupj pun sramote :
fa nas nascem &c.

Kad ti obratj svou najvreglju
 U rugh sargbu, sille u scpore :
 fa nas nascem &c.

K' svomu uisegnem Shraniteglju
 Narod vrachjen slaviôte :
 fa nas nascem &c.

Provre if hridi na tvú fceglju,
 Jakno if blatne vir mekote :
 fa nas nascem &c.

Tvoje slike dâse udjeglju,
 Hotje u kami, kî darfcjôte :
 fa nas nascem &c.

fgledno odrjescj ves Prijateglju :
 Gvosdje if vodaa sljedilôte :
 fa nas nascem &c.

K' Nebbu it Sestru snjega bjeglju
 Vidje u Duhu, kî vladôte :
 fa nas nascem &c.

Mavro, o slavni Vciteglju,
 It varh rjeke posluscjôte :
 fa nas nascem &c.

Sinka ofcivje nadu veglju
 Placnom Ozu, kî snascjôte :
 fa nas nascem &c.

O udesni Posfriteglju,
 Ko je otajno minulôte !
 fa nas nascem &c.

Ah kjêm bolnjem u veseglju
 Ne povratj ti fciivote !
 fa nas nascem &c.

Ah kê tesckom u dreseglju
Ne utjesj ti sirote !
sa nas nascem &c.

Kom' neucinj sljediteglju ,
Sve nefgode dâse ukrote .
sa nas nascem &c.

Slavechîte, ah ne veglju
Od tvôih slavaa, Chjachko , stote ;
sa nas nascem &c.

Nije moch isrijet svescto sceglju ,
Tacsu usmofcne tvê ljepote :
sa nas nascem &c.

Hodte k' vascem Braniteglju ,
O Gresnizi, naglo hodte :
sa nas nascem &c.

O Jagagnce Boscjanstveni ,
Koi difcesc grjehe od svjeti ,
Oprostinam scto pakgljeni
Ponukânas slotvor kleti .

O Jagagnce Boscjanstveni ,
Koi difcesc grjehe od svjeti ,
Usliscinas, Stvorce opchjeni ,
Kise sa nas da propeti .

O Jagagnce Boscjanstveni ,
Koi difcesc grjehe od svjeti ,
Dajnam, Bosce nasc gljubjeni ,
Tvê millosti dar prisveti .

P Ā E S A N XLVIII.

Tojes Da-vido-ŭ Salam CXXXV.
 istomacen.

Gospodinu slava, i dika ;
 Erje dobar, nekse poje ;
 Pokli stavno do vjik vjikaa
 Millosardje gnegovòje .

Druŭbo slavi svakolika ;
 Od Bogova Bogh ovòje :
 Pokli stavno do vjik vjikaa
 Millosardje gnegovòje .

Hvali krepos svjeh jefikaa ;
 Od Gosparaa Gospar tkòje :
 Pokli stavno do vjik vjikaa
 Millosardje gnegovòje .

On cjudesa sam velika
 Tvori, kjêma nije ŭnat broje :
 Pokli stavno &c.

Nebeskàje sva prilika
 Od pameti djello svoje :
 Pokli stavno &c.

Meghju djella svòa raŭlika
 femglju u vodah saŭdòje ;
 Pokli stavno &c.

Scgnega Mjesez, scgnega slika
 Svjetla, i lize suncjanòje :
 Pokli stavno &c.

(CCIII.)

Da nochnoga Dobitnika
Dan vaskolik frazi osvoje :
Pokli stavno &c.

Da suncjana Namjesnika
I svjefdaase nochi broje :
Pokli stavno &c.

On Egipta tvrda, i prijka
Parvorodne pobioje :
Pokli stavno &c.

If sred hudjeh on silnikaa
Israella isveoje :
Pokli stavno &c.

Mochna u nacin fatocnika
I samahom desne svoje :
Pokli stavno &c.

Val zargljeni u raslika
Rasdjegljegna prosjekoje :
Pokli stavno &c.

Na sramotu svjeh saprijkaa
Krofagn svoj Puk proveoje :
Pokli stavno &c.

Farauna rasbojnika
Krof vodene stratj boje :
Pokli stavno &c.

S' strafcjom svoga slobodnika
Po pustigni Puk prosejoje :
Pokli stavno &c.

sljem udorzim, i besliika
Varle kraglje posjekoje :
Pokli stavno &c.

Tries takoga Pomochnika
Snašene krunne sam satròje :
Pokli stavno &c.

Amorrea Nevjernika
Cettam donje flo svakoje :
Pokli stavno &c.

Basanina fasjednika
Slomj u nacin tanke hvoje :
Pokli stavno &c.

femglje svojeh Protivnika
fa basčtinu svoju usòje :
Pokli stavno &c.

Jakobàih slufcbenika
fa djedinu Djezi dòje :
Pokli stavno &c.

Od nas svojeh podlofcnikaa
Poniscenstvo pogledòje :
Pokli stavno &c.

Od slotvora i karvnika
fa isbavit nas priscòje :
Pokli stavno &c.

Djeli, obilna jakno rjika ,
On svjem scivjem hrane svoje :
Pokli stavno &c.

Nebeskomu Bogu dika ,
O Umarli, nekse poje :
Pokli stavno &c.

Pojte glasom svjeh jefikaa ;
Od Gospara Gospar tkòje :
Pokli stavno &c.

Pojte opchjeua Porodnika ,
I Boscjianstvo jedno, i troje :
Pokli stavno do vjik vjika
Millosardje gnegovòje .

Svjètmu buddi sa glasnika
Sad, svegh, kòmu svegh biòje :
Pokli stavno do vjik vjika .
Millosardje gnegovòje .

s-varha

I S G O V O R

Od gnekoliko vjecji ne sasma posnanjeh, i mallo obicjajnjeh u svakdagnemu govoregnu : kojese u sctegnu od ovjeh Pjesnji nahode, i susretaju .

A *Rapski lusi* : Tòjes darva mirisna, kojase u Arapskjh dubravah sjeku.

B *Betania* . Grad S. Marie Mandaljene, ne daleko od Jerusalema.

Babat : Klopitagne u hodjegnu, alliti stupagnu.

Bogostjecno djello . Kojemse Bogh stjece.

C *Cedri*, *Dubi priljepi*, i *privisozi*, oko *Evrjenske semglje usinofciti*.

Cin. *Atto*, *gesto*.

Cjudotvornik : Tko tvori, alli *cini cjudesa* .

D *Djello-ispravni*. *Morale*. *Dobroslicno*. *Slicno dobru*. *Drum*. *Put*. *Strada* .

E *Egipska kraina*. *Egipat*, *darfcjana* na granizah *semglje Evrjenske*, alliti od *obechjagna*. *Evrjenkigna* : scena *is Evrjenske semglje*.

Evrjenski. *Is semglje od obech-*

jagna. *Ebreo*.

F *Fenice*. *Ptiza darfcjana* sa jedinu na svjetu.

Franacki. *Is Francje* : *Francese* .

G *Gljubomornos* . *Alli Gljubomor*. *Gelofia* .

Goj. *Veseglje*, *mir unatargni*.

Grimis. *Porpora* .

Grimisno. *Di porpora*.

Gvozdovito. *Gvozdeno* .

H *Hitropchjegne dvornicko*. *Destrezza da Corteggiano nel conversare* .

Hlap. *semgljak*, *goranin* . *Vilano* .

I *Jesbina*. *Jestojska* . *Indje*. *Inudje*, *drugdje*. *Ishiriti*. *Hitro napraviti*. *Isignati*. *Prochi u niscta* . *svanire* .

Istakmiti. *Isjednaciti*. *Adeguare*. *Isvagni* . *Dvornicni*. *Esteriore* .

K *Karvnik*. *Manigoldo*, *boja* . *Kob* . *Slutjegne*. *Avgurio* . *Kobna svjesda*. *Repatiza*. *Cometa* *Kol-*

Kollovrat . favartaj od vode .
Vortice .

Kopniti . Rastapatise .

Kram . *Cupola* , e alle volte *Baldacchino* .

L

Liban . Gora , kojase is Fenicie u Evrjensku semglju prostira .

Lisimirstvo . *Ipocrisia* .

Listi sljepi . kgnighe skrovnjem slovima pisane .

M

Magdal . Grad u semgli od o-bechjagna , S. Marii Mandaljeni podlofcjan .

Mramorkome . U nacin od mramora .

N

Nada . Ufagne , cekagne .

Naadiup . Nadskocegne . *Affalto* .

Najprece . Najbarsce : illi Najprecie , tojes najgore .

Nedohitno . Sctose nemosce dohititi . *Inarivabile* .

Nedospjetno . Scto nemosce dospjeti . *Interminabile* .

Neisbitno . Sctose nemosce ispranjiti , alli istomaciti . *Inesasto* , *Inesplicabile* .

Neismjenito . Sctose promjenit nemosce . *Incommutabile* .

Neisfrecno . Sctose nemosce isfjeti . *Indicible* .

Nekobno . Nesrechno . *Malagurato* .

Neobhitno . Sctose nemosce obhititi . *Incomprensibile* .

Neotessan brek . Ne isravgnen .

Nepomicno . Sctose nepomicice s'

s' mjesta , illi sctose nemosce pomaknuti . *Stabile* .

Neprijmerno . Sctose nemosce primjeriti drugomu . *Incomparabile* .

Neredno . Bes reda , i nacina .

Nesmisogljeno . Sctose nemosce mislim podpunno doprijeti . *Inpercettibile* .

Nevatse . Hjetiti , ko da nechjesc .

Nudditi . Blasniti na scto .

O

Ogorciti . Ciniti , da scto ogarkne .

Odvjetnik . Tko odgovara sa tkoga . *Odvjet* . *Odgovor* .

Osmobiti . Uvrjediti : rasvarchi .

P

Pecjalitse . Tusciti . *Pecjal* , alli pecjo : tuga .

Podnosije . Sctose nogami podstavglja .

Pohrana . Shrana . *Ripostigljo* .

Poprav . Pravvo , uprav .

Posor . Okko .

Posritegl . Tko gleda , i posira .

Prigvosditi . Pribiti gvosdjem scto k' cemu .

Povjetarze . *Aria* .

Primjeriti . Prikladati . *Paragonare* .

Profracno . Profirno , prof sctose mosce profreti . *Trasparente* .

R

Rabechje . Netarpechje . *Risentito* , *delicato* .

Rasbojnik . Tko rasbia , i odira putnike . *Affassino di strada* .

Rasmirje . Rasvarscegne od mira ,

ra, savada.
Raspredati. kô scene cine, koje
preduchi u skuppu, tughje
posle pripovjedaju.
Rotno. slo, i opako.

S

Samjena. saplatjegne, *Compen-
so*.

Samosilnos. Silnos. *Violenza da
dominante*.

sarcjati. sceglno gledati, i ne-
pomicano. *Mirar fisso*.

sasjeda. *Insidia*. sasjednik. *Insi-
diatore*.

Satritegl. Tko satira.

scderglivo. Scto scdere.

Scpota. Scjalla. *Scherzo di pa-
role*.

sgledno. Scto u cjas prohodi,
kô pogled.

Siono. Silno.

Sionska gora. Na kojoj u Jeru-
salemu bji sagradjeno glasov-
vito Templo Salamunovo.

Skladati. U sklad, i u red stav-
gljati.

Skot. Narod od svjerji. *Razza*.

Smjerno. Priklono. *Umile*.

Solima. Grad Jerusaleml.

Stanaz. scivaz kami.

Strafscniza. Mjesto, i stan od
strafce.

Strenitegl. Tko satira.

Stvor. Djello, alli stvoregne.

U stvoru: u djellu. *In ef-
fetto*.

Sverodno. Scto svaku stvar plo-
di.

T

Traciti. Rasglasivati.

Trak od rjeke. *Ramo di fiume*.

Tvoritegl. Tko tvorji, cinji,
djelluje.

V

Vepar. Prasaz divii.

Vjekostvoraz. Stvoritegl od vje-
kaa.

Uniscjegne. Obratjegne u nisceta.

Ufdahnova besjedla. Mjescjana s'
ufdasima.

Usglavje. Na sctose glava nasla-
gna. *Capezzale*.

Uvit. Konop. *Fume*.

Z

Zicjati. Ciniti glas od smie.

Zjeglje. Zjelie. *Pja inijero*.

Zvijet sunojani. Koise k'sunzu
svegh obrachja. *Girasole*.

A ostalèse rijeci mogu rasum-
jet po sebi.

Svarha.

MAGDALIDOS
ILLYRICÆ

Liber Primus

AB AUTORE

D. IGNATIO GEORGIO
LATINE REDDITUS.

AD

JACOBUM FACCIOLATUM

Virum Eloquentia Eximium ,

ET IN PATAVINA ACADEMIA

Priorum Analyticorum Interpretem .

MAGDALIDOS

ILLYRICAE

Liber Primus

À A L T O R E

D. IGNATIO GEORGIO

LATINÆ REDDITUS.

A. D.

JACOBUM FACCIOLATUM

Vitium florentis Eximium.

ET IN PAVANNA ACADEMIA

Priorum Analyticorum Inscriptum.

AD LECTOREM

Pios Divæ MAGDALENÆ, in Massiliensi specu delitescens, amores, atque suspiria octo Libris, Slavonico, sive Illyrico rhythmico conscriptis, juvenili olim ætate cecineram. Id quidem ex pietate potissimè: verum & eo consilio, ut mea lingua hominibus præstantiam approbarem Idiomatis sui. Quod non modo amplitudine, (nam ab Adriatico mari ad glaciale Oceanum, exindeque per mediterranea ad Persas usque, ac Serum, seu Sinensium confinia porrigitur) sed verborum etiam copiam: orationis nitore, atque acumine: circumscribendam, explicandamque sententiam gravitate inter ceteras dialectos vel cum nobilioribus emergit: hoc dumtaxat infelix, quod populos olim sortitum sit Bellona amiciores, quam Palladi; nunc verò, quod ferè impium, patrii sermonis, ut plurimum, contemptores. Exoticis Linguis student, nativam negligunt, ut planè pudeat eam cultè loqui: non animadvertentes, quod utint ceteras addiscant, futuri sint semper hospites in alieno, perinde ac quædam humo non sua commendata arbores, quæ poma vel insuavia ferunt, vel cariota. O vellent meminisse Isidori Hispanensis sapientissimum dictum. Cum omnium linguarum scientia difficilis cuiquam sit, nemo tamen tam desidiosus est, ut in suam gentem positus suam gentis linguam nesciat. Nam quid aliud putandus est, nisi animalium brutorum deterior? Illa enim propriè vocis clamorem expriment: iste deterior, qui propriæ linguæ caret notitiâ. Orna quæ Patria sunt. Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμη, inquit Euripides. Quapropter ut supradicta mea opinionis veritas, consilii que opportunitas, ac pondus, alienigenis quoque iudicibus, eluceret; primum Illyrica Magdalidos Librum Latino verti carmine, & quanquam verbum verbo scrupulosè non reddiderim, certè sententiam ex sententiâ propemodum religiosè traduxi. Perspicias, optime Lector, quam difficillimis perplexisque rebus exhibendis, conterquenda vibrata suavitate sententiæ, excitandisque quibusdam in oratione, ita dixerò, igniculis, Slavonicum latoma, ca menque succederit; ut nulla vel calumniam, vel oscitantiam venia reliqua sit quibusdam ex Nostriis, parere illi cum Italico, Latino, Græcico vim, majestatemque inesse negantibus. Paucis: siquem ipsorum in hujusmodi incu-

Isid. Orig.
Lib. 9. cap. 8

Eurip. in
Teleph. ap.
Stob. ser. 39.

brationibus affluentia, opportunitas, efficacia dictionum quandoque desituit, id sibi impulet ineptus lucubrator, non lingua.

Caterum ignosci mihi postulo, sicubi in Translatione mea versus duret, vel cadet: quippe liber non est, sed servit, obsequiturque contumaci interdum, sermone Latino mirum in modum refractaria versioni. Porro, ut constet verentis fides, malui auribus deesse, quam animis, & sensa examissim exprimere, quam cum sententia detrimento carmen extollere, ac emollire. Insuper ne mirere vocabula, Apostolicus, Apostola, & forte perpauca alia, quae cultam, consuetamque phrasim non redolent; ea siquidem consultò admisi, ne te in re modicà per periphrasem tormenta detinerem, non raro sententias obnubilantium, & meandris, atque ambagibus suis inoffensum orationis intercidentium iter. Denique si hoc Specimen tibi arriserit, reliquos quoque Libros, ubi nactus fuero a gratioribus otium, latinitate donandos suscipiam. Nunc hypotheses tantum, atque argumenta singulorum sapientiae tuae, atque humanitati propono: reputa, amabo, an digna sint, quibus vel succisiva tempora impendantur. Tu mihi autor, tu praceptor, tu dux. Τυ φλαῖ ποδι ὀφθαλμὸς ἐῖ συ, ναυβάταισιν ἄσπον ὤσ.

Eurip. in
Phœnis.
Act. 3.

In Lib. II. Mores, artes, fraudes, quibus usa est olim in amando, Magdalena commemorat, ac detestatur. Eclypon puella per modicos sensim gradus inlicentiam delabentis, tandemque luxuriantis, ac superbientis in scelere.

In III. Ingemiscens narrat pristinos suos in vultu excolendo labores, solertiam, immoderationem. Exprobatio exquisiti nimium Muliebris cultus, Juvenumque recordia, Species saepe fictas ad insaniam usque depereuntium.

In IV. Cum sua probitati insidiantibus cogitationibus pugnat, & vincit.

In V. Divinam Gratiam, tum homines justificantem, tum justificandis opitulantiem, altiùs meditatatur: cuius intimam olim indolem perceperat, Theandro magistro.

In VI. Quicquid egerat Christo Domino patiente, gemebunda reminiscitur.

In VII. Agit de amando Deo, & quos ardentiores potest, in eum Amores expromit.

In VIII. Ad Superos elata Deum apertè videt; terrisque mox reddita, ubi de Divinitate, quam viderat, amplissimè descripsisset, amoris impatientia, & celestis Amanus desiderio confecta, eripitur mortalitati.

MAGDALIDOS

LIRER PRIMUS.

Immensi concepta Patris de perpete Verbo
 Filia, diva FIDES, veteris nova nuncia Veri,
 Et laudis lux prisca novæ. Si Cœlitis aula
 Sol DEUS, ipsa Deum demonstras prævia Solem,
 Candida ab æternis exorta cubilibus Eos.
 Tu nobis cæcâ sub nocte jacentibus afflas
 Jucundum formosa diem: tua numina adorat,
 Pronaque magnanimos inclinat ad oscula vultus
 Gens diversa locis, studiisque, ac moribus impar.
 Contra Erebi fraudes tua fulgida signa secuti
 Conspirant, eadem sperando, & amando, tuisque
 Auspiciis nimis alta petunt. Malefacta gementi
 Sternis pace viam: via diceris aurea Cœli,
 Cœlum animi, morumque animus, pretiumque, vigorque:
 Atque illustre Bonum, Verum sublustre: retrusus
 Fulgor, & arcanum fervans caligo nitorem.

En duce te Superos pulcherrima MAGDALIS ignes
 Haufit, & humanâ spectans sub imagine Numen
 Novit, & humanâ sub imagine Numen amavit.
 Illa & delicias ardens liquisse priores,
 Et scelerum causas, cultæque piacula frontis,
 Perpetuo culpam compensatura labor
 Ferales penitus sibi, criminibusque latebras,
 Horrendumque cavo reperit sub monte sepulchrum.
 Ut post præteriti vestigia dempta reatus,
 Quicquid mortales te prælucente per umbras
 Credidit, in Superis tandem sine nube videret.

Ergo age, dum recolo tenebrosâ in caute dolentem,
 Et crebros triplici referentem ex hoste triumphos,
 Erige, Diva, meos majori flamme sensus:

Illius tibi servit honos : laudaris in illâ ,
 Debetur nam tanta tibi : tu magna moventi
 Fons decorum fueras, meritique novissima merces ;
 O mihi pro tanto post fata extrema canore
 Detur innociduum per tempora serpere laurum .

Nunc o, nectareæ largo qui flumine Suadæ
 Corda, animosque rapis, Sophiæque, JACOBE, repostæ
 Sacra Antenoreo referas plaudente theatro :
 Accipe (siquis honos Musis) quæ pauca repono ,
 Dulcis Amice, tuæ geminata ad dona Minervæ .
 Heic inter positas Latio discrimine lauros ,
 Perspicias, fontesque novos, nova culmina Phœbi
 Adriaci, & qualem positis Mavortius armis
 Dalmata rite colat gentili in litore Pindum .

Phocæicis ubi structa atavis, & origine Grajâ
 Gallica montanos spectat Massilia fines ,
 Vasta patet regio : circum juga nigra vetusto
 Sylvarum squallore rigent : subeuntibus altè
 Pendentes quercus, & prona arbusta minantur .
 Heic exesa vomunt patulæ penetralia rupis
 Undantes nebulas : summos super ardua montes
 Indefecturæ nivis incrementa senescunt ;
 Dum vincit Soles, & frontem nubibus ipsis
 Celsa coronat hyems. O qualis terror! Ab imo
 Turbidus, impatiens sinuosa per antra remugit
 Auster, & illisus sylvis resonantibus amnis ,
 In se cuncta trahens, seseque sub æquoris undas ,
 Urget præcipitem declivi e monte ruinam .
 Singulat per faxa liquor, ceu murmure rauco
 Damna illata gemat, soboles cui torva ferarum
 Consociat fremitus : ululat Lupus abditus umbris ,
 Sævit Aper, Ursique fremunt, & sibilat Anguis .

Heic ubi sub scopulis nox interclusa latebat ,
 Herois Solymæa gradum remorata, sub antro
 Et formam tenebris, & formæ crimina texit .
 Olim hominum cultrix, nunc Numinis, excita blando
 Alite concaluit Superæ penetrabilis auræ :
 Totaque in amplexus inhians cœlestis Amoris ,
 Illecebras veteres, & se post terga reliquit .
 Namque simul Domini vultus conspexit, ab igne

Illicet ethereo sensus consumpta nocentes ;
 E cinere antiquæ visa est emergere culpæ ;
 Ceu Phoenix renovante rogo. Desiderat unum ;
 Atque unum sequitur : mens, ora, & cōrda per unum
 Inflammata calent, unum comitatur, & ambit
 Voce, animo, votis : nec jam sibi vivit, at ardens
 Ex illo spirat, cumque illo expirat amando .

Ad tumulum residens, in quo sua grata Voluptas ;
 Et sua fida Salus, dilectaque Cura jacebat ;
 Languit exteriùs, cor in interiora recessit .
 Ah flebat, lacrymis ceu marmora frangere vellet ;
 Et propriam exanimi vitam insudisse Sepulto .
 Haud potis est ullam mœrori accire quietem ;
 Nam periit sua sola Quies : moriturque gemendo ;
 Quod nondum moritur, dum fato concidit ille ;
 Qui vitæ sibi vita fuit : sibi vita superstes
 Est unus, quo fervet, amor : hic flamine vires
 Arcano, hic animam, sensusque ministrat amanti .

Ille triumphato postquam redivivus Averno
 Emicuit, tantum celerans lenire dolorem ;
 Sole suæ frontis primam lustravit, ut esset
 Prima sui reditus ; & faustæ nuncia palmæ ;
 Primaque Apostolicos hilararet Apostola cœtus .
 Ast ubi jam fecit per tot miranda superno
 De Genitore fidem, Stygiisque insignis opimis
 Ardua laurigeras erexit ad astra curules :
 Infelix Nymphæ (sic Divam fata parabant)
 Fraudibus Ifacidum, populique extrema minantis
 Seditiōne truci, patriâ de sede fugata
 Per freta, per scopulos ignota ad litora pulchrum
 Transtulit exilium . Multum jactata pericis ,
 Ærumnæ non sensit onus : Amor aspera vicit .
 Restitit heic tandem, quâ flanti obnoxia Coro
 Inclyta litoreas tollit Massilia turres ,
 Vivere certa sibi, Superisque, ævique futuri
 Sub cæcâ rigidum traducere rupe tenorem .

O quam læta fuit spelunca ex hospite tantâ ;
 Solem illam reputans, quem nunquam viderat ante !
 Nox exultavit, postquam loca mœsta tenebris
 Formosi vultus circumfulsere nitores .

Umbra minax illi, scabræque silentia cautis,
 Horror, & egelidæ sterili statione latebræ,
 Grata fuere animo, teneris quod noxia membris,
 Atque oculis ingrata forent: dum magna Virago
 Haud consuetata pati cupit, inque doloribus ipsis
 Majores poscit, numquam defessa, dolores.

Proh amor. O quantum, quantum o mutaris ab illâ
 Magdalide, eximii quæ quondam norma decoris
 Regnabas, cujus rutili trans lumina Phoebi
 Aurea purpureo confederat ore venustas:
 Et quæ sponte decens, melioris imagine formæ
 Ornabas proprios, ornari haud indiga, cultus!

Nunc heu qualis adest! Diurno squallida fletu,
 Dilaniata genas, scissosque informis amictus,
 Et par facta loco. Sylvarum a frondibus hirtis
 Edidicit turbare comas: a perpete rivo
 Fundere inexhaustos madefacta per ora liquores,
 A tenebris pallere: nemus conspexit ab Austro
 Indignante quati, ferit sua membra flagellis:
 Expavit per lustra feras, & amore Tonantis
 Transiit in ritus victuque, habituque ferinos.
 Ignoto ingenuas, & amaro gramine fauces
 Pascit sæva fames: lacrymis vitata laceffit,
 Non sedat gravis unda sitim: locus undique terret,
 Horrentemque animum delicta antiqua flagellant.

Non secus, implacidâ siquando nimbus ab Arcto
 Perculit irriguis vernantes floribus hortos.
 Linqvit septa viror, plantaria germine nuda
 Et germen sine flore jacent: sua fata cadentes
 Ingemuere rosæ: cadit obruta jelsimine,
 Et simul intereunt laceratæ turbine diro
 Pallentes violæ, foliisque amarantus ademptis.
 Lugent delicias, lugent sua perdita Nymphæ
 Gaudia, & abjectas relegunt ad basia frondes.
 Talis erat gremio scopulosi horroris in imo
 Magdalis auricomæ primævo in flore juventæ,
 Dum nimbus lacrymarum, & nigri turbo doloris
 Expiraturæ pretiosa rosaria formæ,
 Et frontis populatur opes. Quæ lutea crine,
 Nunc malis stat caltha: rosâ fugiente relictæ

(CCXVII.)

Labra tenent violæ, diffusaque lilia membris
Crebra cruentati vastarunt verbera ferri .

Forte olim summæ stringens fastigia rupis
Phœbus sublustrum penetrarat in intima visum :
Terroremque loci patefecit, & auxit opertum
Pejor nocte dies. Primùm defixa tuendo
Conticuit, tales mox edidit anxia questus

Hæcine sunt (inquit) tua quondam splendida tecta ;
Magdali, & in summas abeuntia culmina nubes ?
Hæc sunt aurifero conclavia perlita Gange,
Quæ Sol luce minor, victusque nitore colebat ?
Fœmina eram princeps : domino mihi nobilis auro
Cjngebat fortuna comas, mihi supplice dextra
Subdita regifricos tribuerunt oppida census :
Civibus aula frequens, pueri, innuptæque puellæ,
Obsequiis devota manus, mihi servit ultro ;
Obtutuque alacri nutum expectavit herilem .
Nunc si forte loquor, ludunt cava saxa loquentem ;
Nostraque vox nostræ responsat reddita voci :
Affociat lacrymas lacrymis torrentibus amnis,
Sola ambit solam statio, certatque vicissim
Suscipiendo meis singultibus æmulus Auster.
Ast æquum est, mores quisquis peccando ferarum
Induit, ille feras inter gemat abditus : æquum est ;
Quisquis sponte homini, plusquam Cœlestibus, olim
Servit, humanis agat a consortibus exul .
Discite Peccantes : qui crimine degener auso
Perdidit æthereos, ceu turpis bellua, sensus ;
Ob scelus admissum belluina ad tesqua dolendo
Se revocat, remeatque suus, nam mira doloris
Nos nobis reddit, Cœlumque, Deumque potestas .

Heu pudet, heu nostro nulla est mensura pudori !
En jam facta mei, Superumque, hominumque perenne
Dedecus ! O siquâ cæcos evadere possem
Pollutæ mentis stimulos, Dirasque sequaces,
O quam promptè animi sua pristina probra tremantis
Vitarem indomitos ipso Phlegæonte tumultus !
Ecce meos veteris monumenta insensa reatus
Pervolitant oculos, rabido culpa obvia rictu
Increpat attonitam, fibrisque immerisa sub imis

Tristia perterebrans agitat præcordia pestis :
 Quicquid deliqui non uno tempore in unam
 Concrevit speciem, surguntque domestica cordis
 Jurgia, & in sese se mens mea (facta sibi ipsi
 Bellum, bellatrix, & belli campus) adurget .

Pabula nec desunt mordacibus undique curis :
 Si Cœlum aspicio, timeo fatale tribunal :
 Si Terram intueor, scelerum loca specto meorum :
 Si concludo oculos, intus me cerno nocentem .
 Objiunt me cuncta mihi, quocumque recurro,
 Quid fuerim me cuncta monent. Nox furta procacis
 Ingerit illecebræ, gremio quæ textit amico :
 Hæ tacitas memorant fraudes, & dona latebræ,
 Scriptaque cæca notis : tellurem calco, per ipsam
 Emerfere mei data ferta in pignus amoris .

Improperat Titan : Mihi te vesania vulgi
 Jactavit fulgore parem. Mox Cynthia : Nostras
 Cerne vices, tu talis eras. Nec Phosphore æstas
 Ornatusque meos tu compta Aurora recenset .
 Montivagas pecudes mea laxa licentia signat
 Æquat vita rudes, morumque incuria lucos :
 Atque hæc saxa meum cor longè durius ipsis,
 Ah nimis æthereâ refugum mollescere flammâ .

Dum sic interea mihi formidanda recurso,
 Et Mors, & Phlegeton, & Judicis urna minantis
 Continuo nostros circumfider horrida visus :
 Cernere me videor, qualis iam perdita cerni
 Sub Styge digna forem, spe diruta, & obruta pœnis,
 Et per Tanarios depasta medullitus ignes .
 Territa diffugio : sed quo fugiendo sequentem
 Effugiam? Propero per devia lustra, simulque
 Mergor inaccessæ densa caligine sylvæ :
 Attamen (o miseram!) mecum mens conscia mecum
 Et fugit, & latitat, meme vitoque, sequorque :
 Hostis inest, hostem quis possit fallere sensum,
 Atque intus vigiles fugiendo evadere curas ?

Nubes, quæ latos properat mihi condere Soles :
 Sol, quo (more nivis) per longos tabeo luctus
 Luctus, cui similem non est reperire : perenni
 Persimilis letho formido, & lethifer Orcus

Fit mihi imago mei sceleris, faciesque malorum
 Exercens rabidos animo concredita morsus.
 Me fulgur sine nube ferit, sine fulgure fulmen:
 Ante diem nex, ante necem me Tartara sorbent;
 Quando inter lacrymas infortunata recordor,
 Quod Superis invisa fui, quodque avius a me
 Ah rerum dominum detorserit horror Amorem.

O furiale nefas, Culpa: o quam fraude sinistra
 Nostrum pectus agis! Tu dum admittare; dolosè
 Pellicis humanos, admissa redarguis actus,
 Pallentemque reum se teste, & vindice damnas,
 Nunc video post damna malum: qui debuit ante
 Absterrere timor, nunc me post vulnus acerbat;
 Incautam segnis dolor urget, & agnita ferò
 Intempestivum geminat jactura pudorem.

En per te in Nihilum (quis credat!) adacta relabor;
 Nam (fas vera loqui) nihil es, tu Culpa, tuumque
 Indis Inane Tuis; ut pallida bruma virorem
 Delet, noxque jubat; pugnacibus eripis umbris
 Immortale Bonum, quod verè est omnia, & omnes
 Res ruerent Nihili baratrum in penetrabile, nisi ipsi
 Consimiles bonitate forent. Te, perfida, quondam
 Te cogente, mihi Favor, & pulcherrima Divùm
 Gratia, vita animi, Coeli pretiumque, decusque
 Abstitit: atque ego nil totâ mercede peractæ
 Justitiæ (mea siqua fuit) nil compote summi
 Mente Boni: nil spe potiundæ in sacra salutis;
 Nil recti studio, nil cordis luce relinquo.

At quanquam nihil es, passis cum Sole lacertis
 Magna, infanda moves: congestâ clade profanas
 Terrarum tractus, domino nec parcis Olympo.
 Fraude tuâ captos, frontis fulgore preëmpto,
 Coelicolum cuneos Nemesis sub fulgure quondam
 Præcipites inter gemitus, ac monstra repente
 Egisti in laxos flammati Acherontis hiatus.
 Litore in Eoo te permotrice futuram
 Fatali perimit sævus Pater arbore prolem:
 Hinc nova fraterno rubuit de sanguine tellus;
 Ausaque damnati luimus proavita Nepotes.
 Te duce, nimbisonâ Populis de nube solutum

Decidit exitium , cum litora perdidit æquor ,
 Egredisq; modum trans merfa cacumina Sontes
 Submerfit Libitina vadis : per te horridus imber
 Abstulit infandas flammis ultricibus Urbes.

Per te bella fremunt , didicitq; occidere ferrum :
 Repunt infidiæ , fitiunt aliena rapinæ :
 Nulla fides Nato , nulla in Conforte Maritæ :
 Atque impacati tollunt capita alta Tyranni :
 Nunc medicina nocet , latitat sub floribus anguis ,
 Et quondam placidi terrent deserta leones .

Auspice te motâ Res seditione creatâ
 In Superos fera bella , & in ipsas Conditor urget .
 Tu lethum exoriens animi immortalis , eodem
 Prognatum ex animo : rutilæ Rationis egestas ,
 Et raptus transversa furor : jam nube tuâ fax
 Ætherea in nobis , Divinaque pallet imago ,
 Inque Homine exquiras Hominem : jam diceris Orbi
 Primævum reparare Chaos , dum turbida motu
 Corporibus , mentique nocet , latèque refuso
 Sanguine Regna agitas , tremefactaque Sydera terres :
 Nam si damna pati posset , fatoque subesset ,
 Destrueres ipsum (tanti es o Culpa) Tonantem .

Terra tremens penitens , flammæque tricuspis ira ,
 Rerum turbo rapax ; ferali crine Cometes ,
 Et vulgata lues , tumidique insania ponti ,
 Non æquant tua tela ; etenim licet indole tristi
 Multa , & sæva queant , totum tamen ipsa nocendi
 At te pondus habent . Frangit sola ardua fulmen ,
 Lucos flamma vorat , violentior oppida torrens ,
 Corpora contages , perituras æquora pinus ,
 Solùm tecta ruit vis abdita , solaque Regum
 Funera præfagi pallens coma provocat astri :
 At tu semper , obes , cunctis , & ubique , simulque
 Optima quæque aufers , & quæque horrenda reponis ,

O Latro virtutum , Divini sanguinis ingens
 Jactura , o præcox , atque Ultio prima Nocentum !
 Arbor stirpe vetus , Stirps & ramosa laboris ,
 Mundum luctificæ à funestans turpiter umbrâ !
 O cladum immodicum Pelagus , quod ad usque verendum
 Augustale Dei tumidis te fluctibus effers ,

Omnia magna capax barathro absorbere voraci,
 Quæ sunt, quæ fuerant, fieri quæ posse feruntur.
 Mors nunquam emoriens, semperque immota dolori:
 Styx gravior, Styx ipsa Stygis, quæ sola petisti
 Tartareos aditus, & flammea condere regna.
 Te sine Cocitus Cœlum foret: una beantes
 Tu Domini Miseris defendis cœrere vultus.

Et tantam potui malefana admittere Pestem!

Ah potuj: & Patrem non uno vulnere læsi,
 Autoremque meum. Proh rebus Culpa caducis
 Conjurata comes: veteri proh subdita Noxæ
 Humana, & sensus mortalia nacta rebelles;
 O quantum exanimor, facinus dum mente revolve,
 Et doleo memorem bacchari in pectus Erinny!

Ast o! Nonne mihi quicquid malus edidit error,
 Ipsa Dei Soboles jucundâ voce remisit?
 Quid vobis ergo mecum est? Procul este: quid ultra
 In mentem irruitis, Monstra horrida? Quid mea turbo
 Concutit, & rabidi discerpunt corda pavores?
 Non sum, qualis eram. Tamen Astra insensa! Meique
 Mirandum Fati ingenium! Clementia Coeli,
 Et Superum me terret amor, meque excita contra
 Tam grandis veniæ felicia dona rebellant.
 Haud aliter trepidus jactatâ in puppe magister,
 Quem rabies pelagi surgens cum nocte premebat;
 Grassantem Borean si forte, & murmura Nerei
 Depulit advectæ Tithonia verbere lucis,
 Horret adhuc, partamque timet post damna salutem.
 Non minus ipsa tuum relego tremefacta favorem,
 Et quantum pro me patraſti, Maxime Divûm,
 Et quantum pro te nequeo patrare, scioque,
 Quam magnis teneor, quæ magna a dante recepi.
 Quin & dum reputo, quales Deus egeris olim
 Sudoresque sacros, castique fluenta cruoris,
 Exclamare libet: Heu tanto e Vindice sanguis
 Pharmacon est nostri, verùm & mensura pericli.
 Hinc metus, inde dolor. Quid agendum denique restat
 Maxima debenti? Parili vellem, Optime, vellem
 Id pretium pretio, pœnasque rependere pœnis;
 Virtus casta negat. Si non est posse quod opto,

Optabo quod posse datur, factique subibit
 Expletura vicem patiendi immensa cupido.
 Ad mea vota ergo, ah faciles, exite minacis
 Vivens exitium, feralis gloria saltus,
 Improbe aper, cristate draco, fera murmura quorum
 Infansque fremor, pugnaeque, iraque recessus
 Hos quatiant, properate meis saturare nefandam
 Artibus ingluviem. Vosque hospita culmina nimbis,
 Mentis imago meae, quae sydera contigit ausu,
 Pendentes scopulos, pronasque a fronte ruinas
 In caput hoc urgete, precor. Perflabilis aer
 Undique tabificam vitiatum ferveat auram,
 Oraque supplicium, longamque reciproca mortem
 Spiramenta bibant. Sine spe fulgoris Eoi
 Me nox caeca premat. Rigidae nigrescite Stellae
 Ominaque, & casus in me pluitote sinistros.
 Decipiant dumeta famem, pro mitibus herbis
 Sylva aconita ferat, volvantque absinthia rivi:
 Ac tandem e gravidam glomerentur nube cruento
 Agmine me circum grando ignea, torta que nimbo
 Spicula, & altivolae Coelo reboante procellae;
 Donec tam vasto superesse parata furori
 Ipsa quoque eripiat cladis vestigia turbo.
 O iam grata mihi, nunc terrae exosa propago,
 Peccanti praestastis opem, praestate volenti
 Quam pejore potest pensare piacula letho:
 Autorem vestrum laesi, consurgite in arma
 Ulturae immensum fracto laesore Parentem.
 Quem vesana vocas! Sobolem Coelo auspice cretam
 In tua supplicium delicta inferre pueret,
 Usque adeo vilem te vel mortalibus ipsis
 Culpa facit. Mitorque, in me quod concitus Orbis
 Exerat haud istam per rauca tonitrua vocem.
 Magna cupis: reliquas inflat fors splendida mentes,
 Surgit in excussis tua foeda superbia rebus.
 Frustra laxa, feras, sylvarum confraga frustra
 Syderaque, & nubes, fulmenque inane requitis,
 Ut cadis sint causa tuae. Bene condita virtus
 Nobiliora sitit: praecleara ad munia proles
 Terrigena erigitur, & te tot sordibus auctam

(CCXXIII.)

Perdere suppliciiis, ac degener esse recusat.

En pelagi spatium Domini sine fine potentis
Exhibet effigiem, quam Cœli excelsa coronant:
Dat nubes solium, sunt fulmina sceptrâ tonanti:
Noscitur e tenebris imperscrutabilis Autor:
Sydera sunt oculi, queis pervigil excubat hujus
Orbis ad officium, salientis viscera terræ
Quam validus memorant, quam sit metuendus ubique
Stantibus in scopulis satis illius alma renidet,
Quæ nescit natura vices: portenta ferarum
De tanto statuit suasura Autore timorem.
Neu desit specimen prædulcè hæc ima foventis,
Gramina per valles, florentia ferta per hortos,
Et per odoratas poma impendentia frondes
Texuit ingenniâ lætabilis arte Voluptas.
Tantane adoratæ felicia pignora Mentis
Demittant nitidum generosæ frontis honorem,
Sintque tui sceleris tormenta ingloria, velles?
Haud ita: sed foedæ fueras quæ labis origo,
Sis tibi supplicium: Vermis, qui conscia corda
Atterit, ingenitus plebejo e semine culpæ,
Indignanti animo, commissaque probra paventi
Par fatum; par tortor erit. Sic cuncta relictam,
Dejectamque truci percellere voce videntur,
Nec temere: ipsa lues, ipsa Eumenis, urgeor intus:
Vindice me pereo: poenâ furit acriùs omni
Culpæ culpa nocens: & crimen crimina plectit.
O non cæca forent mea vulnera! Vulnus in artus
Impressum, Panace, vel saltem morte recedit:
Nunquam hæc plaga animi, mihi quæ per sæcla gementi
Conscia innociduo lacerabit pectora morfu.

Vix ea, coepit opem superam sperare labori
Non ignara, pii quod mœstâ e nube doloris
Ambrosii sese rumpant torrentibus imbres:
Quodque licet doleat, tamen hoc teterrima tandem
Decedit rigido depulsa Machaone pestis.

F I N I S.